

Привредно законодавство: књига прва, 1934.

Садржај

1. Закон о уништавању штетних животиња и биљака и о заштићавању корисних животиња
2. Закон о лову
3. Уредба којом се на подручју Управе града Београда регулишу односи лова
4. Закон о риболову
5. Правилник за извршење Закона о риболову
6. Закон о поморском риболову
7. Конвенција између Краљевине Југославије и Краљевине Италије о риболову у Јадранском мору

339.92(497.1)

А ЗАКОНА

судском и администра-
тивном праксом

ГОЈКО НИКЕТИЋ

СВ. 5.

ПРИВРЕДНО ЗАКОНОДАВСТВО

КЊИГА ПРВА

1. Закон о уништавању штетних животиња и биљака и о заштићавању корисних животиња. — 2. Закон о лову. — 3. Уредба којом се регулишу односи лова. — 4. Закон о риболову са Правилником за његово извршење. — 5. Закон о поморском риболову. — 6. Конвенција о риболову на Јадранском мору

ЧЕТВРТО ИЗДАЊЕ

БЕОГРАД
ИЗДАВАЧКА КЊИЖАРНИЦА ГЕЦЕ КОНА
КНЕЗ МИХАИЛОВА УЛИЦА 1

1934

4354

5. Св.

ЗБИРКА ЗАКОНА

протумачених сулском и администра-
тивном праксом

Издаје Др. ГОЈКО НИКЕТИЋ

Св. 5.

ПРИВРЕДНО ЗАКОНОДАВСТВО

КЊИГА ПРВА

1. Закон о уништавању штетних животиња и биљака и о заштићавању корисних животиња. — 2. Закон о лову. — 3. Уредба којом се регулишу односи лова. — 4. Закон о риболову са Правилником за његово извршење. — 5. Закон о поморском риболову. — 6. Конвенција о риболову на Јадранском мору

ЧЕТВРТО ИЗДАЊЕ

БЕОГРАД

ИЗДАВАЧКА КЊИЖАРНИЦА ГЕЦЕ КОНА
КНЕЗ МИХАИЛОВА УЛИЦА 1

1934

САДРЖАЈ

страница

1 ^о Закон о уништавању штетних животиња и биљака и о заштићавану ко- рисних животиња — — — — —	7
2 ^о Закон о лову	
Глава прва. Опште одредбе (§ 1—16) — — — — —	10
Глава друга. Ловно-полицијске од- редбе (§ 17—39) — — — — —	24
Глава трећа. Надзор и заштита лова (§ 40—49) — — — — —	37
Глава четврта. Накнада штете од лова и штете од дивљачи (§ 50—75) —	41
Глава пета. Унапређење ловства (§ 76—84) — — — — —	51
Глава шеста. Казнене одредбе (§ 85—95) — — — — —	55
Глава седма. Прелазна наређења (§ 96—111) — — — — —	60
Глава осма. Завршне одредбе (§ 112 и 113) — — — — —	65
3 ^е Уредба којом се на подручју У- праве рада Београда регулишу односи лова.	
I Опште одредбе — (Ка §§ 96 и 113 Закона о лову) § 1 и 2 — —	67
II Давање под закуп — (Ка § 8 Закона о лову) § 3—7 — — —	68
III Број купаца на једном ло- вишту — (Ка § 11 Закона о лову) § 8	71
IV Заштита птица певачица кори- сних за пољопривредно и шумско госпо- дарство — (Ка § 17 Закона о лову) § 9 и 10 — — — — —	71

37524

V Тровање незаштићене дивљачи и звераци — (Ка § 22 Закона о лову) § 11—14 — — — — —	77
VI Држање дивљачи у хладионицама — (Ка § 24 Закона о лову) § 15—20 — — — — —	79
VII Хајке — (Ка § 37 Закона о лову) § 21 — — — — —	83
VIII Клипови за псе — (Ка § 39 Закона о лову) § 22 — — — — —	83
IX Процена ловне штете од дивљачи и поступак пред судом за накнаду штете — (Ка § 75 Закона о лову) § 23—28 — — — — —	83
X Ловачки фонд Управе града Београда — (Ка § 84 Закона о лову) § 29—31 — — — — —	87
XI Казне — (Ка § 89 Закона о лову) § 32 — — — — —	90
XII Отштете за убијену, повређену или ухваћену дивљач — (Ка § 92 Закона о лову) § 33 — — — — —	90
XIII Завршне одредбе — (Ка § 113 Закона о лову) § 34 — — — — —	91
4 ⁰ Закон о риболову — — — — —	92
5 ⁰ Правилник за извршење Закона о риболову — — — — —	121
6 ⁰ Закон о поморском риболову	
I Опште одредбе	
Граница поморског риболова (§ 1) — — — — —	153
Припуштање рибара који не припадају општини к риболову у првој морској миљи од краја (§ 2) — — — — —	153

Особити намештаји у првој морској миљи од краја (§ 3) — — — — —	154
II Одредбе гледе мреста, рибље млади и појединих врста риба	
Мрест (млеко, млећ) и рибља млад (рибићи) (§ 4—6) — — — — —	155
Подлинице за семе (§ 7 и 8) — — — — —	156
Приватни рибњаци (§ 9) — — — — —	156
Главочи (§ 10) — — — — —	157
Хлапови (парози) и јастоси (§ 11) — — — — —	157
Каменице и дагње (§ 12 и 13) — — — — —	157
III Одредбе гледе појединих места и особитих начина риболова	
Телеграфски кабел (§ 14) — — — — —	158
Лов риба на улазу у луке и у луци самој (§ 15) — — — — —	158
Забрана потпуна затвора канала и затона морских (§ 16) — — — — —	158
Забрана риболова околу ушћа језера, блата, бара и затона (§ 17) — — — — —	158
Динамит, праскаве твари и т. д. (§ 18) — — — — —	159
Ограде, каголи, мале мреже, потегаче и сл. (§ 19 и 20) — — — — —	159
IV Одредбе гледе риболова повлачним мрежама и иним повлачним справама.	
Паробродима (§ 21) — — — — —	159
Двема лађама на једра (§ 22) — — — — —	160
Лађама на једра, на весла или са краја (§ 23) — — — — —	160
Изнимке од забране (§ 24) — — — — —	161
Воде у којима је забрањено по сву годину ловити рибу повлачним мрежама (§ 25) — — — — —	161

Воде где је забрањено ловити рибу повлачним мрежама кроз неко доба године (§ 26 и 27) — — — —	166
Изнимке за ускршње празнике (§ 28) — — — — —	163
Заштита мрежа стајаћица (§ 29)	163
V Уписник рибарских лађа (§ 30—38) — — — — —	163
VI Прекришаји и казне (§ 39—41) —	166
VII Коначне одредбе (§ 42—44)	168
VIII Завршне одредбе (§ 45 и 46)	168
7 ^о Конвенција између Краљевине Југославије и Краљевине Италије о риболову у Јадранском мору	
Глава прва. Дефиниција и разграничење вода заједничког риболова (чл. 1—8) — — — — —	170
Глава друга. Посебни услови риболова (чл. 9—13) — — — — —	176
Глава трећа. Забране у водама заједничког риболова (чл. 14—29) —	178
Глава четврта. Правила за вршење риболова у водама заједничког риболова (чл. 30—35) — — — — —	181
Глава пета. Надзор над рибарством у водама заједничког риболова (чл. 36—45) — — — — —	183
Глава шеста. Научни одбор југословенско-талијански за физичко-биолошка истраживања на Јадрану (§ 46—49) — — — — —	186
Глава седма. Стална Југословенско-талијанска комисија за риболовство (§ 50—52) — — — — —	187
Глава осма. Разни прописи (§ 53—55) — — — — —	188
Образац дозволе — — — —	190

ЗАКОН

о уништавању штетних животиња и биљака
и о заштићавању корисних животиња

од 16 јула, 1898 год.

Чл. 1. — Сваки држалац ма каквог земљишта, засађеног или не засађеног, био он сопственик, уживалац или закупник, дужан је да уништава штетне животиње и биљке, које се на њему налазе.

Чл. 2. — Исто тако, дужни су сви грађани једне општине на позив општинске власти, заједнички да уништавају штетне животиње и биљке, које се налазе на општинским земљиштима, по сокацима и друмовима, као и на приватним имањима кад је за то удружена снага потребна.

Чл. 3. — Које су биљке и животиње штетне, кад ће се предузети њихово уништавање, као и начине, на које ће се то вршити побројаће и одредиће Министар народне привреде правилницима.

Чл. 4. — Ако би за уништавање штетних животиња и биљака биле потребне какве нарочите справе или средства, које приватна лица не би могла набавити, онда је дужна општина да их набави о своме трошку и да их даје приватнима, наплаћујући накнаду за употребу справе, а средства по вредности.

Чл. 5. — Као што су појединци и општине обвезни да уништавају штетне животиње и биљке, исто су тако обавезни и да заштићавају корисне животиње.

Које су животиње корисне и на које се начине оне имају да заштићавају, побројаће и прописаће Министар народне привреде правилником.

Чл. 6. — Извршење овога закона и прописаних правилника, спада у дужност општинских власти.

За невршење одредаба овога закона, прописаних правилника и наредба, које су издате на основу тога, општинске власти узимаће појединце на одговор по полицијској уредби и казниће од 5 до 50 динара у корист општинске касе, а утамањивање штеточине извршиће одмах сама о трошку осуђенога.

Жалбе противу суда општинских власти разматрају и у последњем степену разматрају среске односно окружне полицијске власти.

За рок и подношај жалбе као и за застарелост кривице, вреде прописи полицијске уредбе.

Види чл. 4 и 5. Закона о уништавању штетних животиња и биљака.

Чл. 7. — Надзор над општинским властима односно вршења овога закона и прописаних правилника, вршиће среске односно окружне полицијске власти.

За лабаво вршење овога закона и прописаних правилника, од стране општинских власти, среске односно окружне полицијске власти узимаће председнике дотичних општина односно кметове на одговор и казнити од 10 до 50 динара у корист државне касе.

Жалбе против ових осуда среских односно окружних полицијских власти разматрају и у последњем степену разматрају окружне полицијске власти, односно Министар народне привреде.

За рок и подношај жалбе вреде прописи закона о општинама.

Види чл. 6. Зак. о уништавању штетних животиња и биљака.

Чл. 8. — Овлашћује се Министар народне привреде, да може у свако доба забранити увоз оних биљака, биљних делова и материјала, који је служио за њихово паковање, ако би на њима било каквог опасног биљног или животињског штеточине.

Ова забрана може се односити само на оне земље, где дотичног штеточине несумњиво има.

Чл. 9. — Овај закон ступа у живот од дана кад га Краљ потпише.

ЗАКОН

о лову

од 5. децембра, 1931 год.

Глава прва. Опште одредбе

Право лова

§ 1. — Право лова јесте искључиво овлашћење на одређеној територији (ловишту) сву дивљач прогонити, хватати или убијати, при свајати си њене одељене употребљиве делове (као роговље итд., а код дивље перади јаја) те дивљач заштићену ловостајем гајити и размножавати, све то у колико овим законом није друкчије одређено.

Право лова спојено је с правом својине земље и припада сопственику земљишта, но сопственик га може вршити или се њиме користити само по одредбама овога закона.

Подела дивљачи

§ 2. — Дивљач дели се у три категорије.

I У дивљач заштићену ловостајом (обустановом лова);

II У дивљач незаштићену;

III У зверад.

I У заштићену дивљач убраја се:

1) Длакава дивљач:

јелен (*Cervus elephus*);

јелен лопатар — јелен шарењак — платан (*Cervus dama*);

срна (*Cervus capreolus*);

козорог (*Capra ibex*);

дивокоза (*Rupicapra rupicapra*);

дивља овца — муфлон (*Ovis musimon*);

зец (*Lepus europaeus*);

алпски зец (*Lepus variabilis*);

зец камењар (*Lepus mediterraneus*);

2) Перната дивљач:

тетреб глухан — дивљи петелин (*Tetrao urogallus*);

тетреб ружевац — мали тетреб — рушевац (*Tetrao tetrix*);

фазан гњетао (*Phasianus colchicus*) и остале врсте фазана;

јаребица — лештарка — јареб (*Tetrao bonasia*);

јаребица снежица — снежна јаребица (*Lagopus mutus*);

трчка — пољска јаребица (*Perdrix perdrix*);

јаребица камењарка — јаребица гривка — скална јаребица (*Saccabis saxatilis*);

препелица — пућпура (*Coturnix coturnix*);

правац — резовац — козец (*Crex crex*);

степна кокошка (*Syrhaptes paradoxus*);

дивљи голубови и грлице (*Columbidae*);

дропље — потрпи (*Otididae*);

лабудови (*Cygnidae*);

ждрали — жерјави (*Gruidae*);

водене кокошке — лиске — водене путке (Rallidae);

шљукe — бене — кљуначи (Scolopacidae);

вивци — пијукавци — прибе (Charadriidae);

дивље патке — пловке — паца (Anatidae);

дивље гуске (Anseridae).

II У незаштићену дивљач убраја се:

1) Длакава дивљач:

дивља свиња (Sus scrofa);

лисица (Canis vulpes);

јазавац (Meles taxus);

чагаљ (Canis aureus);

куна златица — грлица — горовица (Mustela martes);

куна белица — каменица — јамарица (Mustela foinea);

твор — хор — дехор (Putorius putorius);

здрав — невестица — хермелин (Putorius ermineus);

ласица — владичица — подластица (Putorius nivalis);

видра (Lutra lutra);

видра мочварица (Mustela lutretia);

морски медо — морска медведица (Monachus albiventer);

кунић — кунац — кунец (Lepus cuniculus);

веверица (Sciurus vulgaris);

пух — полх (Myoxus glis);

текуница (Spermophilus citilus);

хрчак — хрчек (Crisetus crisetus);

2) Перната дивљач:

орлови (Aquila);

соколи (Falcones);

мишари — кање (Buteo, Aeghibuteo);

луње — рачвари — шкарњаци (Milvus);

јастребови (Astur);

копци — крагуљи (Accipiter);

еје — луњи (Circus);

сове (Strigidae);

гавран — грактавац — крокар (Corvus corax);

врање (Corvidae);

чапље — гапи (Ardeidae);

роде — штркови — шторкле Diconidae);

ронди — гњурачи (Mergidae);

гушавци — несити (Pelecanidae);

вранчеви — фендаци (Phalacrocoracidae);

чигре (Sternidae);

галебови (Laridae и Stercorariidae);

гњурици — пондурке — потапљачи (Columbidae, Podicipidae, Alcidae);

3) Зверад:

мелвед (Ursus arctos);

рис (Felis lynx);

дивља мачка (Felis catus);

вук — курјак (Canis lupus);

§ 3. — Овлашћеник права лова, а по његовој дозволи и друга лица, имају право по прописима овога закона ловити и присвајати си сву дивљач и зверад.

Право хватати и убијати незаштићену дивљач (§ 2 — раздео II) имају и сопственик, купац или уживалац имања у својој ограђеној настанби или ограђеном дворишту. Зверад као и дивље свиње може на подручју свог имања свако таманити, али са ватреним оружјем само у крајевима који су угрожени од те врсте дивљачи.

Бановинском уредбом у смислу чл. 90 Устава објављиваће се који су крајеви про-

глашени за угрожене, и коју је врсту дивљачи дозвољено убијати ватреним оружјем.

Рис, вук, дивља свиња, јазавац, дивља мачка, твор и хрчак припадају ономе ко их убије на начин који је законом дозвољен. Сва остала зверад и дивљач припада овлашћенику лова.

Сопствена ловишта.

§ 4. — Право лова на своме имању може самостално вршити сопственик оног земљишта чија површина у једној општини или срезу или у више општина или срезова износи барем 200 хектара непрекидног земљишта тако, да се по целом земљишту може прелазити с једне честице на другу без прелаза преко туђег земљишта. Путеви, жељезнице и за њих везани објекти не сматрају се за прекид земљишта. Острва сматрају се као да су спојена са о-балом.

Не могу се сматрати за сопствено ловиште земљишта истог сопственика, ако су подељена у више делова, а везана су само водама или путевима, који између тих делова пролазе земљиштем другог сопственика.

Површине, које служе јавном саобраћају (као железнице, канали итд.) не могу се издвојити у сопствена ловишта.

Изузетно може самостално вршити право лова и сопственик земљишта, које је нарочито одређено за узгој дивљачи (зверињак). Земљиште мора бити трајно ограђено тако, да је длакавој дивљачи немогуће пролазити кроз ограду.

Зверињаци имају се пријавити општој управној власти првог степена и морају трајно служити овој намени, па се тако сматрају за властито ловиште у смислу овог закона.

Општинска ловишта

§ 5. — Земљишта оних сопственика којима по § 4 овог закона не припада право издвојеног сопственог ловишта, здружиће се на подручју сваке општине у општинска ловишта. Оваква ловишта даће се по одредбама овога закона под закуп у корист сопственика тих земљишта.

Ако је подручје општине веће од 5.000 хектара, општа управна власт првог степена, по саслушању општине као и Савеза ловачких удружења, може поделити територију општине у два или више ловишта, ако то допуштају интереси ловства. Овако подељена ловишта не могу бити мања од 2000 хектара.

Општинско ловиште не може бити мање од 500 ха. Општинска подручја мања од 500 хектара прикључиће општа управна власт првог степена општинском ловишту оне суседне општине, с којом она чине најприроднију ловачку јединицу.

Опште управне власти првог степена овлашћују се, да на захтев једне или више општина, закупца општинског ловишта или сопственика издвојеног ловишта, или пак, по службеној дужности, а вазда после саслушања Савеза ловачких удружења исправе границе ловишта у сврху арондације.

Уз исте услове може бан више општина, без обзира на величину њихове територије, здружити у једно ловиште, које не може бити веће од 5000 хектара.

Ако се од земљишта здружених у општинско ловиште купом или на који други начин оствари површина довољна за издвајање сопственог ловишта, или ако сопственик издвојеног ловишта стекне делове општинског ловишта, онда се право сопственог лова које се изводи из својине тих земљишта, обуставља за све време док траје већ постојећи закуп ловишта даних у закуп од стране опште управне власти првог степена.

§ 6. — Сопственици земљишта којим по § 4 овога закона припада право на издвојено сопствено ловиште, имају то издвојење пре сваког давања под закуп општинског ловишта тражити код опште управне власти првог степена, на чијој територији се налази највећи део имања. Ако давање под закуп општинских ловишта двају или више суседних срезова не пада у исто време, издвајање тражиће се код оног среза, у којем најпре долази до давања под закуп општинског ловишта. У том се случају сопственику право лова признаје одмах, али ће корисну дивљач моћи ловити тек онда, када му буде предана површина од најмање 200 ха.

Захтев за издвајање сопственог ловишта сопственик ће поднети општој управној власти првог степена најкасније шест месеци пре него што буде престао постојећи закуп оп-

штинског ловишта у којем се налази то земљиште односно најкасније шест месеци пре давања под закуп општинског ловишта. Сопственик ловишта прикључиће своје писменом захтеву исправе којима ће доказати право својине и непрекидан посед (државину). Ако сопственик не буде поднео свој захтев у поменутом року, његова ће се земљишта за идущи закупни период прикључити општинском ловишту.

Ако се опсег издвојеног сопственог ловишта продајом, деобом или којим другим начином буде променио тако, да више неће бити минималног комплекса прописаног овим законом (§ 4), општа управна власт првог степена по службеној дужности ће га без одлагања придати општинском ловишту уз сразмерно увећању закупнине.

Спајањем (комасацијом) два или више имања разних сопственика не може се остварити право издвојеног сопственог ловишта.

§ 7. — Ако се на територији издвојеног сопственог ловишта налазе енклаве, право лова на тим енклавама припада сопственику издвојеног ловишта уз сразмерну оштету према прописима § 13 овог закона. Делови општинског ловишта који као полуенклаве задиру у сопствена ловишта, могу се исто тако прикључити уз сразмерну оштету сопственим ловиштима, ако то изискују интереси узгоја дивљачи. Одлуку о томе доноси по саслушању општине као и Савеза ловачких удружења општа управна власт првог степена.

Привредно законодавство

2

MINIST. CP.

4683

Под сразмерном оштетом у смислу §§ 6 и 7 овог закона подразумева се износ који одговара површини и закупнини дотичног општинског ловишта.

Ако сопственик издвојеног ловишта одбије да прими енклаве или полуенклаве уз предње услове, одузеће му се и сопствено ловиште и издати под закуп по § 15 ставу трећем овог закона.

Давање ловишта под закуп

§ 8. — Право лова у општинским ловиштима надлежна општа управна власт првог степена даће јавном лицитацијом под закуп на 12 година. Лицитација одржаће се најкасније четири месеца пре истека постојећег закупног уговора.

Оглас лицитације има се благовремено саопштити Савезу ловачких удружења и обзнанити најмање 15 дана пре лицитације у бановинском службеном листу, у Службеним новинама и огласом у општини.

Лицитација вршиће се усмено у просторијама опште управне власти првог степена у присуству претставника дотичне општине односно сопственика ловишта (§ 15). За састављање записника важе прописи Закона о општем управном поступку.

Понуђач може да буде само лице које докаже, да има ваљану ловачку карту, а није од лицитације искључено по прописима овога закона. Страни држављани могу учествовати у лицитацији само онда, ако удовоље прописима § 27 овог закона и ако допринесу писмено одобрење бана.

Пре почетка лицитације сваки учесник мора положити кауцију у готовом новцу у висини почетне цене. Почетну цену која неће бити већа од једне трећине раније закупнине, одредиће општа управна власт првог степена по саслушању општине односно сопственика ловишта. Ако се уз одређену почетну цену не буде јавио ни један понуђач, поновна лицитација одржаће се у року од 8 дана. На поновној лицитацији ће се примати понуде и испод почетне цене, што треба изрично навести у огласу.

Досталац мора одмах платити једногодишњу закупнину као и на исти износ увећати положену кауцију. Исто тако дужан је у корист бановинског ловачког фонда уплатити 3 (три) посто једногодишње закупнине.

Кауција може се положити у готовом новцу или у папирима од вредности којима је званично призната способност за кауцију, и то по берзанском течају, а ни у ком случају преко номиналне вредности. Камате кауције припадају сопственику. Ако се кауција за време закупа смањи вредност, на позив власти кауција ће се надокнадити. Кауција чуваће се код надлежне среске пореске управе. Општа управна власт првог степена вратиће је сопственику у року од 3 месеца после истека закупног односа.

Ако лицитација не успе поновна лицитација ће се одредити одмах и одржати у року од месец дана. Дотле, док ловиште не буде под закупом, поставиће се за то ловиште о трошку општине односно сопственика ловишта заклету чувар лова (§ 41). За

то време забрањено је ловити заштићену дивљач.

Поближе одредбе за одржавање лицитације донеће се Бановинском уредбом у смислу чл. 90 Устава.

§ 9. — Опште управне власти првог степена потврдиће лицитацију најдаље у року од 8 дана после одржане лицитације. По правилу прихватиће се најбоља понуда. Лицитација се неће потврдити, ако буде било важних и темељних разлога из којих ће се моћи закључити, да ће бити досуда ловишта најбољем понуђачу штетна по интересе ловства, као и онда, ако је најбољи понуђач у времену последњих 5 година опетовано кажњен по прописима овог закона.

Против одлуке о лицитацији припада право жалбе општини односно сопственику ловишта и понуђачима. Бан ће донети решење по жалби најдаље у року од месец дана.

Ако се лицитација не потврди, одредиће се после ступања на снагу решења о ускрати потврде поновна лицитација која ће се одржати најдаље за месец дана после ступања на снагу решења о ускрати понуде.

§ 10. — Образац за закупни уговор о лову на општинским ловиштима прописиће бан. Једна трећина површине сваког ловишта по уговору ставиће се у последњој години закупа под забрану лова. Површину овог дела одредиће почетком последње године општа управна власт првог степена.

§ 11. — Ловиште могу узети под закуп једно или више физичких лица, но број закупаца мора бити сразмеран величини ловишта.

Поближе уредбе по овоме прописиће се Бановинском уредбом у смислу чл. 90 Устава.

§ 12. — Закупно време траје 12 година. У случају пустошења ловишта од стране закупца или од њега овлашћених ловаца, бану припада право да на захтев интересоване општине односно на извештај опште управне власти првог степена или Савеза ловачких удружења поништи уговор о закупу пре истека закупног времена и одреди нову лицитацију.

На молбу закупца а по пристанку општине односно сопственика ловишта, општа управна власт првог степена моћи ће продужити закупно време за цео даљи закупни период.

Молбу треба купац да поднесе најкасније шест месеци пре истека закупног времена.

§ 13. — Годишња закупнина за идућу годину платиће се у општинску касу месец дана пре свршетка закупне године. Ако купац у року од 15 дана после опомене надлежне среске власти не буде испунио своју дужност, или ако буде закупни уговор по пропису § 12 поништен, дотично ловиште даће се јавном лицитацијом о његовом трош-

ку изнова под закуп. На поновној лицитацији досадашњи купац неће моћи учествовати, али он ће одговарати за евентуалну разлику у закупнини за све оно време које би имао трајати престали закупни уговор.

Закупнина припада сопственицима земље према површини њихових земљишта која са-чињавају ловиште.

§ 14. — Пазакупи као и отступање права закупа (цесија) општинских ловишта дозвољени су једино уз одобрење опште управне власти првог степена која ће по томе претходно саслушати општину односно сопственика ловишта.

Број пазакупаца заједно са закупцима мора одговарати површини ловишта (§ 11).

Закупци ловишта не могу без дозволе опште управне власти првог степена за новац или за другу коју оштету никоме издавати ловне дозвољнице. Од ове забране изузима се једино дозвола за отстрел појединих јелена, дивокоза, срдаћа и тетребова.

Ако се утврди да је купац без одобрења опште управне власти првог степена дао ловиште у пазакуп или да је за новац или другу коју оштету издавао ловне дозвољнице, и ако је купац већ био једном кажњен за ову кривицу (§ 28), општа управна власт првог степена без одлагања ће огласити његово право закупа за укинута и издати ловиште на трошак и опасност закупца лицитацијом у поновни закуп за 12 година, у смислу § 13 овог закона. Ако се између више

закупаца само неки од њих огреши о горњи пропис, искључиће се ови из права вршења лова с тиме, да се они ни у колико не ослобађају обавеза које потичу из закупног уговора. Права осталих купаца остају нетакнута.

Ловишта државе, јавно-правних корпорација као и друштава

§ 15. — Државна имања која одговарају одредбама из § 4 овог закона уопшта управна власт првог степена по службеној ће дужности издвојити као сопствена ловишта.

Државна ловишта и ловишта крајинских имовних општина издвојена по § 4 овог закона даваће се лицитацијом под закуп, или ће се управљати другачије према одредбама Правилника за чије се доношење овлашћује Министар шума и рудника.

Издвојена сопствена ловишта свих јавно-правних корпорација као и ловишта општинска, сеоска, црквено-вакуфска, аграрних или земљишних заједница и т. сл., сем оних којима је уживалац поједино лице (црквени великодостојник, парох итд.), даваће се под закуп јавном лицитацијом код опште управне власти првог степена. За ову лицитацију важе прописи, који важе и за општинска ловишта, но с тим да припада сопственику право да најбољег понудиоца ипак не прихвати. У овом случају одредиће се поновна лицитација. Ако буде сопственик и код поновне лицитације одбио најбољег понудиоца, о прихвату понуде донеће коначну одлуку управ-

на власт првог степена. Закупнина иде у корист сопственика ловишта.

Одредба из трећег става овога параграфа може се применити и на издвојена ловишта акционарских и других друштава, у којима се и поред поновне писмене опомене опште управне власти првог степена не предузимају мере за рационалан узгој и очување дивљачи. Одлуку о томе донеће општа управна власт првог степена.

Катастар ловишта

§ 16. — Општа управна власт првог степена саставиће списак свију сопствених ловишта, општинских ловишта и зверињака (§ 4) са потребним подацима, који ће се стално држати у складу са стварним стањем уношењем свих промена (катастар ловишта). У овај катастар уносе се и државна ловишта као и резервати (§ 108).

Надзор над тачним вођењем катастра водиће бан према прописима које ће издати Министар шума и рудника.

Глава друђа. Ловно-полицјске одредбе

Ловостаја. — Изузеци

§ 17. — Следеће врсте дивљачи не могу се у доле назначено забрањено време нити ловити нити хватати нити убијати:

козорози: јарци од 1 децембра до 31 октобра; козе целе године;

муфлони: овнови од 1 децембра до 31 октобра; овце целе године;

јелени од 1 јануара до 31 јула; кошуте од 16 јануара до 31 октобра;

јелени шарењаци од 1 јануара до 30 јуна; кошуте шаренице од 16 јануара до 31 октобра;

дивљи јарци — дивљи козли од 1 јануара до 31 јула; дивокозе од 16 децембра до 31 августа;

срндаћи од 1 децембра до 30 априла; срне од 1 децембра до 30 септембра;

зечеви од 16 јануара до 15 септембра; тетребови глухани (велики) од 1 јуна до 31 марта;

мали тетребови (ружевци) од 16 јуна до 31 марта;

тетребке велике и мале — целе године; лештарке (јареби) од 1 децембра до 15 августа;

камењарке (јаребице гривње) од 1 јануара до 31 августа;

фазани од 16 јануара до 31 августа; потрци (дропље) велики и мали од 16 јануара до 31 августа;

трчке (пољске јаребице) од 16 децембра до 31 августа;

дивље пловке, дивље гуске, голубови и грлице, барске птице, водарице, сваке врсте од 1 марта до 15 јуна;

шљуке сваке врсте од 16 априла до 31 јула;

препелице и правци од 16 децембра до 31 јула.

Назначени први и последњи дани рачунају се у ловостају.

Одредбе овога параграфа не односе се на зверињаке.

Козорози, муфлони, јелени и кошуте, јелени шарењаци и кошуте шаренице, дивљи јарци и дивокозе могу се у означено време уопште, а срндаћи и срне до 30 септембра стрелјати само зрном (танетом, куршумом, кулом.) Младунчад тих врста дивљачи забрањено је стрелјати у њиховој првој години.

До доношења нарочитог закона за заштиту птица заштићују се овим законом за време целе године: птице певачице, све птице корисне за пољопривредно и шумско господарство као и њихова гнезда, јаја и младунци. Списак ових птица објавиће се Бановинском уредбом у смислу чл. 90 Устава. Ловити те птице дозволиће изузетно бан.

§ 18. — Бан се овлашћује да после саслушања савеза ловачких удружења продужи или скрати ловостају наведену у § 17 (забрањено време) као и да за нове врсте дивљачи уведе ловостају за целу бановину или за поједине срезове.

Ако би се утврдило да је која врста дивљачи постала ретка бан ће по саслушању Савеза ловачких удружења забранити лов на ту дивљач за извесно време и за одређену територију. Министар шума и рудника може по саслушању Средишњег савеза ловачких удружења одредити и општу забрану лова.

§ 19. — Сопственицима издвојених или закупцима општинских и других ловишта који се баве вештачким узгојем дивљачи, бан

по саслушању Савеза ловачких удружења може дати дозволу да хватају живу дивљач у одређеном броју и времену и да ту дивљач у циљу гајења употребе, продају и разашилу. Порекло ове дивљачи доказаће се приликом разашиланња уверењем надлежне опште управне власти првог степена.

У научне сврхе као и за збирке просветних завода бан може уз пристанак овлашћеника лова дозволити ловљење и хватање ограниченог броја одређене дивљачи и за време саме ловостаје.

§ 20. — Опште управне власти првог степена обратиће пажњу да овлаштеници лова не гаје дивљач прекомерно на штету пољопривреде и шумарства. Где се буде утврдио превелики прираштај дивљачи, власт ће позвати овлашћеника лова да је у одређеном року сразмерно умањи.

За случај да овлашћеник лова и после поновног позива не би извршио отстрел у довољној мери, општа управна власт првог степена извршиће отстрел помоћу овлашћених ловаца на трошак и опасност овлашћеника лова.

У том циљу као и ради потребног гајења дивљачи (регулисана сразмере полова и тд.) бан ће моћи изузетно дозволити отстрел извесне врсте дивљачи и у време ловостаје, но увек уз тачну назнаку броја комада као и рока у којем се има извршити отстрел.

Ако се код дивљачи појави која заразна болест чије пријављивање подлежи оба-

вези у смислу Закона о сузбијању и угушивању сточних зараза од 14 јуна 1928 год., чувар или овлашћеник лова пријавиће ово општини.

Недозвољени начин ловљења

§ 21. — Заштићена дивљач § 2 раздео 1) може се ловити само пушком, на коњу или соколом, са или без пса. Лов хртовима забрањен је.

Псима бракирцима забрањено је ловити од 15 јануара до 30 септембра. Бан може по саслушању савеза ловачких удружења забранити лов бракирцима сасвим или за неко време и за извесну територију.

Забрањено је:

1) хватање заштићених птица и заштићене длакаве дивљачи замкама, ступицама, гвожђима, храном којој су додата омамљујућа средства, лепком, мрежама и свима осталим сличним средствима. Исто тако забрањено је сваком приватном лицу изузев регистрованом трговцу, овлашћенику лова и његовом особљу и само држање оваквих справа за хватање заштићене дивљачи;

2) хватање и терање дивљачи и птица за време великих сметова, снегова и поплава те ловљење јаребица, зечева и фазана из кола, аутомобила, саоница или употребом рефлектора;

3) кварење и уништавање легла и гнезда те вађење и уништавање јаја младих птица. Вађење јаја слободно је само овлашћеницима лова и то само у циљу гајења дивљачи.

Хватање дивљачи дозвољено је овлашћенику лова и мрежама и другим направама али само за узгојне и научне сврхе (§ 19).

§ 22. — Тровање незаштићене дивљачи и звераци дозвољено је само овлашћеницима лова уз нарочиту дозволу опште управне власти првог степена и то само на местима изриком назначеним у дозволи.

Прописи о издавању дозвола за тровање, о обавештавању сопственика земљишта и народа о тровању, о назначивању места где се поставља отров као и о сабирању отровних мека (вада, мамака) донеће се Бановинском уредбом у смислу чл. 90 Устава.

§ 23. — Ловљење дивљачи забрањено је:

1) на ораницама сем окопавина: од 1 фебруара па док се не поберу усеви;

2) на ливадама: од 1 априла па док се не справи сено и отава;

3) по виноградама: од 1 фебруара па док се не оберу;

4) по дуваништима, баштованџиницама (вртним насадима) и бостанима, док се усеви не уберу.

Продаја дивљачи. Уверења о пореклу

§ 24. — Од дана од кад се према одредбама из §§ 17 и 18 овог закона дивљач уопште или поједине врсте не могу ловити,

забрањено је за време од 8 дана дотичну дивљач живу или мртву као и њене делове разашилати, на продају разносити, излагати, нудити, продавати и куповати. За даљих 10 дана забрањено је дивљач уносити у јеловнике и продавати је спремљену за јело у јавним локалима.

Од ове забране изузимају се конзерве и дивљач уловљена на основу нарочите дозволе (§ 19) као и дивљач уловљена у законом дозвољено време, која је сачувана у хладионама.

Сопственици хладиона поднеће најкасније 8 дана од почетка забране лова на поједине врсте дивљачи општој управној власти првог степена тачан списак дотичне дивљачи коју у то време држе у хладиони. Општа управна власт првог степена утврдиће по свом изасланику тачност списка и означити дивљач пломбом. Трошак овога поступка пада на терет сопственика хладионе.

Нарочите прописе о држању дивљачи у хладионама, о означавању пломбом и о стављању у саобраћај донеће се Бановинском уредбом у смислу чл. 90 Устава.

§ 25. — Од дана од кад се према одредбама из §§ 17 и 18 овог закона не могу ловити кошуте, кошуте шаренице, дивокосе и срне, забрањено је за време од осам дана разашилати, на продају износити, излагати, нудити, продавати и куповати дивљач код које се не може сасвим сигурно утврдити пол.

§ 26. — Лица која нуде на продају дивљач или њене делове, морају сваки пут уверењем доказати порекло дивљачи. Купци ће моћи дивљач куповати само од продавца који могу доказати порекло дивљачи уверењем.

У уверењу треба да је назначено:

1) име овлашћеника лова и тачна назнака среза, општине и ловишта из којег потиче дивљач;

2) број и врста дивљачи, а код јелена, дивокоса и срна за сваки комад још и пол и тежина;

3) дан и месец када је дивљач уловљена (исписано словима);

4) дан када је издато уверење;

5) својеручни потпис овлашћеника лова;

6) потпис и печат општине која оверава истинитост потписа овлашћеника лова.

Уверење издаје сопственик издвојеног или закупац (пазакупац) општинског ловишта из којег дивљач потиче. Општина ће оверити без таксе истинитост потписа у блоку унапред. Издавање неистинитог уверења кажњава се по овом закону (§ 87).

Уверење за дивљач важи осам дана, а уверење за коже дивљачи месец дана од дана када је издато.

Железнице, пароброди и друга саобраћајна предузећа могу отпрему дивљачи преузимати само ако пошилач поднесе уверење о пореклу дивљачи. Од предњег прописа изузима се дивљач коју ловац носи уза се, али је дужан на захтев надзорних органа показати ловачку карту (§ 27).

Хотелиери, ресторатери и гостионичари и сва она лица која у јавним локалима продају дивљач спремљену за јело, дужни су да на захтев власти наведу, од кога су дивљач набавили.

Дивљач за коју продавац не би могао показати уверење о пореклу, надзорни ће орган (§ 47) узаптити и продати јавном лицитацијом. Половина лицитацијом постигнуте куповнине припада Бановинском ловачком фонду.

Ловачка карта

§ 27. — Нико не може узети ловиште под закуп нити може вршити лов, ако нема прописану ловачку карту, коју издаје надлежна општа управна власт првог степена. Ловачке карте важе за територију целе државе. Прописе о облику, садржају као и о начину издавања ловачке карте донеће Министар шума и рудника Правилником.

§ 28. — Ловачку карту не могу добити лица:

- 1) који нису навршили 18 година, а после навршене 18 године па до пунолетства, ако немају дозволу родитеља или татора;
- 2) која су под старатељством;
- 3) која су судом осуђивана за злочин уопште или за преступ учињен из користољубља, док трају последице казне;
- 4) која су осуђена казном губитка часних права, док ова казна траје;

5) малоумна и она, која су ноторне паници;

6) која су кажњена за кривицу по §§ 14, 17 и 88 овога закона, а за време од шест година. Лица која су три пута кажњена за ове кривице, губе право на ловачку карту за вазда;

7) којима је уговор о закупу ловишта поништен због пустошења (§ 12), за време од три године;

8) која су кажњена за кривицу из § 85 тач. 3 и § 87 овога закона, за време од две године;

9) која су чувари поља и винограда, стални шумски радници, службеници финансијске контроле сем чиновника, монополски стражари и трошарински службеници самоуправних тела сем трошаринских чиновника.

Чувари државних, самоуправних и манастирских шума и добара могу добити ловачку карту само на писмену молбу њихових службодаваца; најзад

10) која не познају руковање ловачким оружјем, потребне мере опрезе у лову и битне прописе закона о лову. Министар шума и рудника прописује Правилником, у којим ће се случајевима и на који начин ова одредба примењивати.

§ 29. — Ловачке карте издају се за једну годину, а важе од 1 јануара до 31 децембра.

Право на бесплатну карту припада члановима Краљевског Дома, посланицима и кон-

сулима страних држава у колико су страни држављани, а према начелу узајамности, и државном стручном шумарском особљу.

Општа управна власт првог степена одузеће ловачку карту без повратка наплаћене таксе, ако после издања наступи који разлог из § 28 овог закона, ако се за такав разлог касније сазна, или ако се утврди да је учињена злоупотреба у смислу § 32 овог закона. Против одузећа ловачке карте и-ма места жалби.

§ 30. — Страним држављанима који не бораве стално на територији државе, може се издати само месечна ловачка карта. Ову карту издаће бан заједно са дозволом за држање и ношење оружја. Страни држављани, ако су закупници или сопственици којег ловишта на територији државе, морају бити чланови којег ловачког удружења организованог у Средишњем савезу ловачких удружења (§ 76).

§ 31. — Сваки ловац мора у лову имати уза се ловачку карту коју ће на захтев надзорних органа (§ 47) овлашћеника лова или његовог особља (§ 41) показати и саопштити породично и рођено име, занимање, годину рођења и место становања.

§ 32. — Ловачку карту сопственик не може продати нити је може другоме лицу позајмити (§ 86 тач. 2). Ако сопственик ло-

вачку карту изгуби, дужан је то у року од 8 дана пријавити општој управној власти првог степена која је карту издала. Општа управна власт првог степена огласиће прогласом о трошку странке изгубљену ловачку карту за неважећу, а странци ће се одмах бесплатно издати дупликат ловачке карте.

Ходање с пушком по туђем ловишту.

§ 33. — Забрањено је ходање с пушком по туђем ловишту сем по јавним путевима.

Нарочито је забрањено свакоме, па и пољским и шумским чуварима, да без дозволе овлашћеника лова носе у ловишту пушке малог калибра са slabим пуцњем (глуваре).

§ 34. — Не може се поћи у потеру за дивљачи која је рањена у сопственом ловишту, ако утекне у туђе ловиште.

Једнако не може нико сем овлашћеника лова присвојити дивљач која се нађе у ловишту рањена или уинула.

§ 35. — На двориштима, у баштама (вртовима) и на земљиштима, која су трајно ограђена тако да су длакавој дивљачи приступачна само кроз врата — сем зверињака (§ 4) — не могу ловити ни овлашћеник лова ни сопственик земљишта, сем ако се објави споразуму. За штету коју дивљач начини у овако ограђеним земљиштима, не одговара овлашћеник лова.

Превелики број штетне дивљачи. Хајке

§ 36. — Ако се дивље свиње, лисице, јазавци, дивље мачке, творови и хрчкови или зверад у неком ловишту прекомерно умноже, општа управна власт првог степена на захтев интересената или суседних овлашћеника позваће сопственика или закупца дотичног ловишта, да број те дивљачи у одређеном року умањи.

Прође ли тај рок без успеха, општа управна власт првог степена наредиће хајке на дивље свиње и зверад и издати друге потребне мере за умањење броја лисица, јазаваца, дивљих мачака, творова и хрчака.

§ 37. — Општина ће на захтев опште управне власти првог степена одмах одредити потребан број ловаца и хајкача који не могу бити млађи од 18 година. Хајком управља лице које је власт одредила. Ловци и хајкачи дужни су да се позиву одазову као и да се покоравају одредбама управљача хајке.

У хајци је слободно убијати само дивље свиње и зверад, а убијена дивљач припада ономе ко исту убије.

Ловцу који ван хајке убије риса или курјака, даће се награда.

Прописи за одржавање хајки као и висину награда за убијену штетну дивљач и зверад донеће се Бановинском уредбом у смислу чл. 90 Устава.

§ 38. — Сопственици и закупци ловишта и ловачко особље имају право у своме ловишту убијати псе који се скићу по ловишту,

као и мачке које се затекну више од двеста метара од најближе куће.

Није дозвољено убијати ловачке псе, који су у пратњи овлашћеног ловца или ако за време лова одржаног у друштвено време, гоњећи дивљач пређу границе ловишта.

Ако се пољски мишеви умноже у великој мери општа управна власт првог степена може забранити стрељање мачака на пољу. Забрана може се одредити само за једну годину.

§ 39. — Забрањено је по туђем ловишту водити псе сем по јавним путевима; изузетно дозвољено је пастирима већих стада водити пастирске псе. У крајевима у којима је по досадашњим законима било дозвољено водити пастирске псе само са дрвеним клипом обешеним о врат, остају ови прописи на снази с тим, да овај клип мора висити псу непосредно испод колена предњих ногу и несме бити тањи од 3 см. нити краћи од 25 см.

Бановинском уредбом према пропису чл. 90 Устава могу се и за друге крајеве или пределе прописати исте одредбе.

Глава трећа. Надзор и заштита лова

Јавни надзор над ловом

§ 40. — Право надзора над вршењем лова као и рад око општег унапређивања ловства припада бану, а врховни надзор Министру шума и рудника.

Чувари лова

§ 41. — Сопственици и закупци ловишта дужни су о своме трошку и под својом одговорношћу наместити и општој управној власти првог степена пријавити као чуваре лова изучене ловце или бар таква лица која познају потребне прописе, а којима је власт при знала способност за то звање.

Опште управне власти првог степена стараће се да чувари лова буду намештени у сваком ловишту најкасније три месеца после ступања на снагу овога закона. У свим ловиштима издатим под закуп, закупци ће поставити чуваре најкасније три месеца после одобрења лицитације ловишта.

Ако сопственик или купац ловишта не намести чуваре у одређеном року, општа управна власт првог степена поставиће их на његов трошак и опасност после писмене опомене.

§ 42. — Чувари лова треба да су писмени и да одговарају условима означеним у § 28 тачка 1 до 8 овог закона.

Број чувара лова треба да одговара површини ловишта и месним приликама. Одлуку о томе доноси општа управна власт првог степена.

§ 43. — Чувари лова носиће у служби пушку, легитимацију о положеној заклетви (§ 45) и нарочити службени знак чувара лова. Пближе одредбе прописаће Министар шума и рудника Правилником.

§ 44. — Чувари лова полажу пред прво-степеном управном власти службену заклетву следећег садржаја:

„Ја Н. Н. заклињем се свемогућим Богом, да ћу владајућем Краљу Александру I бити веран и да ћу дужност своју по законима и наредбама тачно вршити. Напосе се заклињем да ћу ловна права поверена моме надзору верно и помно надzirати, да ћу свим силама настојати да по прописима закона хватам лица која би ма којим начином повредила или покушавала повредити ловна права. Заклињем се да нећу свесно недужнога криво тужити ни сумњичити, да ћу колико будем могао, спречавати сваку штету, почињену већ штету пријављивати и процењивати а по закону тражити накнаду; да ћу савесно одмах пријавити надлежним запажене заразне болести код дивљачи; да се никад без знања и дозволе свога ловног послодавца нећу уклањати својим дужностима и да ћу о повереном ми добру увек онако како ваља, полагати рачун.

Тако ми Бог помогао“.

Пре полагања заклетве власт ће проверити, да ли дотично лице познаје прописе о држању и ношењу оружја, употреби оружја и о лову.

Заклети чувари уживају заштиту јавних органа по § 78 Закона о унутрашњој управи.

§ 45. — Опште управне власти првог степена водиће тачну евиденцију заклетих чувара лова. После положене заклетве издаће

се чуварима лова уверење које им уједно служи као легитимација и као дозвола за држање и ношење ловачког оружја.

Образац заклетве са својеручним потписом, са фотографијом овереном од стране опште управне власти првог степена као и с потписом послодавца, чувар ће лова у служби вазда носити уза се.

Чувари лова могу ловити незаштићену дивљач, а заштићену дивљач могу ловити само у присуству свога послодавца; у том случају морају имати ловачку карту.

§ 46. — Свако је дужан покорити се наредбама заклетог чувара лова, које он издаје вршећи своју службу по прописима овога закона.

§ 47. — Право и дужности вршити надзор над ловом имају сем заклетих чувара лова:

- 1) опште управне власти;
- 2) шумарски службеници поменути у § 136 Закона о шумама као и остали органи јавне безбедности.

§ 48. — Заклети чувари лова као и органи наведени у § 47 овога закона имају право од сваког лица које затекну у лову, тражити на увиђај ловачку карту (§ 27) а од лица која продају или носе дивљач, уверење о пореклу дивљачи (§ 26). Исто тако има-

ју право да ова лица питају за породично и рођено име, занимање, годину рођења и из којег су места.

Ако се дотично лице не би могло ваљано легитимисати или ако постоји сумња, да је ловачка карта лажна или туђа, има му се одузети ловачка карта, ловачко оружје и прибор као и дивљач, која се код њега нађе. О томе ће органи за надзор лова саставити пријаву и предати је заједно с одузетим оружјем и ловачким прибором најкасније за 48 сати општој управној власти првог степена, месној полицијској власти или жандармеријској станици.

Образац пријаве, поступак у погледу узапћеног оружја, прибора и дивљачи итд. прописује Министар шума и рудника Правилником.

§ 49. — Ако затечено лице затаји своје име или ако се претњом или силом одупре службеном раду може га орган за надзор лова ухватити и предати најближој месној полицијској власти, жандармеријској станици или општини.

Глава четврта. Накнада штете од лова и штете од дивљачи.

Накнада штете.

§ 50. — Овлашћеник лова дужан је надати:

- 1) штету што је ради вршења лова начине: он сам, његови чувари, помоћници, слу-

ге и његови гости ловци као и сву штету нанету од њихових ловних паса (ловна штета);

2) по правилу сваку штету што је у његовом ловишту начини ловостајом заштићена дивљач (§ 2 раздео 1) на земљиштима и на производима који се налазе на тим земљиштима (штета од дивљачи).

§ 51. — За штету од дивљих свиња у износу до 300 динара, нанету извесном земљишту у последња два месеца, одговарају у сваком случају сопственик или закупац ловишта у чијем се подручју налази ово земљиште.

Ако штета износи преко 300 динара, а на томе се ловишту дивље свиње стално не задржавају, плаћају оштету по половину сопственик односно закупац ловишта, на којему је штета нанета, те сопственик или закупац најближег ловишта у којему се дивље свиње стално задржавају. За случај да таквих ловишта има више, а не може се утврдити из којег су ловишта дивље свиње дошле, одговарају за ову половину штете сопственици и закупци истих по равним деловима, осим ако се утврди да дивље свиње нису дошле из ових ловишта. У том случају исплатиће се тај део отштете из средстава Бановинског ловачког фонда.

§ 52. — Ако право лова у једном ловишту припада двојици или више лица, ова лица одговарају солидарно како за ловне штете тако и за штете од дивљачи.

§ 53. — Сопственик или закупац ловишта, који је дужан накнадити ловну штету по § 50 и 51 има право регреса против непосредног кривца по начелима Општег грађанског законика.

§ 54. — Лице, чијем земљишту прети штета од дивљачи овлашћено је оградити земљиште, гонити дивљач са свога земљишта и плашити је ватром и галамом помоћу нарочитих стражара или другим начином, али тиме несме нанети штету заштићеној дивљачи.

§ 55. — Овлашћеник лова може на основу дозволе опште управне власти првог степена у свом ловишту оградити туђа земљишта или их од оштећења по дивљачи заштити другим којим начином, али само тако да сопственик земљишта услед тога не трпи штету.

Но и у овом случају одговара овлашћеник лова за штету насталу од ограђивања као и за штету од дивљачи (§§ 50 и 51) сем ако докаже да је оштећеник сам крив што предузете мере за заштиту нису успеле.

§ 56. — Штету што је дивљач наноси по воћњацима, кућним вртовима и расадницима и на појединим млађим воћкама, овлашћеник лова мораће накнадити само онда, ако се докаже да су биле предузете све мере којима разуман господар по правилу штити такве насаде.

Такве су мере нарочито: оgrade вртова и расадника у висини од 2 м., кречење, постављање плашила, оматање воћака и стабала сламом до најмање 1.50 м. висине и томе слично.

§ 57. — У виноградима, на житу или на другим пољским плодовима, где се ловна штета или штета од дивљачи може утврдити истом у време бербе или жетве, штета ће се коначно проценити у доба бербе или жетве.

Суд за накнаду штете.

§ 58. — Захтеве за накнаду ловне штете или штете од дивљачи до износа од 1000 динара решаваће суд за накнаду штете, који се оснива код општина, а састоји се од претседника односно његовог заменика и два члана. Захтеве за накнаду штете изнад 1000 динара решаваће редовни судови.

§ 59. — Претседника суда за накнаду штете као и његовог заменика поставља на три године за једну или више општина општа управна власт првог степена по претходном саслушању општине и Савеза ловачких удружења.

Претседника суда за накнаду штете замењује његов заменик у случају спречења или изузећа (§ 65).

Претседником и замеником могу се поставити само непристрасна, непорочна (§ 28.

тач. 2—8) и писмена лица која тачно познају пољску и шумску привреду и лов.

Претседник и његов заменик положиће код опште управне власти првог степена заклетву, да ће своју дужност вршити савесно и непристрасно.

Име и стан претседника и његовог заменика општа управна власт првог степена саопштиће општини као и сопственицима и закупцима ловишта, а општина објавиће их на начин, у њој уобичајен.

Претседнику и појединим члановима суда за накнаду штете припада право на накнаду дангубе и стварних путних трошкова.

§ 60. — Општа управна власт првог степена смениће претседника суда за накнаду штете ако буде утврдила, да своју дужност не врши савесно и непристрасно. Исто важи и у погледу претседниковог заменика.

§ 61. — Овлашћеник лова који не бори стално у срезу где му је ловиште, дужан је општој управној власти првог степена означити свога пуномоћника који станује у срезу, коме ће се достављати сва обавештења и решења у поступку пред судом за накнаду штете. Општа управна власт првог степена саопштиће име и стан пуномоћника општини као и претседнику суда за накнаду штете.

Ако овлашћеник лова не удовољи овој одредби, власт ће га на предлог претседника

суда за накнаду штете позвати, да у року од осам дана именује пуномоћника. Ако овлашћеник лова ни овом позиву не удовољи, општа управна власт првог степена сама ће му поставити скрбника и о томе обавестити овлашћеника лова као и претседника суда за накнаду штете.

Постављеном скрбнику припада положај скрбника по § 25 Закона о општем управном поступку дотле, док овлашћеник лова општој управној власти првог степена не означи свог пуномоћника.

§ 62. — Оштећеник мора накнаду штете чији износ није већи од 1000 динара (§ 50, 51 и 58) затражити писмено или усмено у записник код надлежне општине у року од осам дана од када је сазнао за штету, а најкасније у року од шест месеци од кад је штета настала. Земљиште на коме је штета нанета и износ оштете која се тражи, треба тачно означити.

У случајевима означеним у §§ 50, 51 и 57 овог Закона, оштећеник мора истовремено затражити и процену штете. С тога треба затражити накнаду штете још за доба док се штета може видети и оценити, а свакако пре почетка бербе или жетве.

Не затражи ли оштећеник накнаду штете у поменутом року односно ако пропусти тражити процену у случају §§ 50, 51 и 57 овог Закона, гаси се свако право на отштету.

§ 63. — Претседник општине обавестиће у року од три дана овлашћеника лова или његовог пуномоћника (§ 61) о стављеном захтеву на отштету, а за даљих пет дана одредиће рочиште за покушај поравнања, на које ће позвати оштећеника и овлашћеника лова.

Не успе ли покушај поравнања, општина ће у року од три дана обавестити претседника суда за накнаду штете.

§ 64. — Претседник суда одредиће расправу на лицу места и позваће овлашћеника лова као и оштећеника, да на то рочиште одреде сваки свог члана суда.

Овлашћеник лова и оштећеник нису дужни да претходно обавесте претседника суда о лицима која су изабрали у суд за накнаду штете, а морају, ако сами не учествују у расправи својим члановима суда предати ваљано пуномоћје.

Овлашћеник лова или његов пуномоћник (§ 61) као и оштећеник могу присуствовати расправи суда за накнаду штете, али њихово осуство не спречава да се проведе расправа. Обе странке имају право, да о свом трошку позову на расправу и пољопривредне, шумарске или ловачке стручњаке ради вештачења пред судом за накнаду штете. Обе стране имају право служити се и правним заступником али морају саме сносити трошкове заступника — пуномоћника.

Ако странка пропусти одредити свога члана суда или ако овај придође без ваљаног пу-

номоћија а дотична странка не именује без одлагања и за исти претрес друго лице, тада ће претседник општине одредити члана суда за ту странку.

§ 65. — Претседник суда за накнаду штете искључује се од рада у случајевима предвиђеним у § 15 Закона о општем управном поступку. Кад постоји који од тих разлога претседник или њихов заменик по службеној дужности известиће општу управну власт првог степена. Из истих разлога могу странке тражити њихово изузеће код опште управне власти првог степена, која коначно одлучује.

§ 66. — Суд за накнаду штете доноси одлуку већином гласова и по слободном уверењу. Ако се гласови поделе у погледу износа отштете на више од два мишљења, тако да ниједно нема апсолутне већине, онда ће се гласови дати за највећу своту прибројати гласовима датим за најближу мању све док на тај начин не буде постигнута апсолутна већина гласова. Ако буде разлике у мишљењима о тачности гласова, како је то претседник утврдио, одлучиће о томе пленум суда за накнаду штете.

§ 67. — Претседник суда за накнаду штете настојаће да се странке поравнају како у погледу оштете тако и у погледу трошкова поступка. Ако поравнање не успе, суд ће на лицу места донети по овоме одлуку:

1) да ли је штета доиста начињена вршењем лова (ловна штета) или по дивљачи (штета од дивљачи) и по каквој дивљачи;

2) да ли су тачни наводи странака у погледу чињеница које по §§ 55 и 56 овога Закона утичу на питање накнаде штете, и најзад

3) колика је стварна штета.

На основу овако утврђеног стања ствари суд за накнаду штете донеће одлуку о захтеву за накнаду штете и висини износа накнаде, као и о трошковима поступка. Одлуке суда за накнаду штете не подлеже никаквој такси.

§ 68. — Ако би се износ штете према мишљењу суда за накнаду штете тачно могао утврдити тек за време бербе или жетве, суд ће на захтев које од странака одложити расправу и поновити увиђај на лицу места пред бербом или жетвом.

§ 69. — Личне трошкове (§ 169 Закона о општем управном поступку) сноси свака странка сама. Посебне трошкове власти (§ 168 Закона о општем управном поступку) где улазе и пристојбе чланова суда за накнаду штете (§ 59 став 6 овога закона), сноси она странка по чијој је кривици проузрокован цео поступак или неки његов део.

Ако суд за накнаду штете не досуди никакву отштету, посебне трошкове власти има да сноси онај који је тражио накнаду штете.

Ако суд за накнаду штете досуди отштету у већем износу од онога што је овлашћеник лова нудио приликом покушаја поравнања (§§ 63 и 67) лице осуђено на накнаду штете сносиће све поменуте трошкове. Ако суд досуди оштету у једнаком или мањем износу него је овлашћеник лова нудио приликом покушаја поравнања, сносиће их лице које је тражило вишу отштету.

§ 70. — О расправи пред судом за накнаду штете саставиће се записник у коме треба навести дан расправе, имена претседника и чланова суда, странке које су престале суду, кратак садржај њихових предлога, успех покушаја поравнања и увиђаја на лицу места. Даље има се у записник забележити образложена одлука.

Записник који уједно важи као одлука, потписаће претседник и чланови суда. Ако који члан суда ускрати потпис записника, то ће се назнаком разлога забележити у записник.

После свршене расправе претседник суда предаће записник општини.

§ 71. — Станкама доставиће се по један отправак одлуке потписан од свих чланова суда за накнаду штете, по прописима о личном достављању (§ 48 Закона о општем управном поступку).

§ 72. — Члан суда који без важних разлога не би хтео да врши примљену дужност сносиће све трошкове поступка који су њего-

вом кривицом настали. Сем тога одговара и за сву другу штету по прописима Општег грађанског законика.

Одлуку о сношењу трошкова поступка донеће на захтев које од странака општа управна власт првог степена.

§ 73. — Одлуке суда за накнаду штете у колико се односе на тражену оштету извршне су.

Против изреке о трошковима имају странке право жалбе по општим прописима на општу управну власт првог степена, чија је одлука коначна.

Против одлуке суда за накнаду штете дозвољена је тужба ради поништења редовном суду према прописима § 692 Законика о судском поступку у грађанским парницама, а с разлога наведених у § 691 истог Закона, а до ступања на снагу овог законика према садашњим односним законским прописима.

§ 74. — Одлуке суда о накнади штете општа управна власт првог степена извршује административним извршењем (§ 137 Закона о општем управном поступку).

§ 75. — Бановинском уредбом (члан 90 Устава) денеће се поближе одредбе о процени ловне штете од дивљачи по овоме закону као и о поступку пред судом за накнаду штете.

Глава њета. Унапређење ловства.

Ловачка удружења

§ 76. — Гајењу дивљачи и унапређењу ловства, стручном просвећивању и организовању ловаца као и што бољем и савеснијем извршивању закона и прописа о лову, служе ловачка удружења. Ловачка удружења морају припадати савезима ловачких удружења а савези ловачких удружења удружују се у Средишном савезу ловачких удружења Краљевине Југославије.

Савези ловачких удружења имају се основати за сваку бановину, а Средишни савез ловачких удружења у Београду. За територију града Београда донеће одлуку Министар шума и рудника по предлогу Средишног савеза ловачких удружења.

За једну бановину може се признати само један савез ловачких удружења, а за целу територију државе један Средишни савез ловачких удружења Краљевине Југославије.

§ 77. — Савези ловачких удружења и Средишни савез ловачких удружења дужни су на тражење управних и судских власти давати мишљење по питањима ловства, а овлашћени су подносити властима предлоге за унапређење ловне привреде и целокупног ловства.

§ 78. — Правила ловачких удружења као и савеза ловачких удружења одобрава бан односно Управник града Београда, а правила

Средишног савеза ловачких удружења одобрава Министар унутрашњих послова у споразуму са Министром шума и рудника.

§ 79. — Савез ловачких удружења дужан је да прими за члана свако ловачко удружење, чија су правила саображена прописима из § 78 овога закона. У случају, да савез не прими које ловачко удружење или исто искључи, управа дотичног ловачког удружења има право жалбе на Средишни савез ловачких удружења.

Против одлуке Средишног савеза дозвољена је жалба на Министра шума и рудника.

§ 80. — Ловачко удружење не сме ни на какав начин ограничавати своје чланове у погледу слободе учешћа на лицитацијама ловишта.

За злоупотребе у том погледу казниће се по овом закону кривац као и онзј који му свесно помогне да учини злоупотребу.

§ 81. — Савези ловачких удружења и Средишни савез ловачких удружења подлеже у свом пословању сем надзора редовних надзорних власти такође и надзору Министра шума и рудника и дужни су му подносити годишње извештаје о свом раду.

Ловна статистика

§ 82. — Сопственици и закупци ловишта, као и ловачка удружења дужни су да у циљу прикупљања података за ловну статистику

подносе у два примерка тачан списак свеколике на њиховом ловишту у пређашњој календарској години убијене или ухваћене дивљачи, као и остале прописане статистичке податке. Ови се подаци подносе сваке године најдаље до конца фебруара општини, на чијем се подручју налази њихово ловиште односно седиште друштва. Један примерак списка послаће општина државном статистичком уреду, а други примерак општој управној власти првог степена која ће податке сабрати за цели срез и поднети бану.

Обрасце као и остале одредбе за ловну статистику прописаће Министар шума и рудника Правилником.

Ловачки фонд

§ 83. — Бан рукује „Бановинским ловачким фондом“, који се оснива у свакој бановини и служиће унапређивању ловства дотичне бановине.

У циљу унапређивања ловства на територији целе државе оснива се код Министарства шума и рудника „Средишни ловачки фонд“.

У Бановински ловачки фонд улазе:

1) 10 динара, који се износ наплаћује по врх државне таксе од сваке ловачке карте по § 29 овог закона, а 150.— динара од сваке ловачке карте по § 30 овог закона;

2) такса од 3% наплаћена пригодом лиценцијације општинских ловишта (§ 8);

3) половина новчаних казна досуђених за кривице по овом закону (Глава VI);

4) износ по пресуди оштете за бесправно уловљену дивљач (§ 87 тач. 1 и § 92);

5) куповнина постигнута продајом уапћеног оружја, ловачког прибора и дивљачи (§§ 26 и 95);

6) цена допуштења за ловљење (§ 102), као и

7) евентуални други приходи.

§ 84. — Новчана средства у § 83 поменутих фондова не смеју се употребљавати у друге циљеве до за унапређивање ловства, ловну литературу, научна истраживања у области ловства, новчане припомоћи ловачким савезима и Средишном савезу, тамањење штетне дивљачи, спречавање заразних болести дивљачи одржавање течајева за изобразбу ловачког особља и отштету за штетну дивљач по одредбама овога закона.

8% од годишњих прихода Бановинског ловачког фонда уступиће се у Средишни ловачки фонд код Министарства шума и рудника.

Правила за употребу и руковање Бановинског ловачког фонда прописаће се Бановинском уредбом (чл. 90 устава). За Средишни ловачки фонд издаће правила Министар шума и рудника.

Глава шеста. Казнене одредбе.

Казне

§ 85. — Да се казни новчаном казном од 30 до 300 динара или затвором од 1 до 10 дана:

1) ловац који не покаже ловачку карту на захтев званичних органа за надзор лова;

2) ко уради противно одредбама из § 33 овог закона;

3) ко ради лова намерно води пса у туђе ловиште или за време законом забрањено лови са псима (§ 21); ко псе намерно или из нехата пушта у туђе ловиште или ко уради противно одредбама § 39 овог закона;

4) ко противно пропису из другог става § 3 овог закона употреби ватрено оружје.

§ 86. — Да се казни новчаном казном од 50 до 500 динара, или затвором од 1 до 10 дана:

1) ко уради противно одредбама из §§ 25 и 26 сем случаја § 87 тач. 2 овога закона;

2) ко ловачку карту прода или исту друге на послугу уступи (§ 32);

3) ко врши лов, а није уопште набавио ловачку карту;

4) ко сопственика или закупца лова или онога, који лови његовом дозволом, неоправдано смета у вршењу лова или га напада;

5) ко у хајци намерно убије дивљач која зато није одређена (§ 37), а поред тога да плати оштету по § 92;

6) ко неовлашћено младу заштићену дивљач хвата или квари гнезда и вади јаја из гнезда;

7) ко противно пропису из § 82 благовремено не поднесене прописане податке за ловну статистику.

§ 87. — Да се казни новчаном казном од 100 до 1000 динара и затвором од 1 до 10 дана или једном од ове две казне:

1) ко дивљач заштићену лавостајем лови за време лавостаје односно ко лови у забрањенима, макар и на сопственом ловишту (§§ 10 и 97), а поред тога да плати оштету по § 92 овог закона; ако то учини сам овлашћеник онда цела оштета иде у Бановински ловачки фонд;

2) ко изда неистинито уверење о пореклу дивљачи (§ 26);

3) ко дивљач заштићену лавостајом лови замкама, мрежама, ступицама или другим недопуштеним начином (§ 21) у колико зато нема нарочитог овлашћења (§ 20);

4) ко уради противно одредбама из § 14 овога закона;

5) ко уради противно одредбама из § 80 овога закона;

6) онај за кога се докаже, да је са учиниоцем кажњивог дела по тач. 1 овога параграфа стајао у споразуму, служио му као хајкач или му помагао на који год начин.

§ 88. — Да се казни новчаном казном од 150 до 1.500 динара и затвором од 5 до 14 дана или једном од ове две казне;

1) ко без дозволе сопственика или закупца ловишта свесно лови у њиховом ловишту, а поред тога да плати за убијену дивљач оштету по § 92 овог закона;

2) ко уради што овај закон забрањује, а код тога се маскира, или ко органу за надзор лова затаји своје име наведе лажно име,

или му се одупре претњом или силом у колико у делу није садржано које теже кривично дело.

§ 89. — Ко учини које друго дело које није наведено у §§ 95 до 88 овог закона, а које је по овоме закону забрањено — кажњава се новчаном казном од 30 до 1000 динара.

Висина новчаних казна предвиђених у §§ 85 до 89 може се смањити или увећати због измењених економских прилика Бановинском уредбом (чл. 90 Устава).

§ 90. — Поред казне предвиђене овим законом, има се пресудити:

1) на губитак узапћене дивљачи у случајевима: § 86 тач. 1, 3 и 6, § 87 тач. 1, 2 и 3 и § 88;

2) на губитак ловачког оружја и прибора којим је дело учињено, у случајевима § 86 тач. 6, § 87 тач. 1 и 4 и § 88;

3) на губитак ловачке карте у случајевима наведеним у §§ 28 и 29 овог закона.

§ 91. — Казне по овом закону изриче општа управна власт првог степена у чијем је подручју кривица учињена.

Ако је кривица учињена у подручјима више власти, надлежна је она управна власт првог степена, којој је кривица најпре пријављена.

Кажњавање по прописима овога закона не спречава гоњење по Кривичном законик.

Отштета

§ 92. — Поред казне предвиђене овим законом, кривац ће се за рачун оштећеника ошудити, да за сваки комад убијене, повређене или ухваћене дивљачи плати у име отштете вредност једног живог комада исто такве дивљачи према Ценовнику. За дивљач, која је имала сврху расплођења или коју другу посебну сврху, предвиђа се у ценовнику нарочита вредност.

Ценовник отштета ће се донети, а према промењеним ловним и тржним приликама и мењати Бановинском уредбом у смислу чл. 90 Устава.

На подручјима оних бановина, које су наведене у § 98 као и у последњем случају § 87 тач. 1 овога закона уплаћена отштета иде у Бановински ловачки фонд.

Овлашћенику лова, који није ставио пред управним властима захтев за отштету по овом закону остаје право да тужи кривца за накнаду штете пред редовним судом.

§ 93. — Кад општа управна власт првог степена прими пријаву или кад сама дозна за коју кривицу по овом закону, покренуће поступак по службеној дужности без одлагања. На претрес ће се осим пријављача и окривљеног лица позвати и овлашћеник лова.

§ 94. — Ако се о закон огреша више лица заједнички, јамче солидарно за накнаду штете.

§ 95. — У пресуди ради иступа, који се кажњавају по овом закону увек ће се изрећи одредба о казни (§§ 85 до 89 и 103), о узапћењу дивљачи, оружја, ловачког прибора и ловачке карте (§ 90); о отштети (§ 92) као и о трошковима поступка.

Узапћене ствари у колико се немају поништити, продаће се у корист Бановинског ловачког фонда. Пближе прописе донеће Министар шума и рудника Правилником.

Глава седма. Прелазна наређења.

§ 96. — Бановинско ће веће у смислу чл. 90 Устава Бановинском уредбом донети одлуку о томе, када и на који начин ће се прописи Главе прве овога закона, по којима се право лова на општинским лозиштима даје под закуп, применити и на она подручја у њиховим Банозинама на којима је по досадашњим законима право ловљења припадало држави.

§ 97. — На подручјима Бановина у којима је по досадашњим законима право ловљења припадало држави, сопственицима непрекидног земљишта у смислу §§ 4 и 15 овога закона припада право затражити код надлежне опште управне власти првог степена да им се ово земљиште издвоји као приватно ловиште и унесе у катастар ловишта.

§ 98. — На подручјима бановина док не буду према одредбама из § 96 овог закона издата општинска ловишта под закуп, моћи ће

вршити лов само оно лице које поред ловачке карте прописане у § 27 овог закона, има још и нарочиту исправу, звану „допуштење за ловљење.“

§ 99. — На подручјима бановина означених у § 98 овог закона а у време тамо поменуто не могу добити ловачку карту ни допуштење за ловљење лица, која нису чланови којег ловачког удружења, организованог у Средишњом савезу ловачких удружења Краљевине Југославије (§§ 76 и 105).

§ 100. — Допуштење за ловљење на тим подручјима издају опште управне власти првог степена на годину дана.

Допуштење за ловљење издаје се:

- 1) за ловљење на подручју среза;
- 2) за ловљење на подручју бановине;
- 3) за ловљење на подручју више бановина.

Допуштење за ловљење не даје право ловљења на подручјима где су ловишта издана под закуп нити на издвојеним, сопственим ловиштима (§ 97), што мора бити назначено на допуштењу за ловљење.

Пближе одредбе о допуштењу за ловљење прописане Министар шума и рудника Правилником.

Сви прописи овога закона који се одnose на ношење ловачке карте, на дужност показивања исте органима за надзор лова као и на кажњавање због недозвољене употребе ловачке карте, важе и у погледу допуштења за ловљење.

§ 101. — Допуштење за ловљење сем лица набројаних у § 28 овог Закона не могу добити ни чувари државних, општинских, сеоских и манастирских шума и добара на подручју среза у којем службују.

§ 102. — О допуштењу за ловење опште управне власти првог степена водиће нарочити списак. Приходи од допуштења за ловљење иду у Бановински ловачки фонд (§ 83).

§ 103. — На подручјима бановина, наведеним у § 98 као и за тамо означено време допуштено је продавање дивљачи само лицима, која се могу легитимисати допуштењем за ловљење. Препродавци дивљачи и сви они који дивљач спремљену за јело продају у јавним локалима, дужни су на захтев власти означити лице од кога су дивљач купили. Ко противно уради казниће се по § 86 тач. 1 овога Закона.

Ловно-полицијске одредбе из Главе друге овог Закона имају се сходно примењивати и на те крајеве.

§ 104. — На подручјима бановина наведеним у § 98 овог Закона као и за тамо означено време прописи овога закона о накнади штете неће се примењивати, осим за отштету прописану у § 92 овога Закона. Ове отштете иду у Бановински ловачки фонд (§ 83).

§ 105. — Садашња Средишња управа савеза ловачких удружења Краљевине Југославије у Београду вршиће привремено функције одређене овим Законом за Средишни савез ловачких удружења Краљевине Југославије (§ 76), исто тако и постојећи савези ловачких удружења у Београду, Љубљани, Новом Саду, Сарајеву, Сплиту и Загребу задржавајући своја досадашња подручја и функције савеза ловачких удружења док се у појединим бановинама не оснују овим законом предвиђени бановински савези.

Бановински савези морају најдаље за три године од обнародовања овог Закона поднети надлежном бану своја правила на одобрење. Чим се поједином бановинском савезу одобре правила постаје он званичним самосталним савезом у смислу § 76 овога Закона.

Министар шума и рудника известиће одмах после ступања на снагу овога Закона како банске управе тако и Управу града Београда, који се савез ловачких удружења има у њиховом подручју сматрати привремено званичним савезом ловачких удружења коме припадају функције по одредбама овога Закона.

§ 106. — На подручјима бановина наведеним у § 98 овога Закона може бан издати потребне прелазне наредбе гледе броја и територије ловачких удружења у појединим местима.

§ 107. — Земљишта великих поседа која су по закону о аграрној реформи одвојена и предата у посед интересентима аграрне ре-

форме, општа управна власт првог степена здружиће по званичној дужности у року од три месеца по ступању на снагу овога Закона са општинским ловиштима, где таква постоје.

Закупац општинског ловишта биће дужан да за тако добивену површину плати сразмерно увећану закупнину (§ 7).

Код примене овога прописа има се поступати сходно одредбама из § 5 и § 13 став 2 овога Закона.

Ако услед здружења земљишта наведених у ставу 1 овога параграфа са општинским ловиштем велепоседнику не би преостало 200 ха непрекидног земљишта, здружиће се и ово земљиште са општинским ловиштем.

§ 108. — Постојећи резервати лова (забране) на туђем земљишту остају у снази, али се нови резервати више не могу стварати, сем на државним добрима. На захтев сопственика оптерећеног земљишта могу се откупити резервати лова на туђем земљишту. Начин откупа и одређивање висине откупнине регулисаће се Бановинском уредбом (чл. 90 Устава).

§ 109. — Резервати лова на туђем земљишту сматрају се у свему изједначени са сопственим ловиштима у смислу § 4 овог Закона. Сопственик резервата лова одговара за ловну штету као и за штету од дивљачи по про-

писима овога Закона, али ужива и пуну заштиту која по овом Закону припада сопственику издвојеног ловишта.

§ 110. — Овим Законом не мењају се рокови постојећих закупних уговора, одобрених од стране опште управне власти првог степена. Ова одредба не важи за сопствена ловишта наведена у ставу 2 овога параграфа.

Сопствена ловишта која немају услова по § 4 овога Закона без одлагања ће се прикључити општинским ловиштима у смислу § 6 става 3 овога Закона. Иначе и за постојеће закупне уговоре важе прописи овога Закона.

§ 111. — Према одредбама досадашњих закона издате ловачке карте важе до 31 децембра 1932 године без посебне надоплате

Глава осма. Завршне одредбе.

§ 112. — 1) У погледу регулисања односа који су у овом закону према чл. 90 Устава задржана за бановинска већа (§§ 3, 8, 11, 17, 22, 24, 37, 39, 75, 84, 89, 92, 96 и 108 овог Закона) овлашћује се на територији Управе града Београда Министар шума и рудника за доношење Уредбе за законском снагом.

2) Где се спомиње бан и Бановински ловачки фонд, подразумева се за подручје града Београда Управник града Београда и ловачки фонд Управе града Београда.

§ 113. — Овај Закон ступа у живот даном обнародовања у „Службеним новинама“, а добија обавезну снагу у појединој бановини једновременно са бановинском уредбом, којом се регулишу односи лова поменути у првом ставу § 112 овог Закона, односно на подручју Управе града Београда једновременно са Уредбом издатом од стране Министра шума и рудника.

Бановинске уредбе имају се донети најдаље у року од шест месеци након обнародовања овога Закона.

Даном ступања на снагу овога Закона престају у дотичној бановини односно на подручју Управе града Београда важити сви досадашњи закони и прописи о лову као и одредбе других закона, у колико су противне одредбама овога Закона.

Службене новине Бр. 285. А. — ХСIV од 6 децембра, 1931. год.

УРЕДБА

Бр. 14373 од 6 јуна, 1932 год.

којом се на подручју Управе града Београда регулишу односи лова поменути у првом ставу § 112 Закона о лову.

На основу § 113 Закона о лову од 5 децембра 1931 године, прописује се уредба којом се на подручју Управе града Београда регулишу односи лова поменути у првом ставу § 112 закона о лову.

I. Опште одредбе — (Ка §§ 96 и 113 Закона о лову)

§ 1. — ⁽¹⁾ За вршење послова који по Закону о лову као и по овој Уредби спадају у рад опште управне власти првог степена на подручју Управе града Београда надлежни су:

- 1) за атар Општине града Београда управник града Београда;
- 2) за атар градске општине земунске градски начелник Земуна, и
- 3) за атар градске општине панчевачке градски начелник Панчева.

(²) Где се у Закону о лову спомиње бан, подразумева се за подручје Управе града Београда управник града Београда.

(³) Против одлука донетих од стране општинских управних власти поменутих у ставу 1 и 2, жалбе се упућују Министарству шума и рудника.

§ 2. — Општина града Београда на чијем атару право ловљења по досадашњим прописима припада држави, својим ће закључком сама донети одлуку о томе када и на који начин ће се примењивати на њезин атар прописи Главе I Закона о лову по којима се право лова на општинским ловиштима даје под закуп.

II. Давање под закуп — (Ка § 8 Закона о лову)

§ 3. — (¹) Сваки оглас лицитације који се тиче давања под закуп којег општинског ловишта на подручју Управе града Београда има се благовремено саопштити Савезу ловачких удружења у Београду и обзнанити најмање 15 дана пре лицитације у „Службеним новинама“ и уобичајеним начином у Општини града Београда као и у градским општинама Земун и Панчево. Власт може о лицитацији обавестити и суседне општине и замолити месне дневне листове за бесплатну објаву. У сваком огласу додаће се да могу интересенти детаљне услове разгледати у уредовним просторијама за време уредовних часова.

(²) У огласу лицитације мора бити садржано;

1) тачно означење ловишта које се даје под закуп као и површина тог ловишта назначена у ха;

2) износ јамчевине (кауције) коју мора сваки учесник пре почетка лицитације положити у висини почетне цене;

3) почетна (искљична) цена;

4) трајање закупног времена;

5) место као и година, месец, дан и сат лицитације;

6) додатак да ће се поновна лицитација одржати без посебног огласа у року од 8 дана, ако се уз одређену цену не буде јавио ни један понудилац, а да ће се на поновној лицитацији примати понуде и испод почетне цене

§ 4. — (¹) Лицитација је јавна и држи се у уредовним просторијама власти поменуте у § 1 ст. 1.

(²) Управни орган који руководи лицитацију, по службеној ће дужности обрађати пажњу на слободно стављање понуда. Нарочито је забрањено за време лицитације утицати на понудиоце обећавањем ма којих користи за случај да одустану од лицитације.

(³) Пре почетка лицитације имају се присутнима саопштити и објаснити дражбени услови.

§ 5. — (¹) Опуномоћена лица имају се пре почетка дражбовања исказати ваљаним пуномоћима, а малолетници који су навршили 18 го-

дина одобрењем родитеља односно старатеља.

(²) Та пуномоћија и одобрења приложиће се списима.

(³) Сваки понудилац везан је за своју понуду све дотле док се не стави већа понуда.

§ 6. — (¹) Дразбовање ће се закључити ако и после другог позива није у року од 5 минута стављена већа понуда. На то управни орган који руководи лицитацијом, треба присутне нарочито да упозори.

(²) Пре закључења дразбовања управни орган, који руководи лицитацијом, још једном ће објавити последњу понуду, а затим прогласити да је дразбовање закључено.

§ 7. — (¹) У записник о лицитацији унеће се нарочито:

1) имена управног органа, који руководи лицитацијом, записничара и извикача;

2) час почетка и закључења рада као и час почетка и закључења дразбовања (лицитирања);

3) имена понудилаца и јемчевина (кауција), коју је сваки од њих положио;

4) све понуде које су стављене;

5) имена лица која су искључена од дразбовања (лицитирања) као и разлози из којих је одређено искључење;

6) да је јемчевина (кауција) понудиоцима враћена.

(²) Записник потписују сва лица која су учествовала у дразбовању (лицитирању). А-

ко неко ускрати потпис, то ће се забележити у додатку записника уз навод разлога из ког се потпис ускратио.

(³) Најбољи понудилац (досталац) мора потписати и услове давања ловишта под закуп.

(⁴) У осталом важе за састављање записника општи прописи (§§ 35 до 40 Закона о општем управном поступку).

III. Број закупца на једном ловишту — (Ка § 11 Закона о лову)

§ 8. — (¹) Број закупца и пазакупаца ловишта која се дају под закуп по прописима §§ 8 и 15 Закона о лову, ограничава се тако, да могу на први 500 ха одпасти само тројица сузакупаца, а на сваких даљих 250 ха по један сузакупац с тим, да целокупни број сузакупаца ни у ком случају не сме прећи број 10 сузакупаца.

(²) Број пазакупаца урачунава се у допштени број сузакупаца.

IV. Заштита птица певачица и птица корисних за пољопривредно и шумско господарство — (Ка § 17 Закона о лову)

§ 9. — (¹) До доношења нарочитог Закона за заштиту птица заштићују се у § 10 ове Уредбе наведене птице за време целе године.

(²) Забрањено је поменуте птице убијати, хватати било којимгод начином, разарати њихова гнезда, и вадити њихова јаја и младунце.

(³) Ловити поменуте птице може дозволити управник града Београда само у изузетним и оправданим случајевима тј. у наставне и научне сврхе.

§ 10. — Под заштиту поменути у § 9 спадају следеће птице:

Корисне птице

- 1) Обична зеба — *Fringilla coeleps* (L)
- 2) Планинска зеба — *Fringilla montifringilla* (L)
- 3) Зеленчица — *Chloris chloris* (L)
- 4) Чиз — *Chrysomitris spinus* (L)
- 5) Чешљугарка — *Carduelis carduelis* (L)
- 6) Жутарица — *Serinus serinus* (L)
- 7) Обична конопљара — *Acanthis canabina* (L)
- 8) Северна конопљара — *Acanthis linaria* (L)
- 9) Јужна конопљара — *Acanthis rufescens* (Schl. et Bon)
- 10) Зимовка — *Pyrrhula pyrrhula* (L)
- 11) Црноглава стрнадица — *Emberia melanocephala* (L)
- 12) Стрнадица или жутовољка — *Emberia utripella* (L)
- 13) Зеленкаста стрнадица — *Emberia cirrus* (L)
- 14) Вртна стрнадица — *Emberia hortulana* (L)
- 15) Стрнадица цикавица — *Emberia cia* (L)
- 16) Мочварна стрнадица — *Emberia schoeniclus* (L)
- 17) Степска шева — *Melanocorypha calandra* (L)
- 18) Краткопрста шева — *Calandrella brahystyla* (Leisl)
- 19) Пољска шева — *Alauda arvensis* (L)
- 20) Шумска шева — *Galerita arborea* (L)

- 21) Капораста шева — *Galerita cristata* (L)
- 22) Пољска траварка — *Anthus campestris* (L)
- 23) Ливадска траварка — *Anthus pratensis* (L)
- 24) Руменкаста траварка — *Anthus cervinus* (Pall)
- 25) Шумска траварка — *Anthus trivialis* (L)
- 26) Траварка појарица — *Anthus sciroletta* (L)
- 27) Жута плиска — *Motacilla flava* (L)
- 28) Бела плиска — *Motacilla alba*
- 29) Горска плиска — *Motacilla melanope* (Pall)
- 30) Обична белка — *Saxicola oenanthe* (L)
- 31) Црноуха белка — *Saxicola stapazina* (L)
- 32) Приморска белка — *Saxicola rufa* (Brem)
- 33) Далматинска белка — *Saxicola melanoleuca* (Guldst)
- 34) Кос камењар — *Monticola saxatilis* (L)
- 35) Модрокос — *Monticola solitarius* (L)
- 36) Црни кос или кос — *Merula merula* (L)
- 37) Огрличасти кос — *Merula torquata* (L)
- 38) Дрозд певач — *Turdus musicus* (L)
- 39) Велики славуј — *Aedon luscinia* (L)
- 40) Мали славуј — *Aedon philomela* (Bechst)
- 41) Црвендаћ — *Erithacus rubecula* (L)
- 42) Белозвездаста модровољка — *Cyanecula cyaneocula* (Wolff)
- 43) Жутозвездаста модровољка — *Cyanecula svecica* (L)
- 44) Планинска црвенперка — *Rotocilla phoenicea* (L)
- 45) Домаћа црвеноперка — *Rotocilla titis* (L)
- 46) Црноврати батић — *Prantincola rubicula* (L)
- 47) Беловрати батић — *Prantincola rubetra* (L)
- 48) Пиргава грмуша — *Silvia nisoria* (Bechst)
- 49) Мркоглава грмуша — *Silvia orphaea* (Temm)
- 50) Обична грмуша — *Silvia silvia* (L)

- 51) Грмуша међарица — *Silvia curruca* (L)
- 52) Белобрка грмуша — *Silvia subalpina* (Bon)
- 53) Црноглава грмуша — *Silvia atricapilla* (L)
- 54) Грмуша смокварица — *Silvia salicaria* (L)
- 55) Цворепа грмуша — *Silvia melanocephala* (Gm)
- 56) Шумски звиждак — *Philoscopus sibilator* (Bechst)
- 57) Брезни звиждак — *Philoscopus trochilus* (L)
- 58) Горски звиждак — *Philoscopus bonelli* (Vieill)
- 59) Обични звиждак — *Philoscopus rufus* (Bechst)
- 60) Жути вољих — *Hypolais philomela* (L)
- 61) Краткокрили вољих — *Hypolais polyglotta* (Vieill)
- 62) Вољих маслинар — *Hypolais olivetorum* (S'rick)
- 63) Вољих праскавац — *Hypolais pallida* (Hem-per et Ehrer)
- 64) Трстењак млакар — *Acrocephalus palustris* (Baldst)
- 65) Трстењак — *Acrocephalus streperus* (Vieill)
- 66) Ритски дрозд — *Acrocephalus arundinaceus* (L)
- 67) Трстенар рогозар — *Acrocephalus schoenobaenus* (L)
- 68) Шеварски трстењак — *Acrocephalus aquaticus* (Gm)
- 69) Трстењак црвених — *Locustella naevia* (Bodd)
- 70) Царић — *Anordhura troglodites* (L)
- 71) Трстењак поточар — *Locustella fluviatilis* (Wolf)
- 72) Глухи папић — *Accentor collaris* (Scop)
- 73) Сиви папић — *Accentor modularis* (L)

- 74) Златноглави краљих — *Regulus regulus* (L)
- 75) Црвеноглави краљих — *Regulus ignicapillus* (Brehm)
- 76) Бела сеница — *Aegialus pendulinus* (L)
- 77) Дугорепа белоглава сеница — *Acredula candata* (L)
- 78) Дугорепа ружицаста сеница — *Acredula rosca* (Blyth)
- 79) Бркаста сеница — *Panurus biarmicus* (L)
- 80) Сеница — *Parus major* (L)
- 81) Јелова сеница — *Parus ater* (L)
- 82) Плава сеница — *Parus coeruleus* (L)
- 83) Хрватска сеница — *Parus salicarius* (Brehm)
- 84) Босанска сеница — *Parus palustris* (L)
- 85) Далматинска сеница — *Parus lugubris* (Natt)
- 86) Капораста сеница — *Lophophanes cristatus* (L)
- 87) Пузавац — *Sitta caesia* (Wolf)
- 88) Змијоглава — *Certhia familiaris* (L)
- 89) Буга — *Oriolus galbula* (L)
- 90) Белокрыла мухарица — *Muscicapa collaris* (L)
- 91) Црноглава мухарица — *Muscicapa atricapilla* (L)
- 92) Сива мухарица — *Muscicapa grisola* (L)
- 93) Мала мухарица — *Muscicapa parva* (Behst)
- 94) Сеоска лапта — *Hirundo rustica* (L)
- 95) Домаћа (градска) лапта — *Chalidon urbica* (L)
- 96) Брегуница — *Clivicola riparia* (L)
- 97) Брегуница камењарка — *Clivicola rupestris* (Scop)
- 98) Црна пиштара — *Micropus apus* (L)
- 99) Бела пиштара — *Micropus melba* (L)
- 100) Прилегуща — *Caprimulgus europaeus* (L)
- 101) Црна жуња — *Pisus martius* (L)

- 102) Велики детлић — *Pisuc major* (L)
- 103) Хрватски детлић — *Pisuc leuconatus* (Behst)
- 104) Средњи детлић — *Pisuc medius* (L)
- 105) Мали детлић — *Pisuc minor* (L)
- 106) Тропрсти детлић — *Picoades tridactylus*
- 107) Зелена жуња — *Cecinus viridus* (L)
- 108) Сива жуња — *Cecinus camus* (Gm)
- 109) Вијоглава — *Tunx torquilla* (L)
- 110) Кукавица — *Suculus caorus* (L)
- 111) Смрдиврана или пластара — *Coracias garula* (L)
- 112) Пупавац — *Upupa epops* (L)
- 113) Кукувија — *Strix flammea* (L)
- 114) Шумска сова — *Syrnium aluco* (L)
- 115) Гаџаста кукумавка — *Nystala tengmalmi* (Gm)
- 116) Планинска сова — *Asio otus* (L)
- 117) Рилска сова — *Asio accipitrinus* (Pall)
- 118) Кукумавка — *Carine noctua* (Scop)
- 119) Ђук — *Pishorina scops* (L)
- 120) Гаџасти мишар — *Arhibuteo lagopus* (Brum)
- 121) Мишар — *Buteo buteo* (L)
- 122) Ветруша — *Tinnunculus tinnunculus* (L)
- 123) Ветруша са белим канџама — *Tinnunculus nanus* (Fleicher)
- 124) Ветруша са црвеним ногама — *Tinnunculus vespertinus* (L)

Нешкољиве птице

- 1) Чворац — *Sturnus vulgaris* (L)
- 2) Тупокљун или батокљун — *Coccothraustes coccothraustes*
- 3) Велика срнадица — *Milliaria calandra* (L)
- 4) Обичан сврачак — *Lanius collurio* (L)
- 5) Ковач — *Alcedo ispida* (L)
- 6) Даждара — *Merops apiaster* (L)

V. Тровање незаштићене дивљачи и зверади. — (Ка § 22 Закона о лову)

§ 11. — Тровање незаштићених дивљачи и зверади допуштено је само овлашћеницима лова уз нарочиту дозволу опште управне власти првог степена на подручју на коме се жели тровање вршити (§ 1 ст. 1. ове Уредбе).

§ 12. — У поднеску којим се тражи дозвола за тровање, треба да буде наведено:

- 1) породично и рођено име молиоца, његово звање и пребивалиште;
- 2) ловиште у коме је молилац овлашћеник лова и у којем жели тровање вршити;
- 3) каква се незаштићена дивљач или зверад жели тровати;
- 5) назнака места где се намерава отрована мека излагати и за које време.

Молилац може у истој молби замолити да му се изда дозвола за набаву отрова, а мора уједно навести врсту и количину отрова. О издавању дозволе на набаву отрова важе односни законски прописи.

§ 13. — У одлуци којом се издаје дозвола за тровање биће наведено:

- 1) породично и рођено име као и пребивалиште молиоца коме се дозвола за тровање издаје;
- 2) управна и катастарска општина у којој ловиште лежи и тачна ознака места на којима ће се тровање вршити;

3) назив отрова којим ће се тровати;

4) налог упућен молиоцу да сваког дана прегледа изложену меку;

5) опомена да је веће отровне меке које су због јаког отрова опасне по живот људи као и стоке, допуштено излагати само за време док лежи снег, те да се морају изложене меке покупити и уништити чим се снег почне кравити, а свакако пре него што снег потпуно ископни;

6) да се мале меке (ситно сечено месо крв и т. сл.) са slabим отровом (фосфором и т. сл.) за тровање врана, сврака итд. могу постављати и преко дана мада и нема снега;

7) да се отроване животиње имају одмах покупити и одстранити;

8) да је ималац дозволе за тровање дужан да најмање 10 дана пре излагања отроване меке обавести управу надлежне општине, којег ће дана почети са тровањем, а мора без одлагања исту управу извести и о томе, када је са тровањем престао и да је потпуно уклоњена сва отрована мека.

§ 14. — ⁽¹⁾ Дозвола за тровање ће се ускратити:

1) ако молилац није овлашћеник лова (сопственик, купац или пазакупац ловишта);

2) ако молилац хоће да врши тровање птица грабљивица јаким отровима, који би били опасни по живот људи и стоке, а грабљивице би могле отровану меку развлачити и изван подручја на коме би се тровање дозволило;

3) ако је молилац код ранијих тровања незаштићене дивљачи и звераци поново кажњаван због неодржавања прописаних услова и наређења; или

4) ако постоји који други важан разлог, који би спречавао издање дозволе за тровање.

⁽²⁾ Против ускраћивања дозволе за тровање допуштена је по општим прописима жалба Министарству шума и рудника.

VI. Држање дивљачи у хладионицама — (Ка § 24 Закона о лову)

§ 15. — ⁽¹⁾ Пошто је по протеку рока од 8 дана који се рачуна од почетка лова (§§ 17 и 18 Закона о лову), забрањено дотичну дивљач живу или мртву као и њене делове разашилати, на продају разносити, излагати, нудити, продавати и куповати, то ће свако лице које после поменутог рока нуди на продају дивљач или њене делове, на захтев надзорних органа (§ 47 Закона о лову) уверењем доказати порекло дивљачи (§ 26 Закона о лову). Ово важи нарочито за трговачка и занатлијска предузећа, која се баве продајом дивљачи.

⁽²⁾ Пошто је по протеку рока од 18 дана, који се рачуна од почетка забране лова (§§ 17 и 18 Закона о лову), забрањено дотичну дивљач уносити и продавати спремљену за јело у јавним локалима, то ће хотелијери, рестауратери, кафеције, гостионичари као и сва она лица, која после поменутог рока у јавним

локалима продају дивљач спремљену за јело, на сваки захтев власти доказати да су дивљач набавили од хладионице.

§ 16. — (1) Свако трговачко или обртно предузеће, које има хладионицу, дужно је да води тачан списак дивљачи у који се забележава, од кога је и када набављена дивљач, која се држи у хладионици. Списку ће у сваком поједином случају прикључити уверење о пореклу дивљачи.

(2) Сопственик хладионице дужан је у списку код јелена, кошута, срна и дивокоза оба пола унети сваки поједини комад уз назнаку пола и тежине, а код остале дивљачи за сваку врсту само број комада.

(3) Сопственици хладионица дужни су најкасније 8 дана од почетка забране лова поднети општој управној власти првог степена списак дивљачи коју држе у хладионици и затражити да се та дивљач означи пломбом.

§ 17. — (1) Пломбирање извршиће се у присуству сопственика хладионице или његовог заступника под контролом и одговорношћу званичног изасланика тако да пломба буде причвршћена помоћу узице и да се неће моћи скинути без оштећења узице.

(2) Код јелена, кошута, срна, дивокоза и зечева који се разашли у целим комадима са или без коже, пломба ће се причврстити на десној стражњој нози. Поједини делови ове дивљачи могу се издати из хладионице само

ако су ти делови сваки за себе снабдевени пломбом. Дивља перад има се пломбирати тако да пломба буде причвршћена кроз носнице. Код дивље перади може се и више комада заједно снабдети само једном пломбом.

(3) Контролни орган забележиће у списку дивљачи поменутом у ставу првом § 16 ове Уредбе дан пломбирања и број пломбиране дивљачи, а код јелена, кошута, срна и дивокоза навести ће број сваке врсте ове дивљачи као и пол и тежину сваког комада. Своју белешку контролни ће орган потврдити својим потписом и о извршеном послу саставити кратак записник који ће потписати сопственик хладионице или његов заступник.

(4) Пломба имаће на једној страни почетно слово сопственика хладионице, а на стражњој страни ознаку „Хладионица у . . .“

(5) Клеште за пломбирање морају се чувати код опште управне власти првог степена.

§ 18. — (1) Сопственик хладионице дужан је да приликом издавања пломбиране дивљачи из хладионице уноси у списак дивљачи тачне податке када и коме је дивљач издата и то код јелена, кошута, дивокоза и срна за сваки комад напосе, а за осталу дивљач укупно према врсти и броју.

(2) Сопственик хладионице је дужан показати списак дивљачи на свакадашњи захтев власти.

(3) Хладионице увек су подвргнуте надзору власти.

(¹) Сопственик хладионице казниће се по § 89 Закона о лову, ако држи у хладионици дивљач, која није уписана у списку, или ако после почетка рока од 8 дана, који се рачуна од почетка ловостаје купи дивљач, коју је забрањено ловити или ако држи у хладионици дивљач, која није пријављена за пломбирање.

§ 19. — (¹) Трошкови око пломбирања дивљачи падају на терет сопственика хладионице који носи и трошкове око набавке пломби. Клеште ће набавити власт на терет ловачког фонда Управе града Београда (§ 30 ст. 1). Тачније прописе о томе издаће управник града Београда.

(²) За пристојбе изасланика власти важе општи прописи.

§ 20. — (¹) На молбу лица које има сопствену хладионицу а продаје дивљач спремљену за јело искључиво у сопственом локалу општа управна власт првог степена моћи ће одустати од пломбирања дивљачи, ако молилац у напред пристане на то, да дивљач никако неће ставити у јавни саобраћај као робу.

(²) Ако лице поменуто у првом ставу и против обавезе изда који комад дивљачи из своје хладионице другом лицу, казниће се по § 89 Закона о лову, а уједно губи олакшицу из првог става овог параграфа.

VII. Хајке — (Ка § 37 Закона о лову)

§ 21. — Хајке ради тамањења намножене штетне дивљачи наведене у § 36 Закона о лову уопште се неће вршити на подручју Управе града Београда.

VIII. Клифови за псе — (Ка § 39 Закона о лову).

§ 22. — (¹) У атарима градских општина Земун и Панчево где је дозвољено водити пастирске псе само са дрвеним клипом обешеним о врат, остају досадашњи прописи о држању и вођењу паса на снази с тим, да овај клип мора висити псу непосредно испод колена предњих ногу и не сме бити тањи од 3 см. нити краћи од 25 см. (§ 39 ст. 1 Закона о лову).

(²) У атару Општине града Београда одредби из става првог нема места.

IX. Процена ловне штете од дивљачи и поступак пред судом за накнаду штете — (Ка § 75 Закона о лову)

§ 23. — (¹) Претседник суда за накнаду штете у првом ће реду према одредбама § 67 Закона о лову настојати да се странке поравнају како о штети тако и о трошковима поступка.

(²) Ако поравнање не успе суд за накнаду штете има донети по овом одлуку:

1) да ли је штета доиста начињена вршењем лова (ловна штета);

2) да ли је штету починила дивљач.

§ 24. — (1) При утврђивању, да ли је штета доиста начињена вршењем лова има се у записнику констатовати:

1) да ли су штету починили ловци и њихови помагачи или њихови ловни пси;

2) на чему је почињена штета и где (овде се има навести врста културе, усева, плодине итд.) као и место где је штета почињена (у пољу, шуми, башти, расаднику, воћњаку, винограду итд.);

3) каква је штета (изгажено жито, поврће, поломљене воћке, потргана лоза итд.);

4) количина уништеног или оштећеног усева и по површини и по количини, што треба да буде изражено у хектарима, дотично у килограмима или литрима. Код кукуруза, воћака и лозе треба навести број комада те да ли је оштећење такво да ће воћка или чокот усахнути или ће само дати мање прихода те за колико мање;

5) новчани износ пронађене штете према постојећим тржишним ценама онога краја и у оно време.

(2) При одређивању да ли је штету починила дивљач има се утврдити:

1) најпре, да ли је штету заиста починила дивљач и каква дивљач и приближно у које је време штета нанета. Овде се има навести, чиме је установљено, да је штету починила дивљач, да ли по траговима, по отисцима зуба

на огризотинама, па изметима или по начину како је штета проузрокована.

Када би суд нашао да постоји сумња да ли је штета почињена по заштићеној дивљачи или по незаштићеној дивљачи (вранама, свракама, чавкама итд.) односно по домаћим животињама, суд ће моћи расправу одгодити и одредити понован извиђај, на који ће се позвати по суду именовани вештак. Трошак вештака улази међу посебне трошкове власти поменуте у § 168 Закона о општем управном поступку (§ 69 ст. 1 Закона о лову).

Ако је штета начињена на шумском дрвећу или шумским културама позваће се према потреби на расправу шумарски вештак, који ће штету проценити по правилима науке;

2) затим све оно што је наведено у првом ставу, под бројевима 3 до 5; а

3) ако је штета нанета у воћњацима, кућним вртovima и расадницима и на појединим младим воћкама, још и то да ли је оштећени предузео све мере којима разуман господар по правилу штити такве насаде (§ 56 Закона о лову).

§ 25. — (1) Ако би се износ штете према мишљењу суда за накнаду штете могао утврдити тек за време бербе или жетве, суд ће на захтев једне од странака одложити расправу и поновити извиђај на лицу места пред бербом или жетвом (§ 68 Закона о лову).

(2) Приликом овог извиђаја има се поред околности прописаних у претходном параграфу, назначити колико се величина штете на-

ђене код прве процене разликује од штете нађене код друге процене, и упоредити природу на оштећеном тлу са природом неоштећене околине, узевши при том у обзир и начин бербе, гнојење земље итд. на оштећеној парцели.

(³) Другу процену пред бербу или жетву затражиће оштећеник благовремено код претседника суда за накнаду штете, који ће најдаље за 8 дана одредити рочиште на лицу места и на њ позвати чланове суда, који су учествовали у првој процени као и оштећеника и овлашћеника лова. Кад који од тих чланова суда не би дошао на извиђај, може интересована странка именовати другог члана суда.

(⁴) Пропусти ли оштећеник на време затражити другу процену, престаје свако право на отштету (§ 62 Закона о лову).

Суд за накнаду штете

§ 26. — (¹) Градски начелници Земунa и Панчева поставиће претседника суда за накнаду штете и његовог заменика сходно прописима из § 57 Закона о лову најдаље у року од три месеца после ступања на снагу ове Уредбе.

(²) Истовремено позваће се овлашћеници лова, који стално не бораве на територији Управе града Београда, да власти означи свога пуномоћника који станује на поменутом подручју (§ 61 Закона о лову).

§ 27. — (¹) Претседник суда за накнаду штете и његов заменик полажу код власти, од које су постављени, следећу заклетву:

„Ја Н. Н. заклињем се свемогућим и свезнајућим Богом да ћу своју дужност као претседник (заменик претседника) суда за накнаду штете по законима и законским одредбама тачно и савесно вршити, тако ми Бог помогао“.

(²) Ради лакшег и бржег пословања судова за накнаду штете издаће се посебни обрасци.

(³) Ако одредбе из §§ 64 до 74 Закона о лову не би достајале, поступиће се по прописима Закона о општем управном поступку.

§ 28. — (¹) Претседнику суда за накнаду штете или његову заменику припада дневница 100.— динара, члановима суда за накнаду штете дневница 80.— динара, а записничару, ако га буде било, дневница 60.— динара, ако је пословање трајало више од 12 сати, иначе половина поменутих износа.

(²) Сем тога припада члановима суда за пословање на лицу места, ако даљина износи више од 3 км., километра од 4.— динара за сваки километар.

Х. Ловачки фонд Управе града Београда —
(Ка § 84 Закона о лову)

§ 29. — (¹) Ловачким фондом Управе града Београда рукује управник града Београда.

(²) Таксе по 10.— динара које се према §§ 29 и 83 Закона о лову наплаћују поврх државне таксе од сваке ловачке карте, градски начелници Земунa и Панчева месечно ће

дозначити и уједно са прописаним извештајем о руковођењу ловачким картама, управнику града Београда преко Поштанске штедионице (§ 7 Правилника о издавању ловачких карата).

(3) Таксе по 10.— динара од ловачких карата, које су издате, као и таксе по 150.— динара од ловачких карата издатих по §§ 30 и 83 Закона о лову, управник града Београда месечно ће предавати Ловачком фонду.

(4) 3% такса наплаћена пригодом лици-тације општинског ловишта (§§ 8 и 83 Закона о лову) дозначиће се Ловачком фонду преко Поштанске штедионице.

(5) Казне, отштете и остали приходи поменути у § 83 Закона о лову дозначиће се Ловачком фонду у сваком случају одмах после наплате.

§ 30. — Новчана сретства Ловачког фонда Управе града Београда могу се употребити:

1) за оплемењавање дивљачи заштићене ловостајом; за доприношење снабдевању дивљачи храном у великој зими; за сузбијање заразних болести код дивљачи заштићене ловостајом; за одржавање течајева за изобразбу ловачког особља као и за дотичне испите; за стручне ловачке изложбе; за давање потпоре за научна истраживања у области ловства; за издавање стручних расправа и упута; за давање потпоре Савезу ловачких удружења у Београду; за набавку образаца потребних за извршење Закона о лову као и на основу овог Закона издатих Уредаба и Пра-

вилника (на пр. за ловачки катастар, статистику, ловачке закупе, ловачке карте, за обрасце потребне за пословање судова за накнаду штете, за набавку клешта (§ 19 ст. 1), службених знакова итд.);

2) за давање награда појединим чуварима лова и органима јавне безбедности који су се одликовали у гоњењу и хватању ловаца који немају права лова; за тамањење штетне дивљачи, врана, сврака и т. сл.; за накнаду штете настале од дивљачи колико је то предвиђено Законом о лову, а изузетно и у случајевима нарочито велике ловне штете;

3) изузетно за награде лицима, која су се истакла својим ревносним радом у области ловства као и за награде чуварима лова и органима јавне безбедности, који марљиво врше своју дужност.

§ 31. — (1) О примањима и издацима Ловачког фонда водиће Благајна Управе града Београда посебни дневник Ловачког фонда.

(2) Приходи фонда књижиће се у Књигу прихода и расхода Ловачког фонда одвојено према врстама означеним у § 83 Закона о лову, а улагаће се на приплод у Хипотекарну банку, изузевши мање износе, који могу остати у Поштанској штедионици ако су потребни за подмирење текућих издатака.

(3) Министру шума и рудника припада право да по посебном изасланику прегледа Фонд у свако доба.

(4) Најдаље до 1 марта сваке године Управник града Београда поднеће годишњи обрачун Ловачког фонда Министру шума и рудника на одобрење.

XI. Казне — (Ка § 89 Закона о лову)

§ 32. — (1) Висина новчаних казни предвиђених у § 85 до 89 Закону о лову остају засада на снази.

(2) Затвор не може бити краћи од једног дана.

(3) Ако се новчана казна у одређеном року не плати 50.— динара новчане казне рачунаће се у један дан затвора.

(4) У осталом важе општи прописи који су предвиђени за кажњивање иступа.

XII. Отштете за убијену, повређену или ухаћену дивљач — (Ка § 92 Закона о лову)

§ 33. — Прописује се следећи Ценовник отштете по коме ће се кривац осудити да плати за сваки комад убијене, повређене, или ухаћене живе дивљачи:

за срндаћа	500.— дин.
за срну	600.— дин.
за зеца	100.— дин.
за трчку (пољску јаребицу) .	60.— дин.
за препелицу	30.— дин.
за фазана (за петла и коку) .	100.— дин.
за шљуку	30.— дин.
за дивљу гуску, дивљу патку и остале заштићене мочварне птице и прдавца	25.— дин.
за дивљег голуба и грлицу .	15.— дин.
за кварење гнезда, вађење јаја и младунаца	100 — дин.

За напред наведену дивљач, која се имала да чува за расплођавање или за коју другу нарочиту сврху повисују се горње цене за 50%.

XIII. Завршне одредбе — (Ка § 113 Закона о лову)

§ 34. — Ова Уредба ступа на снагу кад се обнародује у „Службеним новинама“. Истог дана на подручју Управе града Београда престају важити сви досадашњи Закони и прописи о лову као и одредбе других Закона колико су противне одредбама Закона о лову од 5 децембра 1931 године и ове Уредбе.

Службене новине Бр. 142—LXV од 25 јуна, 1932 год.

ЗАКОН

од 27. маја 1911. године

о риболову

Чл. 1. — Одредбе овога закона односе се на риболов у свима било текућим, било стајаћим водама.

Види чл. 1. Правилника за извршење Зак. о риболову.

Чл. 2. — Право на риболов припада:

1. За Саву, Дунав, Дрину, и Мораву од Сталаћа до њеног ушћа, као и за све текуће и стајаће воде на државним имањима — држави;

2. За све остале реке и речице општинама кроз чији атар протичу, са ограничењима предвиђеним у чл. 9. овога закона;

3. За мање текуће воде (потоке) или стајаће воде, које се налазе делимично на приватним, општинским, среским, окружним или манастирским имањима, — сопственику имања, — у границама дотичног имања, али са ограничењем у члану 9. овога закона. Ако је вода на имањима више таквих сопственика, сваки од њих има право на риболов у грани-

цама свога имања, али не крњећи право осталих сопственика;

4. Ако се једна стајаћа вода налази целом својом површином на имању приватних лица, право риболова припада таквоме сопственику, без ограничења по члану 9. овога закона.

Види чл. 9. Зак. о риболову.

Чл. 3. — Своје право на риболов држава врши на ове начине:

1. Експлоатацијом појединих риболова у својој режији.

2. Уступањем приватним лицима, удружењима, општинама, срезovima, окрузима или манастирима појединих вода или риболовних места ради подизања вештачких рибњака.

3. Издавањем појединих риболовних места и простора под закуп на 5—25 година.

4. На слободним, т.ј. незакупљеним, нерезервисаним и неуступљеним риболовним местима и просторијама допуштаће се риболов појединцима, који ће то право за једну рибарску годину стицати куповином државне рибарске карте за ту годину.

5. Допушта слободан риболов на слободним местима и просторима, али искључиво људским справама за које се према члану 13. овог закона не тражи рибарска карта.

Право на риболов које општинама припада по тач. 2. члана 2. овог закона могу општине употребити на начин предвиђен у тач. 3. и 4. члана 3. овога закона.

Али општине риболовна места и просторе не могу дати под закуп дужи од 3 године без одобрења Министра Народне Привреде.

Таксу за рибарске карте у риболовним местима из тач. 4. овога члана одређује општински одбор јануара месеца сваке године.

Рибарске ће карте општине добијати од Министарства Народне Привреде.

Остале одредбе овога закона предвиђене за државна риболовна места вреде и за општине.

Види чл. 2. и 3. Зак. о риболову.

Чл. 4. — Целокупно старање о риболову у земљи, експлоатацији државних риболова, уступање риболова по чл. 9. овога закона појединцима, удружењима, општинама, срезовима, окрузима и манастирима, издавање рибарских карата за државне риболове, надзор о вршењу одредаба овога закона, припада Министарству Народне Привреде.

Види чл. 9. Зак. о риболову.

Чл. 5. — Експлоатацију риболова у својој режији држава ће вршити у искључивом циљу, да стварањем вештачких рибњака и риболова, гајењем, размножавањем, продајом, или бесплатним раздавањем запата оних врста риба, које у земљи треба распрострањити, као и у опште да давањем угледа у рационалном рибарству, потстиче и олакшава приватну иницијативу за унапређење рибарства у земљи.

Суме, потребне за организацију, уређење и експлоатацију таквих рибњака и риболова (према члану 8. овога закона), издаваће се ре-

шењем Министра Народне Привреде из прихода Државне Класне Лутрије. Приход од таквих риболова улазиће у фонд за унапређење рибарства у земљи, предвиђен чланом 36. овога закона.

Види чл. 8. и 36. Зак. о риболову.

Чл. 6. — Начин експлоатације риболова у државној режији као и избор места на којима ће се вршити таква експлоатација, оставља се Министарству Народне Привреде.

У случају кад су изабрана места на имању општина, срезова, округа или манастира, држава ће их откупити експропријацијом, по закону о експропријацији. Тако ће се исто поступити и онда, када је један део изабраног места на имању приватних лица.

Потребно земљиште око изабраног места, као и земљиште за јазове, доводе, и канале за циркулацију воде прибавиће се такође за државу путем експропријације. Ради приступа на таква места као и ради вршења самога риболова (маневрисања са рибарским справама) Министарство Народне Привреде има право службености на сва имања, па и приватна, кроз која такав приступ, односно околни простор, ваља осигурати. Ово ће се право прибавити по закону о експропријацији. Ни исти ће се начин прибавити право службености и за места на којима буде потребно поставити заграде ради обезбеђења рибњака.

Напослетку држава ће имати и бесплатно право службености на ма којој текућој води потребној за снабдевање риболовног места во-

дом, пошто се комисијски буде утврдило да се тиме не штете раније стечена права на употребу такве воде. Ако се пак тиме вређају чија права, држава је дужна дати нарочиту накнаду по закону о експропријацији.

Чл. 7. — У случајевима, кад се вода услед поплаве из риболовних места, предвиђених чланом 6. овога закона, буде разлила по имањима приватних лица општина, срезова, округа или манастира држава ће за време поплаве имати на њему право службености; али ће се зато сопственику имања исплатити накнада по споразуму или по процени вештака, изабраних по грађанском судском поступку. Употреба права службености мора бити без штете за приватну својину и њиме се не сме мењати облик земљишта под разливеном водом, нити се нарочитим направама вода сме на таквом земљишту вештачки задржавати, изузимајући случај пуноважног међусобног споразума између државе и сопственика таквог земљишта.

Чл. 8. — У циљу давања што јачег полета рибарству у земљи, подстицања приватне иницијативе за подизање рибарства и давања потстрека за рационално рибарство, држава ће у року од четири године, од ступања у живот овога закона подићи у земљи најмање два угледна вештака рибњака, предвиђена чланом 6. овога закона, са свима постројењима за вештачко расплођавање и гајење рентабилних

врста риба, на којима ће се моћи давати и поука из рибарства и упутства за подизање мањих и већих рибњака, као и продавати или раздавати рибни запат.

За начин прибављања права сопствености и потребних права службености за такве рибњаке важиће у свему одредбе члана 6. и 7. овога закона.

Ове ће рибњаке експлоатисати држава у својој режији или их уступити по члану 9. овога закона.

Види чл. 6., 7. и 9. Зак. о риболову.

Чл. 9. — У циљу унапређења рибарства у земљи Министар Народне Привреде овлашћује се давати нарочите повластице приватним лицима, удружењима, општинама, срезовима, окрузима и манастирима при подизању вештачких рибњака у којима ће се риба вештачки расплођивати и гајити. Те ће се повластице састојати у овоме:

1. Држава може предузетнику бесплатно или по уговореној цени уступити за 10—25 година поједине стајаће воде или области текућих вода, подесних за вештачке рибњаке, или поједина земљишта на којима се могу начинити такви рибњаци, кад су те воде или земљишта на државном имању.

2. Ако се на општинском, среском, окружном или манастирском имању налази каква вода, за коју би Министарство Народне Привреде, по својој иницијативи или иницијативи кога подузетника, нашло да је подесна

за вештачки рибњак, подузетник ће моћи или откупити такво место путем експропријације или задобити на њега право риболова за 10—25 година, уз накнаду сопственицима уступљеног простора, који буду одредили одређени процениоци. Од ових проценилаца једнога одређује Министар Народне Привреде, другога подузетник а трећега сопственик имања. Првенствено право на грађење вештачких рибњака на таквим местима има сопственик имања; али је он дужан на питање Министарства Народне Привреде изјаснити се у остављеном року, да ли је вољан да у року од две године од дана кад му се такав захтев постави, подигне на томе месту вештачки рибњак. У томе случају сопственик се има сматрати као подузетник, и тада за њега важи одредба овога члана као и члана 10 овога Закона.

3. У уступању права службености потребног земљишта уз сам рибњак, као и земљишта за јазове, доводе, канале и пут за приступ рибњаку, ако је то земљиште државно и ако одређена стручна лица нађу да је оно безусловно потребно за експлоатацију рибњака или за довођење и одвођење воде, или за обезбеђење рибњака, или за саобраћај са њиме.

4. Ако такво потребно земљиште око рибњака или уз овај не би било државна својина, повластичар ће то моћи откупити путем експропријације или на њ добити право службености уз накнаду сопственику уступљеног простора, коју буду одредили одређени процениоци, од којих једног одређује Министарство Народне Привреде, другога повластичар, а трећега сопственик земљишта.

5. Ако се вода из повлашћених рибњака у време поплаве буде разлила по околним имањима, повластичар ће имати право службености на поплављеном земљишту и то бесплатно ако је ово државна својина; или пошто плати сопственику земљишта накнаду по споразуму или по процени вештака, изабраних по грађанском судском поступку. Међутим употреба овога права службености мора бити без штете за приватну својину и њоме се не сме мењати облик земљишта под разливеном водом, нити се нарочитим направама сме на таквим местима вода вештачки задржавати, изузимајући случај пуноважног међусобног споразума између повластичара и сопственика земљишта.

6. У допуштењу, кад Министар Народне Привреде нађе за потребно и корисно, да повластичар може сећи из државних шума и ада потребно пруже, коље и трску за постројење, заграђивање и осигурање рибњака, а у количини, врсти и по цени коју буде одредио Министар Народне Привреде.

7. У ослобођењу од порезе на рибњак и приходе од овога за првих 10 година од кад повластица буде добијена.

Повластица ће се тражити нарочитом писменом молбом упућеном Министарству Народне Привреде, уз коју ће се приложити план према коме ће се рибњак радити, означити капитал који се мисли уложити и тачно означити појединости, које се молбом за повластицу траже као и обавезе, које повластичар на себе узима и рок за који се повластица тражи.

Повластичар је дужан положити кауцију до 10% од уложеног капитала.

Види чл. 2. и 10. Зак. о риболову.

Чл. 10. — Повластица престаје важити ако повластичар не буде у року од две године по добијеној павластици подигао рибњак или кад се Министарство Народне Привреде по истеку тога рока увери да подигнути рибњак не одговара обавезама које је повластичар на се узео, у ком случају положена кауција припада фонду за унапређење рибарства.

Ако повластичар буде у одређеном року испунио све обавезе, положена ће му се кауција вратити.

Чл. 11. — Поједина риболовна места или риболовне просторе, Министарство Народне Привреде може издавати под закуп за време од 5—25 година, а под условима које буде прописало Министарство.

Под закуп се могу издавати:

1. Она места или простори у Сави или Дунаву на којима је риболов знатно богатији но на осталим слободним риболовним местима, а и чији би годишњи закуп износио најмање 500 динара.

2. Она места на којима би због издашњијег риболова на њима, била навала риболоваца и изазивала сукобе међу овима и отимање о таква места.

3. Она места или простори на којима би Министарство нашло да би било од интереса

испитати користи од употребе каквих нарочитих начина риболова, чија би употреба била онемогућена или јако отежана кад право риболова на таквом месту не би припадало само једноме лицу.

4. Места подесна за стварање вештачких рибњака која Министарство не би уступило са повластицама по члану 9 овога закона.

Издавање под закуп биће јавном лицитацијом, а права и обавезе закупца регулисаће се нарочитим уговором.

Закупац је дужан нарочитим таблицама обележити границе закупљеног места или простора.

Види чл. 9. и 36. Зак. о риболову.

Чл. 12. — Право на риболов на местима предвиђеним у члану 2 тач. 1 овога закона стиче се државном рибарском картом.

Карта ће гласити на име лица коме се издаје и на њој ће бити означено: које је класе, врсте риболовних справа на чију употребу сопственик има права и рибарска година за коју карта важи. Карта се издаје на годину дана и важи од 1 маја текуће до 1 маја идуће године, који се размак времена рачуна као једна рибарска година.

Свако ко би хтео рибу ловити справама на чију се употребу стиче право рибарском картом одговарајуће класе по члану 13 овога закона мора имати карту те класе, носити је собом при риболову и показати је на захтев надзорних органа власти.

Помагачи или овлашћеници онога који има рибарску карту, дужни су при вршењу риболо-

ва, на захтев надзорних органа, показати карту лица за чији рачун врше риболов, као и легитимацију да за његов рачун и на његову одговорност раде.

Види чл. 2., 13., 36., 37. и 40. Зак. о риболову.

Чл. 13. — Рибарске карте су од две класе:

Једна карта *прве класе* стаје 60 динара и даје право на употребу: или једнога *злова*, или једнога *лајташа*, или 4 *пампурска струка* (пампураче, плутовњаче) сваки са највише 100 удица. Под пампурским струком има се разумети струк са удицама без мамаца, а за који су везани пловци у циљу да их одржавају усправљене изнад дна воде — како би могле закачивати рибу у пролазу. Минималне допуштене величине удица и њиховог међусобног растојања прописаше Министар народне привреде.

Једна карта *друге класе* стаје 15 динара и даје право на употребу: или једнога *злака* (*балачке пређе*), или једнога *порића*, или једне *сачме* (*велика сертма*), или једне *кеде*, или једне *кусаке*, или једне *метлице*, или једног великог *обалског черенца*, или *црпца*, или *30 бубњева*, или на обичне (*мале*) *струкове*, или на *морунске струкове* (под морунским струком има се разумети струк са великим морунским удицама без мамаца за које су везани крупни пловци у циљу да их одржавају изнад дна воде) или на једну *бућку*, или на један *роџач*, или у опште на једну ма какву од других одобрених справа — осим оних што спадају у прву

класу — које захтевају употребу 1 чуна или чамца и послугу од 1—3 лица.

Минималне допуштене величине удица и њиховог међусобног растојања за морунске струкове прописаше Министар народне привреде.

За справе које захтевају 2 чуна, као што су *злак* и *порић* морају се имати две карте друге класе.

За супове се мора имати карта друге класе, и то за сваки суп по једна карта.

Онај који има карту прве класе може се по вољи служити или справама одобреним картом прве класе, или справама одобреним картом друге класе, али се не може једновременно служити и једном и другом врстом справа.

За омање справе којима се риба хвата у малим количинама и без превозних средстава (чуна, оранице, чамца) као што су: *пецаљке*, *мала сертма*, *загажња* (до 4 м. дужине), *мали обалски черенац*, *ђелберија*, *мала вршка*, *кош* и т. д., риболов је у слободним просторијама допуштен бесплатно и без рибарских карата. Али и за такве справе и њихову употребу важе све остале одредбе овога закона.

Види чл. 18., 36., 37. и 40. Зак. о риболову.

Чл. 14. — Рибарске карте издаје Министарство народне привреде преко полицијских власти. Карте ће се издавати ономе ко поднесе уверење своје општинске власти о томе да га суд општине познаје као пунолетног и исправ-

ног грађанина и сталног житеља те општине. За чланове рибарских удружења, основаних по одредбама овога закона довољно ће бити такво уверење од стране управе удружења.

Види чл. 36. Зак. о риболову.

Чл. 15. — У циљу да се рибарење у Сави, Дунаву и Дрини као занат заштити од могућности да појединци, узимајући рибарење као изговор, врше недопуштена и казнима дела на овим пограничним рекама а на штету интереса и државе и оних којима је риболов или трговина са рибом стални занат, рибари који рибаре или тргују рибом на овим рекама овлашћују се да се организују у рибарска удружења са циљем да заједнички раде на заштити и унапређењу општих интереса у рибарству а са нарочитим обавезама и олакшицама предвиђеним овим законом.

Види чл. 16. и 17. Зак. о риболову.

Чл. 16. — Рибарско удружење у једној општини може бити састављено из најмање 10 лица која припадају тој општини и која су већ на основу поднесеног уверења општинске власти прибавили рибарске карте. Одлука о оснивању једног удружења важи тек онда кад је потпишу 10 таквих лица и пошто је одобри Министар народне привреде.

У једној општини може бити само једно рибарско удружење. Рибари, што припадају

обалским општинама у којима није основано рибарско удружење, могу постати чланови већ постојећег удружења у једној од најближих општина ако их ово већином гласова буде примило за чланове.

Види чл. 15. и 17. Зак. о риболову.

Чл. 17. — Свако рибарско удружење мора имати своја правила у којима ће се ближе одредити:

1. Седиште удружења и његов печат.
2. Средства, ако циљ удружења обухвата и такве заједничке послове за које су потребна нарочита материјална средства.
3. Циљ удружења, којим ће поред осталог бити обухваћена и изјава чланова да морално један за другог јамче за тачно вршење одредаба закона о риболову, закона царинских и свих наредаба надлежних власти као и обавезу да увек буду при руци надзорним органима власти у њиховом раду на заштити риболоза и хватању казнимих дела на води.
4. Састав и начин бирања и делокруг рада Управе удружења. Ова ће бити састављена из старешине удружења, његовог помоћника и деловође, који ће све послове удружења вршити бесплатно и заступати удружење пред властима и приватним лицима.
5. Случајеве у којима се удружење може растурити и начин на који ће се тада ликвидација извршити. Удружење се растура ако то већина чланова реши или ако удружење не одговара својим дужностима и обавезама пред

виђеним у овом закону и правилима удружења. О растурању решава Министар народне привреде на представку Управе удружења или пограничних царинских или полицијских влада ове нађу према доказаној неисправности чланова удружења у току последње две године да је то потребно. Једном растурено удружење не може се у истој општини понова основати пре истека две рибарске године не разумевајући ону у којој је удружење растурено. Министар народне привреде овлашћен је да не допушта оснивање удружења у општинама за које буде стекао уверење да би то оснивање било на штету риболова и исправног вршења других послова на води.

6. Начин састанка збора удружења, послова што спадају у његов делокруг рада и начина решавања на зборовима.

Правила ће важити тек по одобрењу Министра народне привреде.

Чл. 18. — Рибарска удружења основана по одредбама овога закона и одобрена од стране Министра народне привреде имаће ове олакшице:

1. Полициске ће власти по наплати суме предвиђене чланом 13. овога закона издавати државне рибарске карте свакоме ко буде поднео уверење управе једнога ма кога рибарског удружења у месту његова сталног пребивања и о томе да га удружење познаје као пунолетног и исправног грађанина кога може примити у своје чланство. На оваква уверења неће се наплаћивати никаква такса.

2. Ноћни риболов у Сави, Дунаву и Дрини одобраваће пограничне царинске власти само онима који поред државне рибарске карте буду имали чланску карту једног рибарског удружења, за ту рибарску годину, оверену од најближе царинске власти. Помагачи или овлаштеници онога који има чланску карту удружења не морају имати своје личне овакве карте, али су на захтев надзорних органа при ноћном риболову дужни показати чланску карту онога за чији рачун раде. Надлежна царинска власт може укинути за текућу рибарску годину право на ноћни риболов ономе који би у тој години био два пута кажњен за преступе или кривице учињене на води. Ово ће укидање царинска власт забележити на чланској карти тога лица.

3. На аловским метовима у време кад на таквом месту сопственик рибарске карте прве класе а члан рибарског удружења лови рибу аловом забрањено је другим рибарима постављати струкове, бубњеве или ма какве друге стајаће риболовне справе, правити веје, и на ма који начин сметати онима који на томе месту буду ловили аловом.

4. При издавању под закуп појединих риболовних места и просторија у Сави, Дунаву и Дрини, узимаће се првенствено у оцену понуде рибарских удружења, и ове ће се понуде при иначе једнаким условима, усвојити ако у њима понуђене закупне цене нису ниже за 10% од највише понуде других понуђача.

5. Министарство ће народне привреде узимати у оцену предлоге који му буду упућени од стране рибарских удружења о начинима за у-

напређење рибарства у Сави, Дунаву и Дрини и о мерама које би било корисно прописати за једно дато одређено време и на једном одређеном риболовном простору у интересу заштите или унапређења рибарства.

6. Чланске карте удружења служиће пред властима као ле. и. и. мација сталнога рибарског занимања њихова сопственика.

Види чл. 13. Зак. о риболову.

Чл. 19. — Минималне величине окаца на пређама које ће се моћи употребљавати у риболову прописиће Министарство народне привреде, према месним приликама, врсти риба за коју су пређе намењене и конвенцијама које се у томе погледу буду имале са суседним државама. Забрањено је у риболову употребити пређе које немају прописне величине окаца.

Види чл. 33., 27. и 40. Зак. о риболову.

Чл. 20. — Никаквим сталним справама ни постројењима (супови, вршке, гарде, грађе, престоли, бубњеви, ваге), којима се лови риба у текућим водама или отокама из бара и ритова не сме се преградити више од половине ширине воде.

Тако исто забрањена је једновремена употреба више справа или постројења којима се преграђује половина ширине воде, ако је њихово међусобно растојање мање од 50 метара.

Сва се таква постројења морају уклонити за време забране риболова због икрања. Кад

су таква постројења стална, на њима се морају оставити пропусти за пролаз рибе.

Изузимају се оне отоке које одводе воду из вештачких рибњака и у којима је сопственику слободно заградити им целу ширину било сталним било покретним постројењима.

Види чл. 33., 37. и 40. Зак. о риболову.

Чл. 21. — У воде у којима живе рибе забрањено је бацати материје које риби шкоде и заражавати их пуштајући у њих нечистоћу из фабрика или индустријске отпатке у толикој мери да би се могло нашкодити риби.

Но ако су опште користи дотичних привредних послоза или индустријских предузећа веће од користи која би се имала од риболова, Министар народне привреде озлашћује се да нарочитим својим решењем допусти за такав случај и за поједина места изузетак од ове одредбе, као и да на појединим местима укине тај изузетак кад стекне уверење да је престао разлог из кога је он учињен.

Види чл. 37. Зак. о риболову.

Чл. 22. — Забрањено је одвраћање или исцрпљивање воде ради риболова, изузимајући вештачке рибњаке.

Види чл. 37. Зак. о риболову.

Чл. 23. — На аловским метовима забрањено је правити седишта, веје, ваге, постављати коље или казуке, гомилати камење, копати ру-

пе и уопште копати мет. Изузетци се могу чинити само због индустријских циљева али и то само по нарочитој дозволи Министра народне привреде.

Која се места имају сматрати као аловски метови одредиће Министарство народне привреде и такво место означиће Министарство народне привреде нарочитом таблом.

Види чл. 37. Зак. о риболову.

Чл. 24. — У време икрања риба се не сме ловити. Министар народне привреде овлашћен је да одреди време за које се поједине врсте риба не смеју ловити у сагласности са конвенцијама које се буду имале са суседним државама.

Изузетно може Министар народне привреде у време опште забране одобрити лов моруне, јесетре, сима и сома на специјалним риболовним местима за која у томе погледу из каквих нарочитих разлога буде постигнут споразум у конвенцијама о риболову.

Тако исто Министар народне привреде, може изузетно одобрити лов рибе у време забране лицима која га буду вршила у циљу научног испитивања и вештачког парења рибе.

На послетку забрана риболова у време икрања неће важити за вештачке рибњаке, кад се у овима риболов врши у циљу чишћења рибњака, сортирања рибе у рибњаку и преноса рибе из једног базена у други или из једног рибњака у други.

Види чл. 28., 33. и 37. Зак. о риболову.

Чл. 25. — 1. Забрањује се риболов помоћу наркотичних, отровних или експлозивних материја (динамита и др).

2. Забрањује се ловити рибу пуцањем из ватреног оружја, или набадањем помоћу остве или харпуне.

Види чл. 37. Зак. о риболову.

Чл. 26. — Риба која нема прописну величину не сме се ловити. Величину појединих врста риба испод које се оне не смеју ловити, прописаће Министар народне привреде према конвенцијама које се у томе погледу буду имале са суседним државама.

Министар народне привреде може изузетно одобрити лов рибе, која нема прописну величину, ако се она лови у циљу научног испитивања и вештачког гајења.

Види чл. 27., 33. и 37. Зак. о риболову.

Чл. 27. — Уловљена риба која нема прописну величину, или јој је лов у то време забрањен, мора се одмах пустити у воду, осим изузетног случаја предвиђеног чланом 26. овога закона.

Види чл. 26., 33. и 37. Зак. о риболову.

Чл. 28. — Забрањено је продавати рибе ако ова нема прописну величину или јој је лов у то време забрањен. Изузетно је одобрено

продавање моруне и јестре, сима и сома и њихове свеже икре у време опште забране риболова по чл. 24 овога закона, ако риба има прописну величину а уверењем се власти, које буду нарочито овлашћене од Министарства народне привреде докаже да је риба ухваћена на специјалним риболовним местима на којима је њихов лов изузетно одобрен према помешном члану закона.

Види чл. 24., 33. и 37. Зак. о риболову.

Чл. 29. — Министар народне привреде овлашћен је да може у свако доба потпуно забранити било местимично, било у целој земљи лов оних риба које су ретке или се желе умножити. Ова забрана може трајати највише пет година.

Види чл. 37. Зак. о риболову.

Чл. 30. — Министар народне привреде може у циљу размножавања риба ставити под нарочиту привремену заштиту извесна речна места или читаве реке.

Види чл. 37. Зак. о риболову.

Чл. 31. — Министар народне привреде може у циљу размножавања риба местимично или у целој земљи забранити или ограничити употребу оних риболовних справа које би се показале штетне за рибарство.

Види чл. 37. Зак. о риболову.

Чл. 32. — Све одредбе овога закона важе и за ракове. Време кад је забрањено ловити и величину испод које се не смеју хватати, прописаше Министар народне привреде.

Види чл. 37. Зак. о риболову.

Чл. 33. — Министар народне привреде овлашћен је да у пограничним рекама допусти одступање од прописа чланова 19, 20, 24, 26, 27 и 28 овога закона ако која суседна држава не би од своје стране вршила сличне мере.

Види чл. 19., 20., 24., 26.—28. Зак. о риболову.

Чл. 34. — У вештачким рибањацима забрањено је: рибарити, ловити, возити се чамцима купати се, плашити рибу, водити шљунак, песак или водене биљке, напајати или купати стоку, пуштати живину, потапати кудељу или лан, бацати ђубре и у опште све што на ма који начин штети сопственика или повластицара у његовом предузећу, изузимајући случај нарочитог споразума са њиме.

Види чл. 37. Зак. о риболову.

Чл. 35. — Да би се што јаче подстакла приватна иницијатива у погледу вештачких рибањака у земљи, поред олакшица и повластица предвиђених у члану 9 овога закона Ми-

нистар народне привреде овлашћен је и материјалном помоћу подстицати прве покушаје такве врсте. Та помоћ може бити:

1. У облику награде појединим приватним лицима за већ остварен рибњак пошто се Министар народне привреде преко одређених стручних лица увери да он одговара свима условима за рационално рибарство. Та ће се награда давати из фонда за унапређење рибарства у земљи, у суми коју ће за сваки поједини случај одређивати Министар народне привреде.

2. У облику зајма појединим приватним лицима, општинама, срезовима, окрузима, или манастирима из Државне класне лутрије искључиво у циљу подизања већих вештачких рибњака а пошто се Министар народне привреде из поднесеног плана места и плана рада увери о потребним издацима за пројектоване радове и о томе да предузеће заслужује да се на такав начин помогне. За издавање ових зајмова Министар народне привреде прописује нарочита правила, у којима ће се, поред осталог предвидети нарочито рок враћању зајма, као и начин обезбеде зајма.

Види чл. 36. Зак. о риболову.

Чл. 36. — Фонд за унапређење рибарства у земљи, који се оснива при Министарству народне привреде, и којим ће руковати Управа Фондова, а располагати Министарство народне привреде, састављају:

1. Приходи од експлоатације државних риболова, постројених у циљу развијања рибар-

ства у земљи о трошку Државне класне лутрије по члану 5 овога закона.

2. Приходи од новчаних казни за иступе, преступе и кривице против одредаба овога закона, пошто се из добивене суме издвоји део који припада органима власти или потказивачима према члану 37 овога закона.

3. Приходи од казни по члану 42 овога закона.

4. Приходи од кауција, који припадну по члану 10 овога закона.

5. Приходи добивени продајом државних рибарских карата и прихода од закупа државних риболова по члану 11, 12, 13 и 14 овога закона.

Фонд се има употребљавати:

1. На набавку и размножавање у земљи појединих врста риба и ракова.

2. На награђивање појединих приватних лица за отварање рационалних рибњака по члану 35 овога закона.

3. На проучавање рибарства у земљи и на страни, покушаје и експерименте о размножавању, гајењу и одржавању риба итд.

4. На набавке, штампање и хонорисање дела, расправа, пројеката и планова о рибарству, која морају имати практичан карактер, а по решењу Министра народне привреде.

Види чл. 11—14., 37. и 42. Зак. о риболову.

Чл. 37. — Ко се огреши о одредбе овога закона, казниће се и то:

1. Са 10 до 30 динара ко се огреши о члан 12 и 13 овога закона.

2. Са 10 до 60 дин. ко се огреши о члан 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25 тач. 2, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 34.

3. Са 20 до 100 дин. ко се огреши о члан 25 тач 1 овог закона. Половину наплаћене ове новчане казне добијају органи власти који кривца на делу ухвате и доведу власти на о-суду. Ако је приватно лице потказало кривца власти, па се кривица доказала онда оно до-бија половину ове новчане казне.

4. Ко ма на који начин спречава прола-зак и улазак и кретање рибе у туђем закупље-ном риболову или вештачком рибњаку казни-ће се са 50—300 дин. или затвором од 5—30 дана, поред оштете оштећеном.

5. Ко без одобрења надлежне власти од-води воду или спречава долазак воде у већ постојећи туђ рибњак и тиме га оштети, поред накнаде учињене штете оштећеном казниће се са 100 до 300 дин. или са 10 до 30 дана затвора.

6. Ко другоме причини штету у рибњаку средствима наведеним у чл. 25 овог закона поред накнаде учињене штете оштећеноме каз-ниће се затвором до једне године дана или новчаном казном до 3600 динара.

7. Ко другоме причини штету на тај начин што уклањањем сталних или привремених зграда, брана и грађа учини да риба из риб-њака изађе поред накнаде учињене штете ош-тећеноме казниће се затвором од три месеца до једне године, или новчаном казном до 3600 динара.

Ако осуђени на новчану казну за дела из тач. 1 до 7 закључно не би могао ту казну

платити трећином свога имања, иста ће му се заменити затвором, рачунајући сваких десет динара у један дан затвора.

8. Крађа рибе из барке у којој се она чува или из државног или закупљеног риболова, или из рибњака, казни се према казненом за-конику према тежини дела (крађа из отворене барке или отвореног рибњака сматраће се као проста, крађа из закључане барке или ограђе-нога рибњака као опасна крађа и тако ће се и судити) — као рибњак има се сматрати цео простор оплављен водом, а на који сопственик у то време буде имао право сопствености или службености.

Види чл. 12., 13., 20—32. и 34. Зак. о ри-болову.

Чл. 38. — Уз казне за дела под 1, 2, 3 у члану 37, овога закона одузима се и уловљена риба. Ова ће се риба, ако није за пуштање у воду, продавати јавним надметањем у ко-рист фонда за унапређење рибарства у земљи.

Ако је кривац ловио справама чија је употреба забрањена (осим пушке) справе ће му се поред казне, одузети и поништити или продати у корист фонда за унапређење рибо-лова.

Види чл. 37. Зак. о риболову.

Чл. 39. — Иступна су дела она која се по овом закону казне новчаном казном до 300 дин. или до 30 дана затвора, а сва остала дела која се по овом закону казне већом казном, вреступна су.

Чл. 40. — За иступе и преступе против члана 12, 13, 19, 20 овога закона одговоран је сопственик справа са којима је при ухваћеном казнимом делу вршен риболов, без обзира на то да ли је том приликом био присутан сопственик или само његови помагачи.

Види чл. 12., 13., 19. и 20. Зак. о риболову.

Чл. 41. — Непосредан надзор над извршивањем одредаба овога закона вршиће:

1. За риболове у Сави, Дунаву и Дрини погранични царински стражари под надзором царинарница.

2. За риболове у осталим водама органи полицијских и општинских власти, чувари поља, чувари шума и чувари лова.

И једни и други ће ухваћене кривце спроводити надлежној полицијској власти или подносити овој противу криваца тужбу.

Чл. 42. — Надлежна полицијска власт по одредбама полицијске уредбе, извиђа и суди иступне кривице по овоме закону.

Она по прописима закона о поступку судском у кривичним делима извиђа и преступна дела, и окривљене са тужбом спроводи надлежном првостепеном суду на суђење.

Првостепени судови извиђају и суде ова дела по прописима кривичног поступка.

Против пресуда полицијских власти осуђени има право жалбе, у року од 5 дана, Министру народне привреде, од дана саопштења

пресуде. А против пресуда судских има право жалбе Касационом суду, у року од 5 дана. Жалба се предаје оној власти која је пресуду изрекла.

Решење Министрово по жалбама одмах је извршно.

За застарелост ових дела важе одредбе казненог закона.

Види чл. 36. и 44. Зак. о риболову.

Чл. 43. — Надзор над општинским властима односно тачности у вршењу надзора над извршивањем одредаба овога закона припада надлежним полицијским властима, које ће га вршити преко својих органа. Оне су овлашћене да за лабаво вршење надзора узимају на одговор председнике општинских судова, односно кметове, и да их казне са 10 до 150 дин. у корист фонда за унапређење рибарства у земљи.

Жалбе против ових осуда могу се подносити Министру народне просвете у року од пет дана од дана саопштене осуде и предају се оној власти која је осуду изрекла.

Решење је Министрово извршно.

И за ова дела односно застарелости вреде одредбе кривичног закона.

Види чл. 44. Зак. о риболову.

Чл. 44. — За рокове по жалбама из члана 42 и 43 овог закона важи одредба § 15 закона о поступку судском у кривичним делима.

Види чл. 42. и 43. Зак. о риболову.

Чл. 45. — Овлашћује се Министар народне привреде да пропише правилник за извршење овога закона.

Види Правилник за извршење Закона о риболову од 24. априла, 1912. год., ПБр. 8381.

Чл. 46. — Овај закон ступа у живот кад га Краљ потпише, а обавезну снагу задобија после десет дана, од дана кад се обнародује у „Службеним новимана“ и тада престају важити:

1. Закон о риболову од 27 јула 1898 године и правилник за његово извршење.

2. Сва постојећа наређења и расписи који су му противни.

Препоручујемо нашем Министру народне привреде да овај закон обнародује, а свима нашим Министрима да се о извршењу његовом старају, властима пак заповедамо да по њему поступају, а свима и свакоме да му се покорављају.

ПРАВИЛНИК

за извршење Закона о риболову

од 24 априла, 1912 год. (ПБр. 8381).

Чл. 1. — Одредбе овога закона односе се на риболов у свима, било текућим, било стајаћим водама (чл. 1 закона) па и на риболов у водама које се било делимично или потпуно налазе на приватном имању једнога или више сопственика.

Види чл. 1. Зак. о риболову.

Чл. 2. — Право на риболов припада:

1. За Саву, Дунав, Дрину и Мораву од Сталаћа до њеног ушћа, као и за све текуће и стајаће воде на државним имањима, — држави.

2. За све остале реке и речице општинама кроз чији атар протичу, са ограничењима предвиђеним у чл. 9 закона о риболову.

3. За мање текуће воде (потоке) или стајаће воде, које се налазе делимично на приватним, општинским, среским, окружним или манастирским имањима — сопственику има-

ња, — у границама дотичног имања, али са ограничењима предвиђеним у чл. 9 закона о риболову. Ако је вода на имањима више таквих сопственика, сваки од њих има право на риболов у границама свога имања, али не крњећи право осталих сопственика.

4. Ако се једна стајаћа вода налази целом својом површином на имању приватног лица, право риболова припада томе сопственику без ограничења по чл. 9 закона о риболову.

Види чл. 9. Зак. о риболову.

Чл. 3. — Држава врши своје право на риболов (чл. 3. закона о риболову) на ове начине:

1. Експлоатацијом појединих риболова у својој режији.

2. Уступањем приватним лицима, удружењима, општинама, срезовима, окрузима или мањинама појединих вода или риболовних места ради подизања вештачких рибњака.

3. Издавањем појединих риболовних места и простора под закуп на 5 до 25 година.

4. На слободним т. ј. незакупљеним, нерезервисаним и неуступљеним риболовним местима и просторијама допуштаће се риболов појединцима, који ће то право за једну рибарску годину стицати куповином државне рибарске карте за ту годину, и

5. Допушта слободан риболов на слободним местима и просторима, али искључиво омањим справама за које се према чл. 13. закона о риболову не тражи рибарска карта.

Види чл. 3. и 13. Зак. о риболову.

Чл. 4. — Право на риболов које општинама припада по тач. 2. чл. 2. закона о риболову могу општине употребити на начин предвиђен у тач. 3. и 4. чл. 3. овог правилника и то:

а) или издавањем појединих риболовних места и простора под закуп за највише 25. година, но с тим, да за закуп дужи од 3 године морају претходно добити одобрење Министра народне привреде, и

б) или продајом општинских рибарских карата за једну рибарску годину, које дају право на риболов на слободним т. ј. незакупљеним, неуступљеним или нерезервисаним риболовним местима и просторијама дотичне општине.

Види чл. 2. Зак. о риболову.

Чл. 5. — Вештачки рибњаци основани према члану 5. и 8. закона о риболову, а које држава експлоатише у својој режији, стоје под непосредном управом стручног руковођа, коме се придају у помоћ један или више стручних мајстора, радника и чувара.

Руковођаце и мајсторе поставља Министар народне привреде својим претписом.

За руковођа и вршиоца дужности руковођа може бити постављен само онај, ко је свршио најмање средњу пољопривредну школу, стручан рибарски курс и да је био у пракси при вештачком гајењу риба и риболову најмање годину дана.

За мајстора може бити постављен само онај, ко је довољно писмен и да је провео у пракси при риболову најмање 5 година и на

практи при вештачким рибњацима за гајење рибе најмање годину дана.

Плата руковоца је 1500—4000 дин., а мајстора 1000—2000 динара годишње. Сем тога и једни и други добијају бесплатан стан са огревом и парче земље за градину и то руковалац до 25, а мајстор до 15 ара.

Види чл. 5. и 8. Зак. о риболову

Чл. 6. — Вештачки рибњаци, које држава оснује према чл. 5. и 8. закона о риболову, па их по чл. 8. истог закона да приватном подузетнику у експлоатацију, морају стајати под управом руковоца и мајстора са квалификацијама и платама прописаним чланом 5. овог правилника. Њих плаћа повластичар.

Види чл. 5. и 8. Зак. о риболову.

Чл. 7. — За повластице предвиђене чл. 9. Закона о риболову подузетник обраћа се Министру народне привреде писменом молбом, уз коју је дужан приложити:

а) за повластицу на земљиште на коме мисли подићи вештачки рибњак довођењем воде: план земљишта са означеним размером и свима потребним теренским подацима, од којих зависи могућност остварења рибњака; план рибњака који мисли подићи на том земљишту; све потребне податке о довођењу, развођењу и одвођењу воде коју мисли употребити као и хемијску анализу те воде; податке

о промени стања јачине воде у току године и најзад податке о томе кроз какве терене пролази та вода пре утока у пројектовани рибњак.

б) за повластицу на стајаћу воду коју мисли као такову употребити за вештачки рибњак: план баре или рита са означеном размером; потребне податке о дубини и променама ње у току године; облику, каквоћи и вегетацији дна; хемијску анализу воде; податке о притокама и отокама и податке о околном терену.

в) за повластицу на област текуће воде у којој мисли основати вештачки рибњак: план, корита текуће воде у тој области са потребним подацима о дубинама воде, облику и каквоћи дна; податке о јачини текуће воде о променама њеног стања у току године; хемијску анализу воде; податке о постојећим стеченим правима на употребу те воде како у тој области, тако и изнад и испод ње, у колико би ова права могла имати утицаја на оснивање тога рибњака.

Сем тога, у свакој молби за повластицу мора означити: програм рада у рибњаку који мисли основати; капитал који мисли уложити; све остале појединости које повлашћом тражи на основу чл. 9. Закона о риболову; обавезе које на себе прима; рок за који повластицу тражи и најзад све сметње, које би могле да се појаве при оснивању рибњака услед сукоба са евентуалним правима других лица или предузећа.

Уз молбу сваки је дужан приложити благајници Министарства народне Привреде дневницу и попутнину за два експерта, које буде

Министар народне привреде одредио по чл. 8. овог правилника.

Види чл. 9. Зак. о риболову.

Чл. 8. — Чим Министар народне привреде прими имолбу за повластицу по чл. 7. овог правилника, одредиће два експерта, који ће о трошку молиоца изићи на лице места да провере све наводе и податке садржане у молби за повластицу, као и да оцене могућност остварења предузећа по поднетој молби.

Експерти ће по извршеном прегледу поднети Министру народне привреде свој писмен исцрпан извештај, на основу кога ће Министар одлучити може ли се молцоу дати тражена повластица онако како је он тражи, или са извесним изменама, или му се не може никакo дати.

У првом случају, молилац је дужан одмах а најдаље у року од 15 дана од дана саопштења положити 10% капитала означеног у молби као кауцију (члан 9. закона о риболову).

Ако су пак потребне какве измене у траженој повластици, онда је молилац дужан у остављеном му року, који не може бити краћи од месец дана, изјаснити се, да ли на њих пристаје или не, и ако пристаје дужан је положити кауцију као и у предњем случају (члан 8. тач. 3. правилника).

И напослетку, ако му се, тражена повластица никакo не може дати, вратиће му се сва документа која су уз молбу била приложена.

Положена такса за експертизу ни у коме се случају не враћа, ако је преглед по тој молби већ извршен.

Види чл. 9. Зак. о риболову.

Чл. 9. — Ако се пре но што се изврши преглед по првој поднетој молби за повластицу пријави још која молба за повластицу на исти објекат, Министар народне привреде одлучиће, која ће се молба првенствено узети у поступак, према гаранцијама које пружа за остварење предузећа.

Ако се по овој молби изда повластица, осталим молитељима враћају се документа поднета уз молбе као и положена сума за експертизу. Ако се по њој не би издала повластица, Министар народне привреде одлучује која ће се од осталих молби узети у поступак.

Види чл. 5. Зак. о риболову.

Чл. 10. — Повластичар је дужан да у законом року (чл. 10. зак. о риболову) или у року, за који се буде обавезао повластичом, оствари предузеће и пријави га Министру народне привреде за преглед. Преглед ће на лицу места извршити два експерта које одреди Министар народне привреде о трошку повластичара.

Ако повластичар о року не пријави предузеће за преглед, сматраће се да га није остварио и повластица престаће важити а кау-

ција ће му пропасти по члану 10. закона о риболову. Исто тако ће бити ако се експертизмом утврди да повластичар није испунио своје обавезе прописане повластицом.

У случају доказаних непредвиђених сметњи повластици ће се рок продужити највише још за годину дана.

Ако се експертизмом утврди да је повластичар испунио своје обавезе по повластици, кауција ће му се одмах вратити и повластичар улази у права и обавезе обележене повластицом.

Види чл. 10. Зак. о риболову.

Чл. 11. — Повластичар је дужан за све време трајања повластице испуњавати све обавезе које је на себе примио.

Но ако би повластичар, у току рада увидео потребу да учини какове измене у плану рада, моћи ће их учинити само по одобрењу Министра народне привреде.

Министар народне привреде има право надзора за све време трајања повластице а ако се утврди да повластичар не испуњава своје обавезе, па то не учини ни на опомену Министра народне привреде до остављеног му рока, који не може бити краћи од месец дана, повластица ће му се одузети.

Види чл. 5. Зак. о риболову.

Чл. 12. — Издавање под закуп појединцима риболовних простора, по чл. 11. закона о риболову, може бити иницијативом самога Ми-

нистра народне привреде, или поводом понуде приватних подузетника, ако Министарство нађе да за то има оправданих разлога.

У сваком случају издавање под закуп врши се јавним оферталним надметањем у Министарству народне привреде (одељењу за пољску привреду и ветеринарство) и обзнаниће се благовремено у „Српским Новинама“. Права и обавезе закупца утврдиће се нарочитим уговором, на који ће надметачи дати свој писмени пристанак пре но што почне надметање.

Закупац је дужан обележити место или простор нарочитим таблама, на којима мора бити исписано на лицу табле „Закупљен риболов“ а на полеђини табле: име, презиме и место становања закупчева. Тих ће табли истакнутих на видним местима, бити једна или више, према величини и природи закупљеног места или простора.

О постављању ових табли закупца је дужан известити надлежну пограничну надзорну власт ако је закључено место на Сави, Дунаву или Дрини, а полицијску власт ако је на Морави и ове ће водити надзор над истакнутим таблама.

Но у случају ако се на закупљеном месту или простору налази и какав аловски мет, онда ће га Министарство народне привреде обележити на основи чл. 23. закона о риболову по прописима чл. 30. овог правилника и он ће бити заштићен од штета по одредбама тога члана.

Види чл. 11. и 23. Зак. о риболову.

Чл. 13. — Право на риболов на местима предвиђеним чл. 2. тач. 1. зак. о риболову стиче се државном рибарском картом.

Карта ће увек гласити на име лица коме се издаје и садржаваће: број списка у који је уведена; име, презиме и занимање лица коме је издата; место одакле је; за коју годину карта важи; колика је такса за њу наплаћена; потпис издаваоца карте; број и датум кад је карта издата; печат надлежности које је карту издало; извод о томе на шта издата карта даје права сопственику и извод из закона о риболову (у колико Министарство народне привреде нађе за потребно).

Оваква карта издаје се на годину дана и важи од 1. маја текуће до 30. априла идуће године, који се размак времена рачуна као једна рибарска година.

Свако ко лови рибу мора увек собом носити рибарску карту и показивати је надзорним властима по чл. 12. закона о риболову.

Ако сопственик карте не лови лично сам или са својим помагачима, већ риболов врши са његовом картом овлашћеник, онда овај мора увек имати сасобом поред карте и писмено овлашћење сопственика карте да за рачун овога и на његову одговорност врши риболов. Ово овлашћење мора бити својеручно написано, ако је сопственик карте писмен, у противном сведоци морају оверити потпис сопствеников.

Овлашћење има да гласи овако:

Овлашћење

Ја доле потписани овлашћујем Н. Н. рибара из Н. да са мојом рибарском картом . .

класе и мојим алатом и прибором (1 чамац под Бр. . . . 1 барка, алов и прибор) а са . . . помоћника лови рибу за мој рачун и на моју одговорност.

За иступе и преступе које буде учинио мој овлашћеник и његови помоћници противу одредаба закона о риболову одговарам ја лично; за остале иступе, преступе и кривице одговара онај од њих, који их буде учинио (чл. 40. зак. о риболову).

(датум)

(потпис)

Види чл. 2., 12. и 40. Зак. о риболову.

Чл. 14. — Државне рибарске карте су од две класе: прве класе боје је отворено плаве, стаје 60 динара годишње и даје право на употребу ових рибарских справа: или једног алова, или једног лапташа или четири пампурска струка (пампураче, плутовњаче) сваки са највише 100 удица. Под пампурским разуме се струк са удицама без мамца, за који су везани пловци у циљу да их одржавају усправљене изнад дна воде — како би могле закачити рибу у пролазу. Удице са овим струковима не смеју бити мање од 7½ см. (од удица № 4), а њихово међусобно растојање не сме бити мање од 40 сантиметара.

Све справе, на које даје право карта прве класе, могу се употребљавати само са једним чамцем или ораницом, изузимајући лапташа, уз који се могу употребити два чамца или оранице са једном истом картом.

Карта друге класе, боје је отворено црвене, стаје 15 динара годишње и даје право

на употребу ових рибарских справа: или једнога влака (балачке пређе) или једнога пирића, или једне сачме (велика сертма) или једне кеце или једне кусаке, или једне метлице (велике или мале) или једног великог обалског црпа, или једног трбока, или једног черенца или једног крсташа, или 30 бубњева, или на обичне (мале) струкове или на морунске струкове (у ма коликом броју), или на сомовске струкове-цугове — (у ма коликом броју), или на једно слушало (калдом), или на једну бућку или на један рогац, или у опште на једну од других незабрањених справа — сем оних из прве класе — које захтевају употребу једног чуна, оранице или чамца и послугу од 1—3 лица.

Под морунским струком разуме се струк са великим морунским удицама без мамаца за које су везани крупни пловци који их одржавају изнад дна воде. Удице на овим струковима не смеју бити мање од 15 см. а међусобно растојање удица (путила) не сме бити мање од 60 сантиметара.

За справе које захтевају употребу два чуна, као што су влак и пирић, морају се имати две карте друге класе, било да оне гласе на име једног лица или на име два разна лица. То исто вреди и при употреби два чуна или оранице при раду са ма којом од справа на које даје право карта друге класе.

За супове и лавчине (лавириноло) мора се имати карте друге класе и то за сваки суп или лавчину по једна карта.

Онај који има карту прве класе, може по вољи ловити рибу или справама одобреним картом прве класе, или справама одобреним

картом друге класе, или се може једновремено служити једном и другом врстом справа.

За омање справе, којима се риба хвата у малим количинама и без превозних средстава, (чуна, оранице, чамца) као што су: пецалка, мали обалски струк са највише шест удица (на једном струку или подељених на два или више струкова), мала сертма, загажње (до 4 м. дужине), мали обалски черенац ђелберија („Оди овамо“) мала вртка, кош, орбруч (поклапач) и т. д. риболов је допуштен бесплатно и без рибарских карата у слободним т. ј. незакупљеним, неуступљеним и нерезервисаним риболовним местима и просторијама. Али и за такве справе и њихову употребу важе све остале одредбе закона о риболову (чл. 13).

Види чл. 13. Зак. о риболову.

Чл. 15. — Државне рибарске карте штампа Министарство народне привреде о трошку фонда за унапређење рибарства (чл. 36. закона о риболову) и издаје их преко полицијске власти, наплаћујући за бланкет (карту) по 0.50 динара у корист фонда за унапређење рибарства. Ове ће власти издавати карте онеме, ко донесе уверење своје општинске власти о томе, да је пунолетан, исправан грађанин, српски поданик и сталан житељ дотичне општине. Члановима рибарских удружења основаних по одредбама закона о риболову издаваће полицијске власти рибарске карте на основи уверења дотичног удружења. Уверења која издају рибарска удружења не подлеже наплати државне таксе (чл. 18. тач. 1. зак. о риболову).

Наплаћени приход од рибарских карата полицијске власти шаљу одмах Рачуноводству Министарства народне привреде, које их по пријему уноси у фонд за унапређење рибарства.

Види чл. 18. и 36. Зак. о риболову.

Чл. 16. — Рибарска карта издата за годину важи до 30. априла те рибарске године закључно. Но да не би било застоја у упражњавању права на риболов у идућој рибарској години, полицијске власти издаваће нове карте од 25. априла и оне ће важити од 1. маја нове рибарске године. Рибарске карте могу се издавати у току целе рибарске године, али оне увек важе само за ту рибарску годину, ма у које време у току године биле издате и увек се за њих наплаћује пуна годишња такса.

Изгубљена рибарска карта не може се заменити дупликатом, већ се мора купити нова.

Види чл. 40. Зак. о риболову.

Чл. 17. — Да би се стручно и исправно рибарење у Сави, Дунаву и Дрини као пограничним рекама заштитило од могућности да појединци, узимајући рибарење као изговор, врше недопуштена и кажњива дела на тим рекама а на штету исправних рибара, рибари који лове или тргују рибом на овим рекама, било да им је то искључиво или узгредно занимање, овлашћују се, да се организују у рибарска удружења са обавезама и олакшицама предвиђеним законом о риболову (чл. 16., 17. и 18.).

Види чл. 16., 17. и 18. Зак. о риболову.

Чл. 18. — Да би се у једној општини могло оснивати рибарско удружење, потребно је да се у том циљу удруже најмање десет српских грађана, који припадају тој општини и који су на основу уверења општинске власти, предвиђеног чл. 15. овог правилника, већ прибавили рибарске карте за ту рибарску годину.

Оснивачи таквог удружења, морају се за то обратити Министру народне привреде молбом коју мора потписати најмање 10 оснивача и уз коју морају приложити два примерка правила удружења, од којих се један по одобрењу и потврди правила враћа оснивачима и од тада се сматра да је удружење основано, а други остаје у архиви Министарства народне привреде.

Основано рибарско удружење дужно је пријавити се надлежној полицијској и царинској власти нарочитим актом, уз који ће се приложити и по један препис правила удружења.

Види чл. 40. Зак. о риболову.

Чл. 19. — Пошто се удружење оснује, његови чланови могу постати и они, који се баве само трговином са рибом. Они не морају имати рибарске карте, пошто нису риболовци, већ само чланске карте удружења, које ће показивати надзорним властима на њихов захтев.

Ако члан рибарског удружења врши трговину са рибом преко свог овлашћеника, онда овај мора увек имати при себи чланску карту онога, за чији рачун ради, или њен оверен препис (чл. 20. овог правилника). У случају

ако овај не би имао при себи такву карту, не може се користити олакшицом предвиђеном чл. 23 овога закона.

Види чл. 23. и 40. Зак. о риболову.

Чл. 20. — У случајевима кад члан рибарског удружења врши преко својих овлашћеника било риболов или трговину рибом, или и једно и друго, дужан је, ако се мисли користити законом и овим правилником предвиђеним олакшицама, овако поступити:

а) кад врши риболов преко више овлашћеника од којих сваки има при себи по једну државну рибарску карту, сваки овлашћеник мора имати при себи сем тога и оверен препис чланске карте онога кога заступа. Ове преписе издаје управа дотичног рибарског удружења, а оверавају их надлежне царинске власти; и

б) кад врши трговину са рибом преко више овлашћеника, сваки од ових мора имати при себи само оверен препис чланске карте као у тач. под а овога члана.

Под овлашћеником разуме се онај, коме је сопственик поверио превоз — лађу, чамац, ораницу ит. д. са потребним алатом и риболовом без обзира на то, колико послуге овај собом води.

Рибарско удружење, при том, дужно је водити тачан списак о томе колико који његов члан има превоза и може му издати само по један препис чланске карте на сваки код царинарнице пријављен и нумерисан превоз, наводећи увек нумеру превоза за који се издаје.

Види чл. 16. и 17. Зак. о риболову.

Чл. 21. — У једној општини може бити само једно рибарско удружење. Лица из општина у којима нема рибарских удружења могу постати чланови већ постојећег удружења у другој општини, ако их ово прими већином гласова за своје чланове, као лица, за која има уверења да ће савесно испуњавати обавезе удружења, и која већ имају државну рибарску карту.

Види чл. 16. и 17. Зак. о риболову.

Чл. 22. — Правилима сваког рибарског удружења мора се тачно одредити:

1. Седиште удружења и његов печат;
2. Средства, ако циљ удружења обухвата и такве заједничке послове за које су потребна нарочита материјална средства;

3. Циљ удружења, којим ће поред осталог бити обухваћена и изјава чланова, да морално један за другог јамче за тачно вршење одредаба закона о риболову, закона царинских и свих наредба надлежних власти као и обавезу да увек буду при руци надзорним органима риболова у хватању казнимих дела на води;

4. Састав и начин бирања и делокруг рада управе удружења. Ова ће бити састављена из старешине удружења, његовог помоћника и деловође, који ће све послове удружења вршити бесплатно и заступати удружење пред властима и приватним лицима;

5. Случајеви у којима се удружење може растурити и начин, на који ће се тада ликвидација извршити; и

6. Начин састанка збора Удружења, по словесу што спадају у његов делокруг рада и начин решавања на зборовима.

Правила ће важити тек по одобрењу Министра народне привреде и не смеју се мењати без његовог одобрења.

Види чл. 16. и 17. Зак. о риболову.

Чл. 23. — Рибарско удружење престаје кад само удружење на основи својих правила то реши и Министар народне привреде то одобри.

Но сем тога, Министар народне привреде има право да укине удружење ако оно не испуњава дужности и обавезе предвиђене законом о риболову, овим правилником и правилима удружења, као и тада, кад на основу доказаних неисправности чланова удружења у току последње две рибарске године, а на основу представке пограничних царинских и полицијских власти нађе то за потребно.

Једном укинуто удружење не може се у истој општини понова пре истека две рибарске године основати, не рачунајући у то време ону рибарску годину у којој је удружење укинуто. Но Министар народне привреде има право не одобрити поновно оснивање удружења у општинама, за које буде стекао уверење да би то оснивање било на штету заштите риболова и исправног вршења других послова на води

Види чл. 17. Зак. о риболову.

Чл. 24. — Рибарска удружења основана по одредбама закона о риболову и одобрена од стране Министра народне привреде имаће ове олакшице:

1. Полицијске ће власти по наплати суме предвиђене чл. 13. закона о риболову издавати државне карте свакоме ко буде поднео уверење управе једнога ма кога рибарског удружења у месту његовог сталног пребивања о томе да га удружење познаје као пунолетног и исправног српског грађанина. На оваква уверења неће се наплаћивати никаква такса.

2. Ноћни риболов у Сави, Дунаву и Дрини одобраваће пограничне царинске власти само онима који поред државне рибарске карте буду имали чланску карту једног рибарског удружења, за ту рибарску годину, оверену од најближе царинске власти или оверен препис те карте (чл. 20. овога правилника). Помагачи или овлашћеници онога који има чланску карту удружења не морају имати своје личне овакве карте, али су на захтев надзорних органа при ноћном риболову дужни показати чланску карту онога за чији рачун раде, или оверен препис те карте. Надлежна царинска власт може укинути за текућу рибарску годину право на ноћни риболов ономе који би у тој години био два пута кажњен за преступе или кривице учињене на води. Ово ће укидање царинска власт забележити на чланској карти тога лица, као и на издатим му преписима ове карте (чл. 20 овог правилника).

3. На аловским метовима у време кад на таквом месту сопственик рибарске карте прве класе и члан рибарског удружења (или

његов овлашћеник) лови рибу аловом, забрањено је другим рибарима постављати струкове, бубњеве или ма какве друге стајаће риболовне справе, правити веје или ваге и на ма који начин сметати онима који на мету буду ловили аловом.

4. При издавању под закуп појединих риболовних места и просторија у Сави, Дунаву и Дрини, узимаће се првенствено у оцену понуде рибарских удружења и ове ће се понуде при наче једнаким условима, усвојити ако у њима понуђене закупне цене нису ниже за 10% од највише понуде других понуђача.

5. Министарство народне привреде узимаће у оцену предлоге који му буду упућени од стране рибарских удружења о начинима за унапређења рибарства у Сави, Дунаву и Дрини и о мерама, које би било корисно прописати за једно дато одређено време и на једном одређеном риболовном простору у интересу заштите или унапређења рибарства.

6. Чланске карте удружења служиће властима као легитимација њиховог сопственика и оне садрже име, презиме, године старости, стално занимање и место сталног пребивања члана коме се издаје, број под којим је овај заведен у списак чланова, дан, месец и годину кад је примљен у чланство, као и дан, месец и годину када је карта издана.

Карту потписују старешина (или његов помоћник) и деловођа Удружења и стављају на њу печат удружења, а оверава најближа царинска власт (чл. 18. тач. 2. зак. о риболову).

Чланска карта важи за једну рибарску годину и обнавља се у почетку сваке такве године.

Види чл. 18. Зак. о риболову.

Чл. 25. — Општинске рибарске карте, предвиђене чл. 4. овог правилника требоваће општински судови од Министарства народне привреде (чл. 3. зак. о риболову) и оне ће им се издавати по цену 0.50 дин. комад. Њих израђују Министарство народне привреде. Боје су беле и садржавају све оно што и државне рибарске карте (чл. 13. правилника).

Таксе за ове карте и права која се њима стичу одређује суд и одбор дотичне општине.

Општинске карте важе као и државне за једну рибарску годину (од 1. маја до 30. априла).

Види чл. 3. Зак. о риболову.

Чл. 26. — У циљу заштите рибљег подмлатка у водама у унутрашњости земље забрањено је употребљавати риболовне справе од конца, канапа, жице, пружа и другог материјала чија би окца или прореди мерена пошто су већ у води била, мањи од ових мера:

а) код алова не смеју бити мањи од 25 милиметара;

б) код загажње и метлице од 3 метара дужине не смеју бити мањи од 15. м. м., а код дужих од 22 мм.;

в) код пређа у облику кесе (кеце, сак, трбок, „оди овамо“, бубањ и т. д.) чији отвор

није већи од једног квадратног метра, као и црпца, черенца, крсташа, рогача чија површина није већа од 1 квадратног метра, окца не смеју бити мања од 15 милиметара, а за веће отворе, односно површине, од 22 мм.:

г) код сертме или сачме најчешћа окца не смеју бити мања од 15 мм.;

д) код вршке, коши, супа и главчина отвори (прореди) на поплету не смеју бити мањи од 15 мм.

Употреба луба од дрвета, коре од дрвета, лике, блеха и ма каквог другог материјала без прореда или са проредима мањим од 15 мм. забрањује се.

Ове одредбе не важе за риболов у рибњацима у којима се риба вештачки размножава или гаји, или у које се она уноси ради још привременог чувања. У таквим рибњацима допуштена је употреба риболовних справа са ма каквом густином окаца или прореда.

За риболов на Дрини, Сави и Дунаву Министар народне привреде прописаће нарочите одредбе о најмањим допуштеним величинама окаца или прореда на рибарским справама, у вези са конвенцијама које се буду имале са суседним државама.

Види чл. 12., 13., 19. и 20. Зак. о риболову.

Чл. 27. — Никаквим сталним справама ни постројењима (супови, вршке, гарде, грађе, престоли, бубњеви, ваге), којима се лози риба у текућим водама или отокама из бара и ри-

това, не сме се преградити више од половине ширине воде.

Тако исто забрањена је једновремена употреба више справа или постројења којима се преграђује половина ширине воде, ако је њихово међусобно растојање мање од 50 метара.

Сва се таква постројења морају уклонити за време забране риболова због икрања. Кад су таква постројења стална, на њима се морају оставити пропусти за пролаз рибе.

Изузимају се оне отоке које одводе воду из вештачких рибњака, у којима је сопственику слободно заградити целу ширину било сталним било покретним постројењима.

Види чл. 12., 13., 19. и 20. Зак. о риболову.

Чл. 28. — У воде у којима живе рибе забрањено је бацати материје које риби шкоде и загађивати их, пуштајући у њих нечистоћу из фабрика или индустријске отпатке у толикој мери да би могло нашкодити риби.

Но ако су опште користи дотичних привредних послова или индустријских предузећа веће од користи која би се имала од риболова, Министар народне привреде нарочитим својим решењем допустиће за такав случај и за поједина места, кад се то не да без несразмерно великих жртава избећи, изузетак од ове одредбе, као и да на појединим местима укине тај изузетак, кад стекне уверење да је престао разлог из кога је учињен.

Види чл. 12. и 13. Зак. о риболову.

Чл. 29. — Забрањено је одвраћање или исцрпљивање воде из риболовних вода (ре-чица, потока, јазова, отока, притока) у циљу хватања рибе. Од овога изузимају се вештачки рибњаци.

Види чл. 12. и 13. Зак. о риболову.

Чл. 30. — На аловским метовима забрањено је правити седишта, веје, ваге, постављати коље или казуке, гомилати камење, копати рупе и уопште ма на који начин кварити мет. Изузетци се могу чинити само због индустриских циљева, али и то само по нарочитој дозволи Министра народне привреде.

Која се места као аловски метови имају на овај начин заштитити, одредиће Министар народне привреде на представку кога од рибарских удружења.

Такви аловски метови ограничиће се и обележити узводно и низводно нарочитим таблама, са натписом „Заштићен аловски мет“ и ручицом која показује одакле почиње дотични мет.

О постављењу таквих табли Министарство народне привреде извештаваће за пограничне реке надлежну пограничну власт, а за Мораву надлежну полицијску власт, које су дужне водити надзор над њима.

Види чл. 12., 13., 19. и 20. Зак. о риболову.

Чл. 31. — У циљу заштите риба и ракова у водама у унутрашњости земље, у време истражања (мрестања), забрањен је у тим водама

риболов уопште и хватање ракова за време од 15. марта до 1. јуна. Осим тога забрањено је ловити: 1) пастрмке за време од 1 октобра до 1. јануара; 2) младицу и липена за време од 1. марта до 1. јуна.

За време забране риболова није допуштено продавање врсте риба, на које се забрана односи, ни ракова.

Ове одредбе не важе за вештачке рибњаке кад се у њима риболов врши у циљу чишћења рибњака, сортирања рибе и премештања ове из једног базена или рибњака у други или снабдевања других рибњака.

Тако исто Министар народне привреде може изузетно за поједина места нарочитим решењем одобрити риболов и у време забране лицима, која га буду вршила у циљу научног испитивања или вештачког гајења рибе.

За риболов у Сави, Дунаву и Дрини Министар народне привреде прописује нарочите одредбе о времену забране риболова, у вези са конвенцијама које се буду имале са суседним државама.

Види чл. 19. и 20. Зак. о риболову.

Чл. 32. — У циљу заштите рибљег подмлатка у риболовним водама у унутрашњости земље забрањено је у тим водама ловити рибу и ракове, који немају ниже означену најмању величину, подразумевајући под овом дужину рибе од уста до краја репа:

1) не сме се ловити никаква риба ни рак испод осам сантиметара дужине; осим тога,

2) не сме се ловити: деверика, лињак, клен, јаз, црвенперка и вретенар испод 15 см. дужине;

3) не сме се ловити: штука, шљивар, скобаљ (подуснати), шаран, чиков, мрена, пас-трмка и липен испод 20 см. дужине; и

4) не сме се ловити: сом, малић, смуђ, младица и кечига испод 25 см. дужине.

Уловљена риба испод прописне дужине мора се одмах жива пустити у воду.

Изузетно одредба овога члана неће ва-жити:

а) за стајаће воде које пресушују, и то од времена кад изгубе везу са текућом во-дом што никада не пресушује; и

б) за вештачке рибњаке, код се у овима риба лови у циљу наведеном у чл. 31. овог Правилника.

Исто тако Министар народне привреде може изузетно нарочитим решењем одобрити лов рибе која нема прописну величину, ако се ова лови у циљу научног испитивања или вештачког гајења.

За риболов у Сави, Дунаву и Дрини, Министар народне привреде прописаће нарочите одредбе о најмањој допуштеној величини уловљене рибе, у вези са конвенцијама које се буду имале са суседним државама.

Види чл. 12, 13, 19. и 20. Зак. о ри-болову.

Чл. 33. — 1. Забрањује се риболов по-моћу наркотичних, отровних или експлозив-них материја (динамит, карбид и т. д.).

2. Забрањује се ловити рибу пуцањем из ватреног оружја, или набадањем помоћу ви-љушке, остве или харпуне.

Види чл. 12., 13., 19. и 20. Зак. о ри-болову.

Чл. 34. — Ради заштите права и интереса сопственика, купаца или повластичара веш-тачких рибњака, било на државним, окружним, среским, општинским, манастирским или при-ватним водама, забрањено је другим лицима у таквим рибњацима рибарити, ловити, возити се чамцима, купати се, плашити рибу, водити шљунак, песак или водене биљке, напајати или купати стоку, пуштати живину, потапати кудељу или лан, бацати ђубре и у опште све што ма на који начин штети сопственика, за-купца или повластичара у његовом предузећу, изузимајући случај нарочитог споразума са њиме.

Види чл. 5. и 8. Зак. о риболову.

Чл. 35. — Под вештачким рибњаком има се разумети таква ограничена просторија, која се целе године може држати под водом, а при том је обезбеђена од поплаве и бујице и тако удешена, да риба може у њој целе го-дине живети, исхрањивати се вештачком хра-ном и бити сва лако похватана.

Вештачки рибњак може бити уређен или само за чување и исхрањивање рибе унешене у њега, или само за располажавање рибе или и за једно и за друго.

Види чл. 5. и 8. Зак. о риболову.

Чл. 36. — Да би се што јаче подстакла приватна иницијатива у погледу подизања вештачких рибњака у земљи, поред олакшица и повластица предвиђених у чл. 9 закона о риболову, Министар народне привреде помагаће и материјалном помоћу оснивање вештачких рибњака. У том циљу даваће награду појединим приватним лицима за већ остварене вештачке рибњаке. Награда ће износити од 10 до 30 динара од ара водене површине рибњака, према његовој површини, техничкој изradi и тешкоћама, које су се имале савладати при остварењу рибњака у циљу коме рибњак има да служи.

Награде ове издаваће се на молбу сопственика, а кад то Министар народне привреде нађе за корисно и пошто се преко својих стручњака увери, да су наводи молиоци у свему тачни и да рибњак одговара циљу коме је намењен. Првенствено право на награде имају рибњаци намењени расплођавању рибе и одгајивању свог рибљег запата.

Види чл. 35. Зак. о риболову.

Чл. 37. — Да би се олакшало подизање већих вештачких рибњака у земљи, за чије је остварење потребан велики капитал, Министар народне привреде ће, кад то нађе за корисно, таква предузећа помагати зајмом из Државне класне лутрије у смислу чл. 35 закона о риболову.

Подузетник обраћа се за зајам Министру народне привреде молбом, уз коју мора при-

ложити сва она техничка обавештења и податке, који се траже и молбама за повластице по чл. 7 овог правилника.

У молби се мора тачно означити сума зајма који се тражи, начин обезбеде траженог зајма, време на које се тражи и начин враћања зајма, — све у границама одредаба овога члана.

Првенствено право зајма из Државне класне лутрије имају Рибарске Задруге основане у циљу вештачког расплођавања и гајења рибе у већим размерима.

Види чл. 35. Зак. о риболову.

Чл. 38. — Величина зајма који Министар народне привреде одобрава из чистог прихода Класне лутрије не може прећи суму од триста динара од једног хектара водене површине рибњака а одређиваће се према величини рибњака, техничкој изradi истог, тешкоћама које се имају савладати при остварењу, плану рада, и у опште економској важности самог предузећа.

Камата на ове зајмове наплаћиваће се 4%, зајам се мора амортизовати најдаље у року од 20 година. Но изузетно Министар народне привреде може одобрити, да дужник за прве три године не полаже отплату већ само камату с тим, да се зајам за остатак амортизационог рока мора исплатити у једнаким годишњим отплатама.

Зајам се никада не исплаћује унапред већ поступно у току извршивања радова или

кад ови буду готови, о чему ће се Министар народне привреде уверавати пре издавања налога за исплату.

У сваком случају зајма, поред друге сигурности за обезбеду зајма, коју је подузетник поднео или већ дао, служиће као залога и сам рибњак.

Како камата тако и отплата по добивеном зајму морају се полагати тачно о роковима. Само изузетно, по нарочитом одобрењу Министра народне привреде добивеном пре рока плаћања, моћи ће се од тога одступити и то само у случају несавладљивих елементарних сметња, помора рибе и непредвиђених већих штета, за које се утврди да нису наступиле кривицом сопственика.

Ови зајмови не искључују право на награду по чл. 36 овога правилника, према општој економској важности дотичнога рибњака.

Види чл. 35. Зак. о риболову.

Чл. 39. — Да би се олакшала подигнутим приватним вештачким рибњацима набавка одраслих приплодних риба, као и самога младог рибљег запата оних врста риба, чије се гајење препоручује у вештачким рибњацима, Министарство народне привреде оснива по одредбама чл. 8 зак. о риболову државне вештачке рибњаке, који ће служити првенствено за размножавање таквих риба ради снабдевања приватних рибњака.

Риба ће се из ових рибњака издавати по цени, коју одређује сваке године Министар народне привреде.

Како за одрасле приплодне рибе тако и за рибљи запат, сопственици приватних рибњака обраћају се Министарству народне привреде најдаље до краја јула месеца сваке године, како би се благовремено могао учинити распоред количине рибе и времена и начина преноса исте.

У пријави се мора казати величина рибњака, пространство, дубина и број кубних метара воде, количина протицања воде, каквоћа дна, као и то, да ли се риба мисли прихрањивати или ће живети о природној храни у рибњаку. Исто тако у пријави ће се навести да ли ће поручилац рибу пренети у својим судовима. У овом последњем случају поручилац плаћа и закупнину за судове.

О преносу рибе стара се сам купац, који сноси све трошкове за то, као и ризик и трошак за повратак позајмљених му судова, у којима је рибу однео. За судове полаже прописну кауцију, која му пропада ако судове у остављеном року не врати или их упропасти. Ако би се судови вратили оштећени, оштета ће се наплатити из кауције.

У изузетним случајевима раздавање се риба из државних рибњака и бесплатно, по нарочитом решењу Министра народне привреде.

Из државних вештачких рибњака пуштаће се риба у слободне воде, кад год то Министар народне привреде нађе за целисходно у интересу рибарства у земљи.

Види чл. 8. Зак. о риболову.

Чл. 40. — На основи члана 36 закона о риболову оснива се при Министарству народне привреде фонд за унапређење рибарства у земљи.

У овај фонд имају се одмах унети и даље уносити приходи означени у чл. 36 закона о риболову, као и остали који су другим члановима истог закона намењени томе фонду, и најзад, ванредни и непредвиђени приходи.

Органи власти, који по закону о риболову наплаћују приходе, казне и у опште новац намењен за унапређење рибарства у земљи, дужни су наплаћене суме одмах слати благајници Министарства народне привреде. Свако закашњење повлачи собом одговорност.

Стање фонда за унапређење рибарства објављиваће се сваке године у извештају о раду Министарства народне привреде.

Види чл. 36. Зак. о риболову.

Чл. 41. — Поред органа власти које врше непосредан надзор над извршењем одредаба закона о риболову по чл. 41 тога закона могу и приватни подузетници постављати и сами чуваре твојих природних или вештачких рибњака, али су дужни ове пријавити надлежној полицијској власти, како би им ова могла дати исправе, које су им као чуварима потребне, пошто испуне услове који се за то траже.

Види чл. 41. Зак. о риболову.

Чл. 42. — Правилник овај ступа у живот од дана када се објави у Српским Новинама.

ЗАКОН

од 30 марта 1921 год.,

о поморском риболову.

I. Опште одредбе.

Граница поморског риболова.

§ 1. — За сврхе овог Закона има се сматрати границом мора и поморског риболова према унутрашњим водама и његовом риболову она црта, на којој вода престаје бити постојано слана.

Ту ће границу, кад устреба, на месту установити котарска Област у договору са поглаварством луке.

Припуштање рибара, који не припадају општини к риболову у првој морској миљи од краја.

§ 2. — Општинама није допуштено дати у својим риболов, који је придржан искључиво приморским становницима за једну морску миљу од краја.

Али Поморска област, саслушавши заинтересована општинска заступства, допустиће, да над-

лежна поглаварства луке припусте к риболову и друге рибаре, који општини не припадају, ако утврди да постоји која од следећих претпоставака, то јест:

а) ако у општини нема рибара, или ако њихов број не одговара важности риболова и даљини краја, што припада општинском подручју;

б) ако се рибари што припадају општини не баве оним особитим начином риболова, који су потребити, да се искористи морска просторија, која граничи с општинским подручјем;

в) ако то изискује опскрба тргова.

Поморска ће област за то припуштање установити на корист приморске општине одредбину сразмерну с вредноћом дозволе.

Потврде о припуштању моћи ће издати толико за поједине рибаре, колико за више њих, ако су удружени.

Особити намештаји у првој морској миљи од краја.

§ 3. — Риболов у првој морској миљи, придржан на ухар приморских становника, не искључује да поједини од тих становника или друга лица на темељу обласне дозволе узмогну начинити особите намештаје за узгој риба, мекушаца, корепњака или спужава у истој миљи.

Поморској области припада издавање таквих дозвола.

Одредбе, до потребе нужне у риболову, за заштиту тих намештаја има установити од случаја до случаја Поморска Област на траж-

бу подузетника и прогласити их у односној приморској општини.

Општина мора бити запитана толико о прошњи, да се ти намештаји начине, колико о одредбама, које би се на заштиту имале издати.

II. Одредбе њеле мреста, рибље млади и појединих врста риба.

Мрест (млеко, млећ) и рибља млад (рибићи).

§ 4. — Забрањено је ловити и продавати мрест и рибљу млад.

Под именом рибље млади разумеју се они рибљи, који у свом развоју не прелазе меру, у којој се обично рабе као семе за рибњаке, и који се лове особитим за то одређеним алатом.

§ 5. — Поглаварство луке дозволит ће изнимке од забране изречене у § 4, ако је мрест или рибља млад одређена за знанствене сврхе, за одгој у рибњацима, за одгој каменица, и други какав вештачки одгој или за меку у риболову. Али када се таква дозвола има издати, односно у дело привести, прописи следећих §§ 6 и 7 имају се поштовати.

§ 6. — Поглаварство луке установиће сваке године у који се дан месеца марта може започети ловити мрест и рибља млад.

Али тај лов не смије започети прије 15 априла:

- а) у јаругама, које спајају баре с морем;
- б) на мање од 400 метара унутрашњих и вањских отвора и речених јаруга и од утока слатких вода у море или у баре.

Не смије се ловити рибља млад на мање од 40 метара далеко од ждрела (устава, просека) на рибњацима слане воде, која је одређена за излаз рибе. Ако се који друкчији обичај оснива на посебном стеченом правилно доказаном праву, ово се има поштовати.

Никако се пак такав лов не смије ноћу ловити.

Подланце за семе.

§ 7. — Напосе је забрањено ловити и продавати мале подланице (*Shrysophrys aurata*) за семе од 1 септембра до 15 априла идуће године.

§ 8. — Кад би се доказало да је ишла на мање одрасла риба услед ловљења мреста или рибље млади, Поморска област може за одређено време и за становита места обуставити издавање особитих дозвола назначених у § 5.

Приватни рибњаци.

§ 9. — Одредбе §§ 4—8 могу се применити и на риболов у оним приватним рибњацима, који се спајају с јавним водама, ако нема приватних права споменутих у § 8.

Главочи.

§ 10. — Забрањено је ловити главоче (*Gobus ophioccephalus*) рукама, оштима и вршама од 15 марта до конца јуна.

Хлапови (парози) и јастози.

§ 11. — Лов хлапова (*Palinurus vulgaris*) и јастога (*Homarus marinus*) забрањен је од 15 августа до конца новембра.

Ни у какво доба неће се смести продавати хлапови или јастози, који нису барем двадесет центиметара дуги од врх ока до стражњег краја репа.

*Каменице и дагње (*Mutilus edulis*).*

§ 12. — Забрањено је вадити каменице од 1 априла до конца августа а дагње од 1 марта до конца априла.

Ни у једно доба године не смеју се продавати каменице краће од пет центиметара ни дагње мање од три центиметра.

Ове забране не примењују се на каменице и на дагње, које потичу из узгојних рибњака или других намештаја за узгој каменица или дагња, или које су за таква места одређене.

§ 13. — Забране продаје садржане у §§ 4, 7, 11 и 12 протежу се на читаво подручје Поморске Области.

III. Одредбе гледе појединих места и особитих начина риболова.

Телеграфски кабел.

§ 14. — Забрањено је ловити рибу мрежама или справама што се вуку по дну мора, а тако исто и спуштати сидро на објављеним местима, где се налази телеграфски кабел.

Лов риба на улазу у луке и у луци самој.

§ 15. — Поглаварство луке може забранити лов рибе на улазу и у луци самој, ако по себи и дозвољен, ако пречи пловидбу или пој знатно смета.

Забрана потпуна затвора канала и затона морских.

§ 16. — Забрањено је намештати попречно у морским каналима и затонима рибарске справе, сталне или помичне, тако да посве запрече пролаз рибе.

Забрана риболова околу ушћа језера блата, бара и затона

§ 17. — У даљини од 200 метара од ушћа језера, блата, бара и затона у којима се по посебном праву или по особитој дозволи надлежне власти риба гаји, забрањено је ловити у свако доба и свакој врсти мреже или справе.

Та забрана се не тиче риболова једном или двома удицама.

Динамит, праскаве твари и т. д.

§ 18. — Динамит, и ина праскава средства и средства, од којих се рибе онесвесте, или замру, не смеју се употребљавати у риболову.

Такођер је забрањено скупљати живину тако убијену.

Ограде, каголи, мале мреже, потегаче и сл.

§ 19. — Поглаварство луке саслушавши занимања општинска заступства може забранити риболов оградама за време, које из обзира на особите месне прилике и обичаје сматра најзгоднијим за заштиту множења рибе.

§ 20. — Од 1 јануара до конца јула забрањено је ловити рибу коголима и малим мрежама потегачама за гавуне, као и онима за главоче.

IV. Одредбе гледе риболова повлачним мрежама и иним повлачним справама.

Паробродима.

§ 21. — Риболов повлачним мрежама и иним повлачним справама, које вуку пароброди, забрањен је у свако доба на мање од пет поморских миља од краја.

Две лађама на једра.

§ 22. — Риболов повлачним мрежама, које вуку по две лађе на једра, забрањен је у свако доба, где је дубина морска мања од 8 метара.

У првој миљи од краја тај је риболов забрањен без обзира на морску дубину од 1 маја до конца новембра, а за време од 1 децембра до конца априла идуће године по општем правилу прве тачке следећег § 23 у толико искључен, у колико не наступи разлог дозволи по другој или трећој тачки § 24.

У осталом постоје за ову врсту риболова нарочите одредбе §§ 25—27 и на њу се може применити пропис садржан у § 28 гледе продужења ловног доба од случаја до случаја.

Изван прве миље од краја забрањен је овај риболов у водама речног залива од 15 априла до 15 септембра. Ова забрана се протеже и на риболов мрежама, које вуку пароброди.

Лађама на једра, на весла или с краја.

§ 23. — Риболов повлачним мрежама и иним повлачним справама, које вуку једна или две лађе на једра, забрањен је од 1 децембра до конца априла идуће године у првој миљи од сваке тачке краја.

Изван те границе речени је риболов забрањен за исто доба, односно у свако доба у случају § 22 на местима, где море има мање од 8 метара дубине.

Изузете су од ових забрана мале лађе на весла, које лове појединце. Препушта се поглаварству луке забранити риболов повлачним мрежама, које се потезу рукама с краја или вуку малим лађама на весла, која лове појединце, на местима и у доба, где је и кад је очито да је тај риболов шкодан за множење врсти рибе господарствене вредности.

Изнимке од забране прве тачке § 23.

§ 24. — С обзиром на дубину мора и на околност, да се неке врсте рибе не могу издашно ловити иначе него повлачном мрежом, што вуку две лађе на једра, забрана прве тачке § 23 нема крепости за источни крај Истре од Волоског до рта Убаса, за источни крај отока Преза од рта Јабланца до рта Коловрата и за западни крај отока Крка од рта Негрита до острва Св. Марка.

Остаје у власти Поморске Области, да припусти, ако јој се згодно учини, и за друга поједина места изнимке од забране прве тачке § 23. Односна наредба има бити објављена.

Воде, у којима је забрањено по сву годину ловити рибу повлачним мрежама.

§ 25. — Забрањен је по сву годину риболов повлачним мрежама што вуку лађе на једра:

- а) у Каштеланском Каналу;
- б) на заштиту Миладура за две поморске миље од краја од Бачвица до на висину Постране;

в) за две поморске миље од краја отока Виса и Бишева;

г) у Бакарском заливу;

д) од источног рта шкоља Св. Марка на улазу у Сењски канал до Ртка (Ртак на карти Ертак).

Воде, где је забрањено ловити рибу повлачним мрежама кроз неко доба године.

§ 26. — Риболов повлачним мрежама што вуку лађе на једра, забрањен је од 15 марта до конца септембра:

а) уздуж краја далматинског копна од Мустерскога канала до Секире за две поморске миље од краја;

б) у водама између управних црта од Омиша, на копну до Пучишћа на отоку Брачу, од Живогошћа на копну до рта Сучурја на отоку Хвару, од главе Кабал на Хвару до Драчевице на Брачу;

в) у водама између управних црта од рта Сучурја на Хвару до Трпња на полуотоку Пелешцу и од рта Кошје на Хвару до главе Гумиње на Пелешцу;

г) од висине главе Кабал уздуж хварскога краја, обишавши главу Св. Пелегринина и Спалмадуре до Покоњега дола за две поморске миље од обале отока Хвара и Спалмадура.

§ 27. — Од Секире на крају далматинског копна уздуж северног краја отока Шулета и Брача до Пучишћа; од Секире уздуж јужнога краја отока Дрвеника, Шулета, Брача и до висине главе Кабал; у Корчуланском кана-

лу до главе Гумиње, у Неретванском каналу, уздуж полуотока Пелешца и у каналу међу отоцима Шипан, Лопуд и Колочеп с једне стране и копна с друге стране, риболов повлачним мрежама што вуку лађе на једра забрањен је од 15 априла до конца септембра изван једне поморске миље до краја.

Изнимке за ускршње празнике.

§ 28. — У случајевима, кад би по овим одредбама риболов имао престати у марту или у априлу, поглаварство луке саслушавши општине, може допустити да се риба лови до ускршњих празника.

Заштита мрежа стајаћица.

§ 29. — Да се одбије штета риболова мрежа стајаћица на навластити лову срдела, забрањено је ловити повлачним мрежама што вуку лађе на једра у даљини мањој од 30 метара од посебних знакова мрежа стајаћица за сарделе.

Али мреже стајаћице не смеју бити намештене тако да спрече пролазак у каналима и затонима морским нити да онемогуће вршење другог риболова ван једне поморске миље од краја.

Поморска област ће издати даље одредбе гледе споменутих знакова.

V. Уписник рибарских лађа.

Исказ рибарица.

§ 30. — Свака се југословенска лађа, која је одређена на морски риболов, има увр-

стити у исказ рибарица и опскрбити рибарском исказнициом.

Овој одредби нису подвргнути чамци, који се употребљавају само као помоћна средства за обални риболов с краја или као стациони за лов с удицама.

Лађа ће се уписати у исказ тек онда ако је искључиво власништво Југословена.

Вођење исказа

§ 31. — Исказ рибарица води лучко поглаварство онога окружја, у коме се налази лука припадности лађе, т. ј. она лука, у којој се с дотичном лађом води риболов.

Садржај уписа.

§ 32. — Упис лађе у исказ мора да садржи:

- 1) Име или број и врста лађе;
- 2) Тонажу;
- 3) Луку припадности;
- 4) Име и обитавалиште власника;
- 5) Нормалан број момчади т.ј. број момчади што га, према изјави власника, коју је лучко и поморско здравствено поглаварство одобрило, мора најмање да има;
- 6) Дан уписа лађе;
- 7) Надгледник и број исказници.

Осим тога има се у исказу држати један отворен ступац за евентуалне даљне примедбе, на пр. о залозима, уступању и брисању залога на терет лађе итд.

Свака се лађа уврштава у исказ под посебним редним бројем и почетним словом рег. уреда.

Рибарска исказница.

§ 33. — Исказницу издаје оно лучко поглаварство, код кога је била лађа уписана. — Исказнициом се доказује народност лађе и право вођења морскога риболова.

Промене у упису.

§ 34. — Сваку промену код лађе, пошто је добила исказницу и била увршћена у исказ рибарица, има уврстити у исказницу она власт, која води исказ, или, на њезин позив, лучки или конзуларни уред, у чијем се делокругу лађа управо налази.

Лучки или конзуларни уред мора да и без позива власти која води исказ, но свакако да јој то безодвлачно пријави, уврсти промене, које се тичу врсти и тонаже лађе.

Осим ових уредованих примедба не смије се исказници придавати других.

Брисање из исказа.

§ 35. — Ако лађа престане сасвим да води морски риболов или ако је сва или делимично била продана иностранцима, мора се брисати из исказа. Тиме уједно престаје и вредност исказнице, па је дотадашњи власници морају у року од шест недеља вратити власти која их води да се уништи, или пак морају веродостојно доказати да не могу тога учинити.

За одрекнуће риболова и повратак дотичне исказнице није потребна никаква посебна

молба; доста је, да је власник, пошто јој је истекла вредност, поврати уз једноставну изјаву.

Дупликат исказнице.

§ 36. — Ако се је исказница изгубила и ако је то веродостојно било доказано, може се дотичној лађи издати нова исказница, која се има изричито означити као дупликат.

Попис момчади на броду.

§ 37. — Ако лађа има такнути инострани крај, мора се опскрбити пописом момчади.

Распознајни знакови рибарских лађа.

§ 38. — Рибарске лађе (рибарице) имају носити особите распознајне знакове, по којима се лако даде распознати свака поједина лађа. Поморска Ће Област издати потање одредбе о томе.

VI. Прекршаји и казне.

Прекршаји.

§ 39. — Прекршаји проти одредбама овога Закона, у колико се дотични чини не имају прогонити по општем казненом закону, имаду се казнити глобом до 200 динара, или затвором од 6 сати до 14 дана. У случају да се глоба не може утерати, глоба се има претворити у затвор тако, да се за глобу,

која не прелази 4 динара може одредити затвор од 12 сати; место глобе од 4 до 20 динара један дан затвора, а за свако даље 10 динара један дан затвора.

Поступак.

§ 40. — Гледе поступка вреде у опште правила постојећа за кажњавање поморско редарствених прекршаја.

Лучка област, надлежна по правилима за кажњавање поморско-редарствених прекршаја јест прва молба, Поморска Област друга, а Министарство Саобраћаја трећа молба.

Призив проти таквој пресуди има бити приказан кроз 15 дана.

Ако друга молба потврди пресуду прве, ако и ублажењем казне, нема места даљему призиву.

Утерање глобе иде Поморској Убошкој Застади.

§ 41. — Када је предмет прекршаја продаја рибе проти постојећој забрани, а не продаје се из самога брода, надлежне ће управне области казнити такав прекршај по правилима за казнени административни поступак.

Застара

§ 42. — Рок застаре за чине назначене у овом Закону јест од шест месеци.

Овај рок се прекида када започне поступање.

VII. Коначне одредбе.

Власт више области гледе одредаба, које издаје одвисна област.

§ 43. — Вишој области остаје слободно преиначити или укинути одредбу ниже области, која ју је по овом закону могла издати ако се је показала неупутна.

Мерење далечине од краја.

§ 44. — У далечинама од краја, које су по овом закону рибари дужни поштовати, неће се рачунати мали оточићи, ако су и над морем, а који не служе ни за становање а ни за пољоделске или пашњачке сврхе, па се стога прописана далечина има мерити од краја копна или отока положених иза тих оточића.

§ 45. — Све остале одредбе о поморском риболову, протусловне овом Закону, губе своју моћ даном, којим ступа у крепост овај Закон.

Одредбе о provedби овога Закона издаће Министар Саобраћаја.

§ 46. — Овај закон ступа на снагу кад га Краљ потпише, а обавезну снагу добива када се обнародује у „Службеним Новинама“ и замењује наредбу Поморске Области у Ба-кру од 20 новембра 1919 године Бр. 1750/19

о „Поморском Риболову“ списка уредаба Министарства Саобраћаја Бр. 11 „Службене Новине“ Бр. 195/21.

Препоручујемо Нашем Министру Саобраћаја, да овај Закон обнародује, а свима Нашим Министрима да се о његовом извршењу старају, властима пак наређујемо да по њему поступају а свима и свакоме да му се покоравају.

КОНВЕНЦИЈА

од 14 септембра, 1921. год.

између Краљевине Југославије и Краљевине Италије
о риболову у Јадранском мору

уведена у живот обзном Бр. 9027. од 13 де-
цембра, 1923. год.

У извршењу чл. 44. Конвенције за опште
споразуме по којему су се Краљевина Југо-
славија и Краљевина Италија споразумеле о
ступању на снагу Конвенције која регулише
риболов у Јадранском мору, а која је била
потписана од стране техничких делегата обеју
држава на Бријонима 14. септембра, 1921. год.,
даје се на знање да је та Конвенција ступила
на снагу.

Ова Конвенција гласи:

Комисија југословенско-италијанска за у-
ређење риболова на Јадрану, уваживши истра-
живања учињена на лицу места у главним ри-
барским средиштима, мишљења што су изре-
кли експерти и на основу одржаних расправа
споразумно решава:

Глава прва. Дефиниција и разграничења
вода заједничког риболова.

Чл. 1. — Утврђује се да ће се звати „во-
де заједничког риболова“ оне зоне источног
Јадрана, тачно ограничене у следећим члан-

цима, на којима су по овој Конвенцији, не пре-
јудицирајући правима суверенитета, припуште-
ни за вршење риболова држављани једне и
друге Високе уговарајуће стране.

Група прва. — Воде са различитим обал-
ним суверенством: а) Речки залив од спојне
црте: Пунта Јабланац (Црес), Мошћенице (и-
сточна истарска обала), искључивши терито-
ријалне воде слободне Државе речке; — б)
Крчки канал; — в) Крусијски канал; — г)
Канал између Крка и Плавника; — д) Мали
кварнер до црте на једну миљу северно од
оне која почињући северно од шкоља Гру-
јице, иде на Пунту Самотворац (оток Сил-
ба), одавде мимо Шкоља Моровник северо-
западно од Олиба и додирујући северозападну
обалу отока Скерде, свршава на Пунти Ми-
шњак на отоку Пагу; — ђ) Морска површина
између територија задарског и супротног те-
риторија Краљевине Југославије на отоку У-
гљану у границама: од северозапада црта која
спаја северну границу Задра са котом 147
(брдо Лукоран на отоку Угљану), а са југои-
стока црта, која иде од јужне задарске грани-
це на коту 90 на шкољу Опшњаку; — е) во-
де садржане у четворокуту, који сачињава-
ју: јужна обала отока Корчуле између Пунте
Вело Данце и рта Ражњица од овога на све-
тионик на Главату, од овога уздуж Врхов-
њака (Лагостини) на светионик на Сушцу, од
овога на Пунту Вело Данце.

Група друга. — Воде са једним јединим
обалним суверенством: Воде које затвара на
северозападу црта споменута под е) групе пр-
ве, а на југоистоку црта, што спаја северну

границу задарског територија са котом 147 (брдо Лукоран), а које воде садрже канале: силбански и олибски, канал између Олиба и Маона, Маонски канал и задарски канал до црте коте 147 (брдо Лукоран).

Чл. 2. — Разграничење зоне прве миље у водама заједничког риболова.

Зона прве поморске миље, придржана за риболов искључиво односним држављанима, обеју Високих уговарајућих страна, утврђује се споразумно и то на следећи начин:

а) Источна страна.

Од границе између слободне државе Речке и Краљевине Југославије прва миља иде успоредо с обалом хрватског приморја до Пунте Урињ;

одатле до Пунте Главоток на отоку Крку прва се миља рачуна од црта: Пунта Урињ, западна Пунта на шкољу Св. Марка (Сотиле), Пунта Куф, Пунта Телова, Пунта Главоток;

од Пунте Главоток до Пунте Брацијол миља иде успоредно с обалом, али Крчка Драга од спојне црте: Пунта Дезидериј — Пунта Негрито остаје искључена;

од Пунте Брацијол до Пунте Лун (оток Паг) прва миља ће се рачунати од спојних црта: Пунта Брацијол — Пунта Стражице (оток Првић) — Пунта Косача (оток Гргур) — Пунта Сориња — рт Калифронт (оток Раб) — Пунта Лун;

од Пунте Лун прва миља иде успоредо с обалом отока Пага до Пунте Заглава луке Кошљунске;

од Пунте Заглава до Пунте Скала северозападно од Петрчана прва ће се миља рачунати од спојних црта: Пунта Заглав — Вир — Пунта Пединка — Пунта Артић — Пунта Скала;

од Пунте Скала до спојне црте северозападна граница Задарска — кота 147 (брдо Лукоран) прва миља иде успоредо с обалом.

б) Западна страна.

Почињући од сада споменуте спојне црте: северозападна граница задарска — кота 147 (брдо Лукоран), прва миља се рачуна од спојних црта: шкољ Опљак — шкољ Идоло — Пунта Крижа — Пунта Кок — Пунта Лопата;

од Пунте Лопата до шкоља Лутрошњака, прва миља иде успоредно са северозападном обалом отока Премуде;

од Лутрошњака до Пунте Коромачна на отоку Цресу прва миља се рачуна од спојних црта: шкољ Лутрошњак — шкољ Грујица Пунта Радован (оток Товарњак) — Меда Палацуоли источно од истоименога шкоља — Пунта Св. Дамјан — Пунта Коромачна;

од Пунте Коромачна до Пунте Тарци од Пунте Козмин до Пунте Јабланац прва миља иде успоредо с обалом;

од Мошћеница до границе између Краљевине Италије и слободне државе Речке прва миља иде успоредо с обалом.

в) Отоци и шкољи који леже између ове стране.

аа) за оток Плавник са Корматским шкољима црта прве миље иде од Пунте Крусије до Пунте Госпа (Madonna) успоредо са

обалама северним, источним и јужним; — бб) групе Долфин и Лагањ имају зону прве миље са свију страна, тако исто Трстеник, Гребени (Петини), отоци Силба, Олиб, Планик, Скерда и Маон са припадајућим шкољама; — вв) у водама заједничког риболова између Корчуле и Ластовске групе придржава се у корист односних обалних становника једна зона од две миље од краја и та се зона рачуна од спојних црта: за Ластов. светионик Глават — шкољићи Мркента — Пунта Чањ — Пунта Заклопатица — шкољ Маслењак Вели — Пунта Јунац — шкољ Подмрцара — Подкопиште — северна обала Сушца; — за Корчулу: Пунта Вело Данце — шкољ Луковац — шкољ Црклица — Пунта Вели Заглав — Лука Брна, за тим упоредо с обалом до рта Ражњић.

Чл. 3. — У случају спора о границама вода заједничког риболова меродавна су имена и цртежи унешени на обалној хидрографичкој карти, лист II од рта Каменјака (Промонторе) до Велог Рата (Пунте Бианке) и на специјалној карти „Оток Ластово“, обе из Географског завода у Бечу, које се потписане прилажу овој Конвенцији.

Чл. 4. — У корист риболова повлачним мрежама утврђује се дерогација од прве миље на следећим местима:

1) Крчки канал између Пунте Пелове и Пунте Негрито на отоку Крку (Крчка драга искључена), од Пунте Грота до Пунте Козмин на отоку Цресу;

за тим уздуж северних, источних и јужних обала Плавника до Пунте Госпе (Мадонна), тако да Крусијски канал није садржан у тој дерогацији;

2) Маонски канал и то уздуж источне обале Маонских отока и Скерде;

3) уздуж источне обале Планика;

4) околу групе Гребени (Петини) у Силбанском каналу.

Чл. 5. — На морској површини испред задарске територије у границама као у чл. 1 слово Ђ, заједнички риболов ће се вршити без икаква ограничења даљине од обале. Али на тој морској површини неће се моћи ловити повлачним мрежама које вуку лађе.

Чл. 6. — У случајевима дерогације од прве поморске миље, прописаним у чл. 4 бр. 1, 2, 3 и 4 на корист повлачних мрежа, које вуче једна или више лађа, утврђује се заштитна зона од три стотине метара од краја на заштиту обалног риболова.

Чл. 7. — У процењивању даљина од краја, које рибари по овој конвенцији морају поштовати, неће се рачунати они гребени (Риф) ако се и помаљају из воде, који не служе ни за становање ни за сврхе земљорадње или паше, те се с тога прописане даљине морају рачунати од копнене обале отока, који се налазе иза тих гребена (Риф)

Чл. 8. — Обе Високе уговарајуће стране придржавају си, истовремено са ступањем ове Конвенције у крепост, изјавити, која ће бити зона рибарског мора у властитим територијалним водама, које не спадају у воде заједничког риболова.

Глава друга. Посебни услови риболова.

Чл. 9. — Риболов на шкољима Ћутић, Трстеник и Грујица.

Поштујући стародревне обичаје, рибари Раба, Цреса, Лошиња и они из места Новаље на отоку Пагу моћи ће уз претходну концесију надлежне власти да врше риболов у првој поморској миљи на обалама шкоља Ћутић, Трстеник и Грујица.

Чл. 10. — Риболов на Палагружи.

Водећи рачуна о овлашћењу датом чланом 15 Дандаловог декрета, изданог од Проведитората Далмације дне 15 априла, 1808 и о вековном обичају, лађе општине комишке у броју не већем од четрдесет, вршиће несметано и у обиму као и у прошлости риболов у водама Палагрушке групе мрежама срделарама на забод (војгама) у доба летњих мракова (главних и нузгредних) и мањим алатом на начин, у доба и у мери као до сада. У ту сврху комишки рибари ће моћи употребљавати катастралне честице уписане сада у талијанским порезним књигама, као својина општине комишке за извлачење лађа на крај, сушење

мрежа, конзервирање и депонирање ловине, сечу дрва, скупљање смрдеља за тангање мрежа итд. Осим тога ће моћи црпсти питку воду из густерна, које постоје на отоку.

Чл. 11. — Риболов на Шушцу.

Водећи рачуна о овлашћењу датом чланом 15 Дандоловог декрета, изданим од Проведитората Далмације дне 15 априла 1808 и о вековном обичају, лађе општине вишке, у броју не већем од десет, вршиће у обиму као у прошлости риболов у водама Шушца мрежама срделарама на забод (војгама) у доба летњих мракова (главних и нузгредних) и мањим алатом у исто доба, на начин и у мери као до сада, искључивши посебни лов јастога и хлапова. Припушта се такође на риболов у водама ушца једна летња трата срделара припадника општине Вис са односно пет „Арма“ војга, по обичају као до сада. Рибари ће имати власт да употребе обалу за своје рибарске операције.

Чл. 12. — Риболов у групи шкоља Врховњака (Логостини).

Водећи рачуна о вековном обичају за лађе из Лумбарде (оток Корчула) придржан за риболов војгама и мањим алатом кроз летње мракове (главне и нузгредне) у источној групи шкоља Врховњака (Логостини), а посебно је у водама шкоља званих: Анковица, Три Сестрице, Братац, Прасе, Мркјента, Три Влашника, Смоквица, Глават итд. Али да се избегну трвења у раду и сукоби, утврђује се,

да ће рибари из Лумбарде моћи рибу ловити само на источној групи тих шкоља (Главатска група), а ластовски рибари ће вршити лов ср-дела на западној групи т.ј. у водама шкоља званих: Петровац, Кручица, Чесвиница, Голуби-њаци, Младине, Аржењаци итд.

Чл. 13. — Припуштање риболову у зонама, које нису предмет Конвенције.

Кад би посебне прилике апровизације рибом то захтевале, надлежне власти, на предлог занимање општине моћи ће припустити риболову рибаре једне или друге високе уговарајуће стране у зонама, које домаћи рибари плодно не искоришћују, све да те зоне и нису унете у ову Конвенцију.

Глава трећа. Забране у водама заједничког риболова.

Чл. 14. — У једној миљи од краја, изуzeвши посебне случајеве, назначене у овој Конвенцији, вреде за заштиту богатства мора рибом односни прописи обеју Држава.

Чл. 15. — Риболов повлачним мрежама које вуче једна или више лађа на једро или на механички погон забрањен је у свако доба на местима, где је дубина мања од десет метара.

Чл. 16. — У првој поморској миљи, изуzeвши места изричито наведена у овој Конвенцији, забрањује се кроз читаву годину ри-

болов повлачним мрежама које вуче једна или више лађа на једро или механички погон.

Чл. 17. — Од 15 априла до 10 октобра сваке године, свака од обеју Држава може у рејону од три миље од краја забранити употребу повлачних мрежа, које вуче једна или више лађа на једро или на механички погон.

Чл. 18. — Риболов повлачним мрежама, које вуче једна или више лађа на једро или на механички погон у првој поморској миљи у Крчком, Маонском и Силбанском каналу, дозвољен је само од 10 октобра до 15 априла; дочим је исти риболов забрањен кроз читаву годину у Крусијском и Олибском каналу и на морској површини испред задарске територије.

Чл. 19. — С позивом на чл. 17 надлежне поморске власти моћи ће продужити концесију за вршење до ускршњих благодана, ако ови благодани падају после 15 априла.

Чл. 20. — На предлог Сталног одбора обе уговарајуће Државе моћи ће сразмерно забранити риболов повлачним мрежама које вуче једна или више лађа на једро или на механички погон на местима где и у доба кад се увиди, да је тај риболов ради прекомерног искоришћавања штетан расплоду и очувању економски важних врсти рибе.

Чл. 21. — У различитим начинима риболова рибари обеју Држава, који су припуштени у првој поморској миљи, мораће се држати на потребној даљини један од другог по месном обичају и вршиће риболов разним алатом, поштујући све досадање обичаје.

Чл. 22. — Забрањено је дигнути или преместити мреже или други рибарски алат са места где су их рибари по правилу поставили.

Чл. 23. — На даљини од две стотине метара од морских затона, где се по приватном праву или по посебној концесији надлежне Власти риба гоји, забрањен је риболов у свако доба и ма којом врстом мрежа и алата.

Та забрана се не примењује на риболов повразом.

Чл. 24. — Забрањен је риболов повлачним мрежама на даљини од две стотине метара од знакова сваке врсти мрежа стајаћица у раду, а од четири стотине метара од знакова срдеских мрежа на забод (војге).

Чл. 25. — Свака од обеју уговарајућих Држава придржава себи право, да на даљини од десет миља од сваког краја забрани употребу нових система риболова, који до сада нису употребљавани, а сматрају се штетнима.

Чл. 26. — Погонска механичка снага сваке поједине лађе, која лови повлачним мрежама не сме прекорачити четрдесет коњских снага (H P).

Чл. 27. — Забрањена је трговина рибарским производима уловљеним у доба и на начин забрањен по овој Конвенцији.

Чл. 28. — Забрањено је употребљавати у риболову материје праскаве или отровне и средства од којих риба може онесвестити се или замрети.

Такођер је забрањено скупљати и продавати рибе ухваћене тим средствима.

Чл. 29. — Безуветно је забрањено постављање нових сталних направа, којима је сврха да затворе или скрену пролаз рибе и то и у приступним колонама спојеним са територијалним водама.

Глава четврта. Правила за вршење риболова у водама заједничкој риболова.

Чл. 30. — Лађе талијанске и југословенске припадајуће лукама које се налазе на обалама копна или отока источног Јадрана од рта Камењака (Промонторе) до Пунта Планке за вршење риболова у водама заједничког риболова од Речног залива до задарског канала;

оне са отока Корчуле и са Ластовске групе за риболов у Ластовском каналу; и оне са отока Виса за риболов у водама Палагруже и Шушца,

мораће имати на броду осим талијанске дозволе или уписне сведоцбе југословенске, и једну посебну дозволу за риболов у горепоменутом зонама, коју ће издати поморска власт луке којој припадају по формулару и то према прилогу.

Чл. 31. — Талијанске и југословенске лађе које долазе са обала изван граница назначених у претходном члану, мораће имати на броду здравствени лист и посебну дозволу за риболов, коју ће издати талијанска или југословенска поморска власт, код које су те лађе положили своје бродске исправе, или изјаву, да су те исправе положене код консуларних власти односних држава.

Чл. 32. — Високе уговарајуће стране утврђују да ће, за путовање рибарских лађа у зоне заједничког риболова признавати пловидбене и здравствене исправе, које су издале дотичне лучке власти, без обавезе о видимацији од стране консуларних власти.

Чл. 33. — Споменуте посебне дозволе ће служити властима и намештеницима обеју држава за идентификацију лађа које би се нашле у кршењу прописа ове конвенције или прописа

појединих држава у водама подвргнутим њиховом суверенству.

Чл. 34. — Посебне дозволе за риболов вредеће најдаље годину дана.

Здравствени листови ће важити шест месеци, а лучке власти обеју држава неће их моћи повући кроз доба риболова. Лучке власти ће на њима записати евентуалне промене прилика јавног здравља у подручјима своје јурисдикције.

Чл. 35. — Посебне дозволе за риболов мораће издавати талијанске и југословенске власти по формулару приложеном овој конвенцији. Талијанске ће бити писане талијански са подстављеним српско-хрватским преводом, а оне што ће издавати власти југословенске биће писане српско-хрватски са подстављеним талијанским преводом.

Споменуте дозволе ће се моћи повући само у случају недела, ради којег се осумњичени одмах може да ухапси или услед правоваљане пресуде, која удара казну привремене одсуства или искључења од рибарства у водама заједничког риболова.

Глава пета. Надзор над рибарством у водама заједничког риболова.

Чл. 36. — У водама заједничког риболова од Речког залива до на једну миљу северно од спојне црте: Грујица—Силба—Скерда—Пунта Мишњак; у морској зони испред задар-

ске талијанске територије; и у заједничкој зони Ластовског канала, Високе уговарајуће стране вршиће надзор у границама вода свога суверенства, примењујући односне прописе закона и правилника и оне које ова конвенција одређује.

Чл. 37. — Чиновници и намештеници обеју држава постављени за надзор у водама заједничког риболова, обвезни су узајамно се помагати у сузбијању прекршаја прописа утврђених овом конвенцијом и у опште у сврхе рационалног искоришћавања мора, уздржавања реда, сигурности особа и својине, у колико се тиче вршења риболова.

Чл. 38. — У водама заједничког риболова подложним суверенству властите државе, чиновници и намештеници обеју држава имаће увек право прегледа рибарских лађа друге државе.

Чл. 39. — Високе уговарајуће стране побринуће се да издаду својим чиновницима и намештеницима потање упуте у циљу, да прекршаје прописа ове Конвенције и рибарских прописа појединих држава констатују намештеници вешти поморству, процењујући савесно прилике и евентуалне случајеве веће силе, поглавито у колико се тиче релативног положаја лађа и алата.

Чл. 40. — Водитељи лађа, имаоци посебних рибарских дозвола, биће лично одговорни за новчане казне ударене члановима њихове војске или страним лицима за прекршаје почињене лађама под њиховом заповеди или припадајућим алатом.

Чл. 41. — Поморске власти обеју уговарајућих страна, мораће на захтев, да се постарају за саслушање окривљених, за испит сведока и у опште за сваки потребни истражни рад, који се тиче прекршаја што почине рибарске лађе властите Државе у водама подложним суверенству друге, те ће применити мере кадре да зајемче извршење новчаних казни ударених водитељима правоваљаним пресудама.

Чл. 42. — Свака од уговарајућих Држава настојаће да путем свога законодавства утврди казне за разне прекршаје учињене у водама заједничког риболова, по могућности на начин сличан ономе друге Државе. Исто тако настојаће да утврди прописе који се одnose на евентуалне секвестрације или конфискации средстава прекршаја установљених у односним зонама суверенства.

Чл. 43. — На концу сваког тромесечја лучки Уреди обеју уговарајућих Држава мораће надлежним путем приопштити сталној комисији, о којој је реч у Глави VII, прекршаје пријавље-

не и оне пресуђене у водама своје јурисдикције на терет рибара друге Државе и све учињене опаске и констатоване недостатке у вршењу риболова и у примени ове Конвенције.

Чл. 44. — Три повреде прве миље или зоне од три стотине метара у Маонском каналу што почине рибари једне или друге уговарајуће стране, имаду за последицу губитак концесије риболова повлачним мрежама у споменутом каналу за текућу периоду риболова.

Након правоваљаности, губитак концесије ће Влада југословенска до потребе приопштити талијанској Влади за сходно обавештење рибара.

Чл. 45. — У вршењу риболова у првој поморској миљи таксе дозволе плаћаће се у оним случајевима у којима су се и до сада плаћале.

Глава шеста. Научни одбор југословенско-талијански за физичко-биолошка истраживања на Јадрану.

Чл. 46. — Уговарајуће Државе основаће споразумно научни југословенско-талијански одбор за физичко биолошка истраживања на Јадрану. Чланови тог одбора биће од стране југословенске Владе: шеф поморске управе, шеф рибарског уреда и један биолог у служби рибарства или са универзитета, од стране талијанске Владе: један представник краљев-

ског таласографског одбора, шеф рибарског уреда и један биолог у служби рибарства или са универзитета.

Чл. 47. — Програм тих истраживања утврдиће се споразумно између представника тог одбора, а предметом ће му бити истраживања таласографије и биологије примењене на риболов с особитим обзиром на проучавање риба селица.

Резултати тих истраживања биће приопштени Међународној комисији за истраживање Средоземног мора под председништвом Њ. С. кнеза од Монака.

Чл. 48. — Обе државе ће се сходно споразумети о програму радова што се имаду заједнички извршити, као и о узајамној помоћи између односних станица и биолошких опсерваторија на Јадрану.

Чл. 49. — Споменути одбор ће се састављати једном на годину, по могућности у доба када се састане стална комисија за риболов предвиђена у Глави VII.

Глава седма. Стална југословенско-талијанска комисија за рибарство.

Чл. 50. — Основаће се једна стална Комисија за рибарство на Јадрану, у коју улазе два комесара са функцијама претседника, које

ће односне Владе именовати; осим тога од стране сваке Државе улазе као чланови Комисије: шеф рибарског уреда код централне Владе, један лучки поглавар и два претставника рибарских интереса.

Чл. 51. — Задатак Комисије биће: сарадња са државним властима обеју високих уговарајућих страна у свему што се тиче заштите и развика рибарства, трговине и индустрије рибарским производима и да не буде спорова који би могли настати из примене ове Конвенције.

У ту ће се сврху Комисија састајати барем једном на годину у месту споразумно одређеном и радиће по прописима свога Правилника, који ће одобрити надлежне Владе.

Чл. 52. — Док обе Владе не именују ову Комисију остаће у раду за сврхе назначене у чл. 51 Комисија која је уредила овај нацрт Конвенције.

Глава осма. Разни прописи.

Чл. 53. — Обе ће Владе саслушавши Сталну Комисију за рибарство на Јадрану, о којој је реч у Глави VII ове Конвенције, споразумно применити евентуалне модификације овде изложених прописа о забранама или о надору да се заштити богатство мора рибом.

Чл. 54. — Високе уговарајуће стране саопштаваће узајамно прописе, које ће издавати за извршење ове конвенције и важније мере, које ће се тицати риболова у односним територијалним водама источног Јадрана.

Чл. 55. — Ова Конвенција ће важити од дана ратификације и трајаће онолико, колико обе високе уговарајуће стране буду утврдиле.

Овај споразум је састављен у два оригинална примерка написана сваки у српско-хрватском и талијанском језику.

У случају разилажења вредеће талијански текст.

Службене новине Бр. 38 — V од 18 фебруара, 1924 год.

37524

Прилоџ

Бр

Краљевина Југославија

Кр. лучки уред у

Посебна дозвола за риболов

у зонама које су по Конвенцији Југословенско-Талијанској склопљеној у Бријонима дана 14 септембра 1921 год., проглашене водама заједничког риболова.

Лађа звана — — — од тона — — — власност госп. — — уписана под — — уписника лучког уреда у — — под управом водитеља лађе — — сина — — старог година — настањеног у — — са — — особа посаде укључиво водитеља, о-влаштена је на риболов — — (назначити врсту мрежа или алата) — — у гореспоменутим водама за време најдаље од једне године од дана испоставе ове дозволе, с тиме, да се строго држи свих правила конвенције склопљене између Краљевине Југославије и Краљевине Италије као и прописа дотичних Држава у водама које су подвргнуте њиховом суверенитету.

У — — — дана — — —

(М. П.)

Управитељ
лучког уреда

SAVEZNO IZVRŠNO VEĆE
CENTAR ZA INFORMACIJU I
DOKUMENTACIJU
16.8.3

Inv. br.

SIGN.

